

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **111** Ljubljana, sreda **30. 12. 2009**

Cena **8,35 €**

ISSN **1318-0576**

Leto **XIX**

VLADA

5077. Uredba o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2010

Na podlagi 10. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2010

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) Ta uredba določa ukrepe po Programu ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2010 za izvajanje:

– Uredbe Komisije (ES) št. 917/2004 z dne 29. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 797/2004 o ukrepih za izboljšanje splošnih pogojev za proizvodnjo in trženje čebelarstvih proizvodov (UL L št. 163 z dne 30. 4. 2004, str. 83), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (ES) št. 939/2007 z dne 7. avgusta 2007 o spremembi Uredbe (ES) št. 917/2004 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 797/2004 o ukrepih za izboljšanje splošnih pogojev za proizvodnjo in trženje čebelarstvih proizvodov (UL L št. 207 z dne 8. 8. 2007, str. 3);

– Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L št. 209 z dne 11. 8. 2005, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (ES) št. 473/2009 z dne 25. maja 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Uredbe (ES) št. 1290/2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L št. 144 z dne 9. 6. 2009, str. 3);

– Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode ("Uredba o enotni SUT"), (UL L št. 299 z dne 16. 11. 2007, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (ES) št. 491/2009 z dne 25. maja 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1234/2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL L št. 154 z dne 17. 6. 2009, str. 1);

– Odločbe Komisije z dne 14. 8. 2007 o odobritvi programa za izboljšanje proizvodnje in trženja čebelarstvih proizvodov, ki ga je predložila Republika Slovenija v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 797/2004 (Uradno obvestilo Stalnega predstavništva Republike Slovenije pri Evropski uniji, Bruselj, S-G, Greffe (2007) D/205049 z dne 14. 8. 2007; v nadaljnjem besedilu: odločba), in vseh sprememb odločbe, ki jih je Evropska komisija odobrila.

(2) S to uredbo se podrobneje določa tudi način pridobitve sredstev po Programu ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2010.

2. člen

(ukrepi)

V letu 2010 se v skladu s to uredbo izvajajo naslednji ukrepi:

- tehnična pomoč čebelarjem;
- nadzor nad varozjo;
- kakovost medu;
- obnavljanje čebeljega fonda in
- aplikativne raziskave v čebelarstvu.

3. člen

(sredstva)

(1) Upravičencem se za izvajanje ukrepov iz prejšnjega člena izplačajo sredstva največ v višini, določeni za posamezen ukrep v skladu s Programom ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2010, ki ga je odobrila Evropska komisija.

(2) Polovico sredstev za ukrepe iz prejšnjega člena zagotovi Republika Slovenija, polovico pa Evropska unija.

(3) Sredstva po tej uredbi se dodelijo v obliki nepovratnih sredstev.

4. člen

(časovni načrt)

Ukrepi iz te uredbe se začnejo izvajati naslednji dan po uveljavitvi te uredbe in morajo biti izvedeni do 31. avgusta 2010. Sredstva za izvajanje ukrepov po tej uredbi se izplačujejo iz sredstev proračuna Republike Slovenije za leto 2010 in se izplačajo do 15. oktobra 2010.

5. člen

(višja sila)

Kot višja sila se po tej uredbi štejejo smrt prejemnika sredstev (velja za fizične osebe), dolgotrajna nezmožnost prejemnika sredstev za delo (velja za fizične osebe), razlastitev

kmetijskega gospodarstva, če tega ni bilo mogoče pričakovati na dan prevzema obveznosti, uničenje čebelnjakov na kmetijskem gospodarstvu zaradi nesreče, kužna živalska bolezen, ki prizadene vse čebelje družine ali njihov del. O višji sili mora prejemnik sredstev ali njegova pooblaščenca oseba pisno ali v elektronski obliki obvestiti Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija) in predložiti ustrezna dokazila v desetih delovnih dneh od dneva, ko je prejemnik sredstev oziroma njegova pooblaščenca oseba to zmožna storiti.

II. TEHNIČNA POMOČ ČEBELARJEM

1. Splošno

6. člen

(ukrep, namen in skupna višina sredstev)

(1) Ukrepa iz tega poglavja sta sofinanciranje čebelarstva opreme in pomoč čebelarjem začetnikom.

(2) Namen ukrepov iz tega poglavja je podpora posodobitvi čebelarstva s sofinanciranjem določene čebelarstva opreme in pomoč čebelarjem začetnikom.

(3) Skupna višina sredstev za namen ukrepov iz tega poglavja je 80.000 eurov.

7. člen

(finančne določbe)

(1) Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) pripravi in objavi javni razpis za ukrepa iz tega poglavja.

(2) Vlagatelj, ki je v letih 2008 in 2009 uveljavljal in prejel sredstva za sofinanciranje čebelarstva opreme po ukrepu iz 7. člena Uredbe o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2008 (Uradni list RS, št. 105/07) in 8. člena Uredbe o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2009 (Uradni list RS, št. 112/08 in 28/09), ni upravičen do dodelitve sredstev za namen iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Vlagateljem se priznajo upravičeni stroški, ki so nastali med 16. oktobrom 2008 in 31. avgustom 2010.

2. Sofinanciranje čebelarstva opreme

8. člen

(sofinanciranje nakupa čebelarstva opreme)

Čebelarstva oprema, za katero je mogoče uveljavljati sofinanciranje nakupa, je naslednja:

– čebelji panji in oprema za panje za čebelarje, ki čebelarijo z do 40 čebeljimi družinami;

– zaščitna oprema;

– ometalnik;

– smukalnik cvetnega prahu;

– čistilnik za cvetni prah;

– mlin za cvetni prah;

– sušilnik za cvetni prah;

– točila do vključno osem satov in dodatna oprema za točila;

– ustrezna posoda za skladiščenje medu, matičnega mlečka, cvetnega prahu, propolisa, čebeljega voska in čebeljega strupa;

– cedilna posoda;

– črpalka za med;

– naprave za utekočinjenje medu;

– mešalnik in mešalna palica za kremni med;

– refraktometer;

– konduktometer;

– separator medu, voska, matičnega mlečka;

– polnilna naprava za med;

– stroj za etiketiranje steklene embalaže;

– krožna dozirna miza;

– cisterna za homogenizacijo;

– vozički za prevoz;

– kontrolne tehnice in elektronski sistemi za nadziranje donosov;

– agregat;

– posoda za odkrivanje satov;

– kuhalnik voščin;

– preša;

– topilniki voska;

– parni uparjalnik za voščine;

– posode za vlivanje voska;

– kalup za vlivanje satnic;

– inkubator za shranjevanje matičnjakov do 70 celic;

– pribor za vzrejo in označevanje matic;

– prenosna klimatska naprava;

– čebelarški pribor, kadilniki, orodje za delo v panju, žičenje v skupnem znesku največ do 100 eurov;

– prikolice, prirejene za prevoz čebel na čebeljo pašo, z nosilnostjo do 1000 kg.

9. člen

(pogoji za sofinanciranje)

(1) Upravičenci za sofinanciranje čebelarstva opreme morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

– na dan objave javnega razpisa morajo biti vpisani v Centralni register čebelnjakov (v nadaljnjem besedilu: register čebelnjakov), ki ga vodi ministrstvo. Za datum vpisa se šteje datum prejema popolne vloge za vpis v register čebelnjakov;

– upravičenec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ne sme biti v stečajnem postopku, postopku prisilne poravnave ali postopku likvidacije;

– računi in dokazila o opravljenih plačilih za čebelarstvo opremo se morajo glasiti na ime upravičenca;

– zavežati se morajo, da bodo opremo, ki jim je bila sofinancirana, uporabljali še najmanj pet let po prejemu sredstev za sofinanciranje čebelarstva opreme, razen ob morebitni višji sili.

(2) Če se upravičenec v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila, šteje za naročnika, mora predložiti izjavo, da je bil postopek izbire dobavitelja izveden v skladu z Zakonom o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 128/06 in 16/08).

10. člen

(finančne določbe)

(1) Upravičenci, ki so člani priznane rejske organizacije za kranjsko čebelo (v nadaljnjem besedilu: PRO) in so opravili usposabljanje, povezano s Smernicami dobrih higienskih navad v čebelarstvu, oziroma imajo vzpostavljen lastni sistem HACCP, so upravičeni do sofinanciranja v višini 50 odstotkov skupne vrednosti nakupa opreme iz 8. člena te uredbe.

(2) Upravičenci, ki niso člani PRO oziroma niso opravili usposabljanja, povezanega s Smernicami dobrih higienskih navad v čebelarstvu, oziroma nimajo vzpostavljenega lastnega sistema HACCP, so upravičeni do sofinanciranja v višini 30 odstotkov skupne vrednosti nakupa opreme iz 8. člena te uredbe.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena je najvišji znesek sredstev sofinanciranja čebelarstva opreme v letu 2010 po upravičencu:

– ki čebelarji z 1 do 10 čebeljimi družinami: 100 eurov;

– ki čebelarji z 11 do 40 čebeljimi družinami: 14 eurov na čebeljo družino, pri čemer je najnižji skupni znesek nakupa 100 eurov;

– ki čebelarji z 41 ali več čebeljimi družinami: 14 eurov na čebeljo družino, pri čemer je najnižji skupni znesek nakupa 500 eurov.

(4) Za namen ugotavljanja najvišjega zneska sofinanciranja čebelarstva opreme iz prejšnjega odstavka agencija preveri

v registru čebelnjakov število čebeljih družin. Upošteva se tisto število čebeljih družin, ki je v register čebelnjakov sporočeno kot zadnje pred objavo javnega razpisa.

(5) Čebelar, ki v obdobju 2008–2010 v register čebelnjakov ne sporoča podatkov o številu čebeljih družin v svojih čebelnjakih, pa bi jih v skladu s predpisom, ki ureja označevanje čebelnjakov, moral, ni upravičen do sredstev sofinanciranja čebelarске opreme.

11. člen

(stroški)

(1) Upravičeni stroški za sofinanciranje čebelarске opreme so stroški nakupa čebelarске opreme iz 8. člena te uredbe.

(2) Neupravičeni stroški za sofinanciranje čebelarске opreme so:

- stroški plačila carin in dajatev pri uvozu;
- DDV;
- stroški nakupa rabljene čebelarске opreme;
- stroški tekočega poslovanja (stroški vzdrževanja, najema itd.);
- bančni stroški.

3. Pomoč čebelarjem začetnikom

12. člen

(sofinanciranje prvega nakupa)

(1) Čebelarju začetniku se sofinancira prvi nakup treh novih naseljenih panjev.

(2) Višina sredstev za sofinanciranje prvega nakupa treh novih naseljenih panjev je največ 500 eurov.

(3) Prvi nakup naseljenih panjev se čebelarju začetniku sofinancira samo enkrat.

13. člen

(stroški)

(1) Upravičeni stroški za pomoč čebelarjem začetnikom so stroški nakupa treh novih panjev in treh čebeljih družin skupaj.

(2) Neupravičeni stroški za pomoč čebelarjem začetnikom so:

- stroški plačila carin in dajatev pri uvozu;
- DDV;
- stroški nakupa rabljenih panjev;
- stroški tekočega poslovanja (npr. stroški vzdrževanja, najema itd.);
- bančni stroški.

14. člen

(pogoji za čebelarje začetnike)

Čebelar začetnik mora izpolnjevati naslednje pogoje:

– ob oddaji vloge za uveljavljanje povračila stroškov iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe (v nadaljnjem besedilu: vloga), mora biti star najmanj 15 let;

– na dan objave javnega razpisa za sofinanciranje prvega nakupa panjev in čebeljih družin mora biti čebelnjak vpisan v register čebelnjakov. Za datum vpisa se šteje datum prejema popolne vloge za vpis v register čebelnjakov;

– na dan objave javnega razpisa ne sme biti vpisan v register čebelnjakov več kot eno leto. Za datum vpisa se šteje datum prejema popolne vloge za vpis v register čebelnjakov;

– imeti mora pisno soglasje staršev ali skrbnikov za izvajanje tega ukrepa, če pri oddaji vloge še ni dopolnil 18 let;

– računi in dokazila o opravljenih plačilih se morajo glasiti na ime upravičenca;

– najpozneje do 31. decembra 2012 mora imeti opravljeno usposabljanje za čebelarstvo;

– zavezati se mora, da bo čebelaril najmanj pet let po prejemu sredstev za ta ukrep, razen ob morebitni višji sili.

III. NADZOR NAD VAROZO

15. člen

(ukrep, namen in skupna višina sredstev)

(1) Ukrep iz tega poglavja je nadzor nad varozo.

(2) Namen ukrepa iz tega poglavja je nadzor nad varozo z enotnim zatiranjem varoj pri vseh registriranih čebelarjih, ki prejmejo pomoč v okviru tega ukrepa v obliki subvencionirane storitve. Registrirani čebelarji morajo za izplačila, ki se dodelijo v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za mala in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov, in o spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001 (UL L št. 358 z dne 16. 12. 2006, str. 3; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1857/2006/ES), izpolnjevati pogoje za mala in srednje velika podjetja iz priloge I Uredbe Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (Uredba o splošnih skupinskih izjemah) (UL L št. 214 z dne 9. 8. 2008, str. 3).

(3) Skupna višina sredstev za ukrep nadzora nad varozo je največ 730.118 eurov, od tega se 452.000 eurov dodeli skladno s 3. členom te uredbe, 278.118 eurov pa se dodeli v okviru sheme pomoči, izdelane in objavljene v skladu z Uredbo 1857/2006/ES.

(4) Sredstva, ki se dodelijo v skladu z Uredbo 1857/2006/ES, se odobrijo za storitve, prejete po izdelavi in objavi sheme pomoči iz prejšnjega odstavka.

16. člen

(program zatiranja varoj)

(1) Podlaga za izvajanje nadzora nad varozo je operativni program zatiranja varoj (v nadaljnjem besedilu: operativni program), ki ga pripravi Univerza v Ljubljani, Veterinarska fakulteta, Nacionalni veterinarski inštitut (v nadaljnjem besedilu: VF NVI) v soglasju z Veterinarsko upravo Republike Slovenije.

(2) Operativni program določa zlasti:

- zdravila za zatiranje varoj v letu 2010,
- način spremljanja naravnega odpada varoj,
- čas začetka dobave zdravil za zatiranje varoj in začetka zatiranja,
- način izdaje zdravil za zatiranje varoj,
- način zatiranja varoj za konvencionalne in ekološke čebelarje,
- vodenje evidenc,
- spremljanje učinkovitosti zatiranja varoj,
- nadzor nad izvajanjem programa,
- poročanje,
- naloge in način sodelovanja s PRO,
- finančno ovrednotenje in način zagotavljanja finančnih sredstev,
- upravičene stroške.

(3) Operativni program potrdi z odločbo minister, pristojen za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: minister).

17. člen

(izbira dobavitelja)

Ministrstvo na podlagi operativnega programa izvede javno naročilo za izbiro dobavitelja zdravil za zatiranje varoj v skladu s predpisi, ki urejajo javno naročanje.

18. člen

(izvedba operativnega programa)

(1) Izbrani dobavitelj iz prejšnjega člena zdravila za zatiranje varoj dostavi na enote VF NVI v skladu z operativnim programom.

(2) Zdravila za zatiranje varoj se prek veterinarjev VF NVI v obdobju, ki je določeno v operativnem programu, izdajo vsem čebelarjem na enoten način. VF NVI glede obveščanja čebelarjev in drugih izvedbenih postopkov sodeluje s PRO.

19. člen

(upravičenost stroškov)

(1) Upravičeni stroški nadzora nad varozo so:

- vsi stroški dobavitelja, izbranega na podlagi javnega naročila;
- stroški VF NVI, nastali pri izvedbi operativnega programa (to so stroški dela in izvedbe operativnega programa, stroški skladiščenja zdravil, kilometrina, materialni stroški, mravljična kislina);
- stroški PRO, nastali pri izvedbi operativnega programa (to so stroški obveščanja čebelarjev, stroški distribucije, stroški za najem prostorov za izdajo zdravil za zatiranje varoj, stroški dela PRO).

(2) Neupravičeni stroški nadzora nad varozo so stroški VF NVI in PRO, ki niso določeni v operativnem programu.

20. člen

(upravičenci in pogoji za upravičence)

(1) Upravičenci do sredstev za ukrep nadzora nad varozo so dobavitelj zdravil za zatiranje varoj, izbran na podlagi javnega naročila iz 17. člena te uredbe, VF NVI in PRO.

(2) Dobavitelj zdravil za zatiranje varoj iz prejšnjega odstavka mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- dobaviti mora zdravila za zatiranje varoj v rokih, kot je določeno v operativnem programu in pogodbi;
- zdravila za zatiranje varoj mora dobaviti enotam VF NVI;
- biti mora uradni zastopnik oziroma dobavitelj proizvajalca v Republiki Sloveniji;
- izpolnjevati mora druge pogoje, določene v razpisni dokumentaciji.

(3) VF NVI iz prvega odstavka tega člena mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- izvesti mora operativni program (skladiščenje in prevoz zdravil od kraja skladiščenja na sedežih enot VF NVI do kraja izdaje zdravila, predpisovanje in izdaja zdravil, priprava in izdaja navodil za čebelarje, izdaja potrdil, vodenje evidence izdanih zdravil in receptov, spremljanje in nadziranje stanja na terenu, priprava poročil, obveščanje itd.);
- pripraviti mora poročilo o učinkovitosti sredstev za zatiranje varoj;
- pripraviti mora končno poročilo o izvedbi operativnega programa;
- pri organizaciji izdaje zdravil za zatiranje varoj glede kraja in datuma izdaje zdravil (pri organizaciji najema prostorov) mora sodelovati s PRO.

(4) PRO iz prvega odstavka tega člena mora izvesti potrebno obveščanje čebelarjev v skladu z operativnim programom.

21. člen

(upravičenci in vloga)

VF NVI in PRO iz prvega odstavka prejšnjega člena morata vlogi priložiti:

- VF NVI: obračun upravičenih stroškov z dokazili in končno poročilo o izvedbi operativnega programa;
- PRO: dokazila o obveščanju čebelarjev, obračun upravičenih stroškov in dokazila o plačilu računov.

IV. KAKOVOST MEDU

1. Splošno

22. člen

(ukrep, namen in skupna višina sredstev)

(1) Ukrepa iz tega poglavja sta interna kontrola medu in ocenjevanje medu.

(2) Namen ukrepov iz tega poglavja je sofinanciranje spremljanja kakovosti medu in izboljševanje njegove kakovosti.

(3) Skupna višina sredstev za ukrepa iz tega poglavja je 50.000 eurov.

2. Interna kontrola medu

23. člen

(program interne kontrole medu)

(1) Interna kontrola medu obsega fizikalno-kemične, mikroskopske in senzorične analize ter analize ostankov zaščitnih sredstev in zdravil za zatiranje parazitov in bolezni čebel in se izvaja v skladu z dvoletnim programom interne kontrole medu, pripravljenim na podlagi Uredbe o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2009 (Uradni list RS, št. 112/08 in 28/09).

(2) Fizikalno-kemične, mikroskopske ter senzorične analize izvaja laboratorij PRO.

(3) Analize ostankov zaščitnih sredstev in zdravil za zatiranje parazitov in bolezni čebel izvaja druga priznana organizacija za kranjsko čebelo – Kmetijski inštitut Slovenije (v nadaljnjem besedilu: DPO).

24. člen

(upravičenost stroškov)

(1) Upravičeni stroški interne kontrole medu so stroški izvedbe laboratorijskih analiz medu iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Neupravičeni stroški interne kontrole so:

- stroški, ki niso izrecno določeni v programu iz prvega odstavka prejšnjega člena;
- DDV;
- stroški plačila carin in dajatev pri uvozu;
- stroški nakupa laboratorijske opreme;
- bančni stroški.

25. člen

(upravičenci in vloga)

(1) Upravičenca za izvajanje interne kontrole iz 23. člena te uredbe sta PRO in DPO.

(2) Upravičenca iz prejšnjega odstavka morata vlogi priložiti:

- končno poročilo, ki vsebuje število analiziranih vzorcev medu, in seznam opravljenih analiz po posameznem čebelarju;
- seznam opravljenih analiz za posamezen vzorec;
- obračun upravičenih stroškov z dokazili.

26. člen

(finančna določba)

Višina sredstev, namenjena interni kontroli medu, je 25.000 eurov.

3. Ocenjevanje medu

27. člen

(ocenjevanje medu)

(1) PRO pripravi letni program ocenjevanja medu slovenskega porekla (v nadaljnjem besedilu: letni program), ki ga z odločbo potrdi minister.

(2) Letni program določa zlasti način in izvedbo ocenjevanja medu, pogoje za izvajalce, pogoje za izvedbo ocenjevanja medu in upravičene stroške.

(3) Letni program izvaja PRO, ki z javnim pozivom izbere tudi podizvajalce ocenjevanja medu in o tem obvesti agencijo.

(4) Prireditelj ocenjevanja medu vsebuje senzorične ocene vzorcev z vsemi spremljajočimi dejavnostmi, kot so: prevzem, številčenje, priprava vzorcev s pripravo seznama, merjenje vsebnosti vode in električne prevodnosti ter morebitne toplotne obdelave vzorcev že pred ocenjevanjem medu ter laboratorijske analize vzorcev po predpisu, ki ureja kako-

vost medu, ter analize ostankov zaščitnih sredstev in zdravil za zatiranje parazitov in bolezni čebel. Laboratorijske analize opravljata izvajalca iz 23. člena te uredbe.

(5) Izvajalca analiz iz drugega in tretjega odstavka 23. člena te uredbe izvajata tudi analize iz ocenjevanja medu po letnem programu.

28. člen

(upravičenost stroškov)

(1) Upravičeni stroški ocenjevanja medu so:

- stroški PRO pri pripravi letnega programa (to so stroški za delo članov strokovne komisije, stroški, povezani z delom, materialni stroški, najem prostora);
- stroški izvedbe ocenjevanja medu iz letnega programa skupaj s stroški najema potrebnih zmogljivosti za izvedbo;
- stroški senzoričnih ocen in laboratorijskih analiz posameznih analiziranih vzorcev, ki so bili ocenjevani.

(2) Neupravičeni stroški ocenjevanja medu so:

- stroški, ki niso izrecno določeni v letnem programu;
- stroški kulturnih, zabavnih in drugih nestrokovnih programov na prireditvi ter pogostitev gostov ali strokovnih komisij;

– stroški plačila carin in dajatev pri uvozu;

– DDV;

– bančni stroški.

(3) Vlagatelj se priznava upravičeni stroški, ki so nastali med 16. oktobrom 2009 in 31. avgustom 2010.

29. člen

(upravičenci in vloga)

(1) Upravičenec za uveljavljanje upravičenih stroškov iz letnega programa in stroškov izvedbe fizikalno-kemičnih, mikroskopskih ter senzoričnih laboratorijskih analiz je PRO. Upravičenec za stroške izvedbe analiz ostankov zaščitnih sredstev in zdravil za zatiranje parazitov in bolezni čebel pa je DPO.

(2) PRO iz prejšnjega odstavka tega člena mora vlogi priložiti obračun upravičenih stroškov z dokazili o pripravi letnega programa in izvedbi ocenjevanj medu ter končno poročilo, ki vsebuje število ocenjenih vzorcev in seznam čebelarjev, katerih vzorci so bili ocenjeni.

(3) PRO in DPO iz prvega odstavka tega člena morata vlogi priložiti:

- končno poročilo, ki vsebuje število analiziranih vzorcev medu, in seznam opravljenih analiz po posameznem čebelarju;

– seznam opravljenih analiz za posamezen vzorec;

– obračun upravičenih stroškov z dokazili.

30. člen

(finančna določba)

Višina sredstev, namenjena ocenjevanju medu, je 25.000 eurov.

V. OBNAVLJANJE ČEBELJEGA FONDRA

1. Splošno

31. člen

(ukrep, namen in skupna višina sredstev)

(1) Ukrepa iz tega poglavja sta direktno testiranje čebeljih družin in spremljanje kakovosti vzrejenih matic kranjske čebele.

(2) Namen ukrepov iz tega poglavja je vzreja kakovostnih matic kranjske čebele z ocenjevanjem lastnosti in kakovosti čebeljih družin v vzrejališčih.

(3) Skupna višina sredstev za ukrepe iz tega poglavja je 69.764 eurov.

(4) Programa iz ukrepov tega poglavja se izvajata v skladu s programoma direktnega testiranja čebeljih družin in programom spremljanja kakovosti čebeljih matic kranjske čebele, pripravljena na podlagi Uredbe o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2009 (Uradni list RS, št. 112/08 in 28/09).

2. Direktno testiranje čebeljih družin

32. člen

(direktno testiranje čebeljih družin)

Vzrejališča oziroma vzrejevalci in nosilci vzrejne dejavnosti, ki na podlagi te uredbe izvajajo direktno testiranje čebeljih družin, z ministrstvom sklenejo pogodbo.

33. člen

(pogoji za vzrejališča, vzrejevalce in nosilce vzrejne dejavnosti)

Vzrejališča, vzrejevalci in nosilci vzrejne dejavnosti, ki so upravičeni do sredstev za izvajanje direktnega testiranja čebeljih družin, morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

– čebelnjaki, ki delujejo v okviru odobrenega vzrejališča, morajo biti vpisani v register čebelnjakov;

– vzrejališče mora biti odobreno z odločbo ministra;

– od ministrstva morajo pridobiti »Obvestilo vzrejališčem čebeljih matic o določitvi tipa vzrejenih matic, ki se lahko na posameznem vzrejališču vzreja v vzrejni sezoni 2010«;

– če je vzrejevalec ali nosilec vzrejne dejavnosti pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ne sme biti v stečajnem postopku, postopku prisilne poravnave ali postopku likvidacije;

– vzrejevalec ali nosilec vzrejne dejavnosti mora izvajati direktno testiranje čebeljih družin v skladu s programom direktnega testiranja čebeljih družin iz četrtega odstavka 31. člena te uredbe in izsledke sporočiti DPO v roku, določenem v tem programu.

34. člen

(upravičenost stroškov)

(1) Upravičeni stroški direktnega testiranja so:

– stroški DPO za pripravo končnega poročila;

– stroški izvedbe direktnega testiranja po programu iz 31. člena te uredbe.

(2) Neupravičeni stroški direktnega testiranja so:

– stroški, ki niso izrecno določeni v programu iz 31. člena te uredbe;

– DDV;

– stroški plačila carin in dajatev pri uvozu;

– bančni stroški.

35. člen

(upravičenci in vloga)

(1) Upravičenec za stroške izdelave končnega poročila o rezultatih direktnega testiranja čebeljih družin je DPO, upravičenci za stroške izvedbe direktnega testiranja pa so vzrejevalci in nosilci vzrejne dejavnosti iz 33. člena te uredbe, ki delujejo v okviru odobrenega vzrejališča ter izvajajo odbiro v čebelnjaku, ki je vključen v vzrejališče.

(2) DPO iz prejšnjega odstavka mora vlogi priložiti:

– končno poročilo, ki vsebuje izsledke direktnega testiranja skupaj z uporabljenimi metodami;

– kopije poročil vzrejevalcev o izvedenem direktnem testiranju čebeljih družin;

– obračun upravičenih stroškov iz prejšnjega člena z dokazili.

(3) Vzrejevalec ali nosilec vzrejne dejavnosti iz prvega odstavka tega člena mora vlogi priložiti:

– izjavo o opravljenem direktnem testiranju čebeljih družin;

- potrdilo DPO o poslanih podatkih glede izvedenih del;
- obračun upravičenih stroškov glede na dejansko izvedena dela.

36. člen
(finančna določba)

Višina sredstev, namenjena direktnemu testiranju čebeljih družin, je 34.882 eurov.

3. Spremljanje kakovosti vzrejenih matic kranjske čebele

37. člen
(spremljanje kakovosti vzrejenih matic kranjske čebele)

Kakovosti vzrejenih matic kranjske čebele spremlja DPO na podlagi programa spremljanja kakovosti čebeljih matic kranjske čebele iz četrtega odstavka 31. člena te uredbe.

38. člen
(upravičenec in vloga)

(1) Upravičenec do sredstev za izvajanje programa spremljanja kakovosti čebeljih matic kranjske čebele je DPO.

- (2) DPO iz prejšnjega odstavka mora vlogi priložiti:
- končno poročilo, ki vsebuje ugotovitve pri spremljanju kakovosti vzrejenih čebeljih matic kranjske čebele skupaj z uporabljenimi metodami;
 - obračun upravičenih stroškov z dokazili.

39. člen
(upravičenost stroškov)

(1) Upravičeni stroški spremljanja kakovosti vzrejenih matic kranjske čebele so stroški izvedbe programa spremljanja kakovosti vzrejenih matic kranjske čebele.

- (2) Neupravičeni stroški spremljanja kakovosti vzrejenih matic kranjske čebele so:
- stroški, ki niso izrecno določeni v programu iz 31. člena te uredbe;
 - DDV;
 - stroški plačila carin in dajatev pri uvozu;
 - bančni stroški.

40. člen
(finančna določba)

Višina sredstev, namenjena spremljanju kakovosti vzrejenih matic kranjske čebele, je 34.882 eurov.

VI. APLIKATIVNE RAZISKAVE V ČEBELARSTVU

1. Splošno

41. člen
(ukrep, namen in skupna višina sredstev)

(1) Ukrepa iz tega poglavja sta raziskava ugotavljanja vplivov akaricida na čebele in varoje in raziskava preverjanja uporabnosti akaricida v praksi.

(2) Namen ukrepov iz tega poglavja je raziskava delovanja akaricida na varoje in čebele ter preverjanje uporabnosti akaricida v čebelarstvu.

(3) Ukrepa iz tega poglavja vsebujeta raziskovalno-razvojno nalogo ugotavljanja vplivov akaricida na čebele in varoje ter nalogo ugotavljanja učinkovitosti sredstev za zatiranje varoj v čebelarstvu in se izvajata v skladu z dvoletnima nalogama, pripravljenima na podlagi Uredbe o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2009 (Uradni list RS, št. 112/08 in 28/09).

(4) Skupna višina sredstev za ukrepe iz tega poglavja je 40.000 eurov.

42. člen

(raziskovalno-razvojna naloga ugotavljanja vplivov akaricida na čebele in varoje ter ugotavljanje učinkovitosti sredstev za zatiranje varoj v čebelarstvu)

Cilj raziskovalno-razvojne naloge ugotavljanja vplivov akaricida na čebele in varoje ter učinkovitosti sredstev za zatiranje varoj v čebelarstvu je ugotoviti toksičnost preiskovanega akaricida za čebele (delavke in matice) in varoje ter ugotoviti učinkovitosti in možnosti široke uporabe akaricida za zatiranje varoj v čebelarstvih.

2. Raziskava ugotavljanja vplivov akaricida na čebele in varoje

43. člen
(raziskava ugotavljanja vplivov akaricida na čebele in varoje)

Raziskovalno-razvojno nalogo ugotavljanja vplivov akaricida na čebele in varoje opravi DPO, ki zagotovi njeno objavo na praktični čebelarski ravni in jo mora poslati v objavo na ustrezni znanstvenoraziskovalni ravni.

44. člen
(upravičenost stroškov)

(1) Upravičeni stroški za ugotavljanje vplivov akaricida na čebele in varoje so stroški izvedbe raziskovalno-razvojnega dela naloge iz prejšnjega člena in stroški za poskusno tretiranje, odvzem vzorcev in pripravo materiala za laboratorijske preiskave, histološke analize, kemične analize, opremo (avtoklav, analitska prenosna tehnika) ter izdelavo poročila.

- (2) Neupravičeni stroški za ugotavljanje vplivov akaricida na čebele in varoje so:
- stroški plačila carin in dajatev pri uvozu;
 - DDV;
 - bančni stroški;
 - stroški tekočega poslovanja (stroški vzdrževanja, najema itd.);
 - stroški opravil, ki so že financirana iz javnih sredstev.

45. člen
(upravičenec in vloga)

(1) Upravičenec do sredstev za izvajanje raziskovalno-razvojnega dela naloge ugotavljanja vplivov akaricida na čebele in varoje je DPO.

- (2) DPO iz prejšnjega odstavka mora vlogi priložiti:
- končno poročilo raziskovalno-razvojne naloge, ki vsebuje izsledke analiz delovanja akaricida na čebele in varoje;
 - obračun upravičenih stroškov z dokazili.

46. člen
(finančna določba)

Višina sredstev, namenjena raziskovalno-razvojni nalogi ugotavljanja vplivov akaricida na čebele in varoje, je 20.000 eurov.

3. Raziskava preverjanja uporabnosti akaricida v praksi

47. člen
(raziskava preverjanja uporabnosti akaricida v praksi)

Raziskovalno-razvojno nalogo preverjanja uporabnosti akaricida v praksi opravi VF NVI, ki mora zagotoviti objavo izsledkov na praktični čebelarski ravni in jo poslati v objavo na ustrezni znanstvenoraziskovalni ravni.

48. člen

(upravičenost stroškov)

(1) Upravičeni stroški preverjanja uporabnosti akaricida v praksi so stroški izvedbe raziskovalno-razvojnega dela naloge VF NVI iz prejšnjega člena in stroški vzorčenja, terenskega in laboratorijskega testiranja in poročanja, kilometrine, opreme (hladilna torba, lonci za testiranje, testne mreže, povečevalna stekla, zaščitna oprema) ter obveščanja čebelarjev o rezultatih glede uporabnosti akaricida v praksi.

(2) Neupravičeni stroški preverjanja uporabnosti akaricida v praksi so:

- stroški plačila carin in dajatev pri uvozu;
- DDV;
- bančni stroški.

49. člen

(upravičenec in vloga)

(1) Upravičenec do sredstev za izvajanje raziskovalno-razvojne naloge preverjanja uporabnosti akaricida v praksi je VF NVI.

(2) VF NVI iz prejšnjega odstavka mora vlogi priložiti:

- letno poročilo oziroma izsledke učinkovitosti uporabe akaricida v čebelarstvu;
- obračun upravičenih stroškov z dokazili.

50. člen

(finančna določba)

Višina sredstev, namenjena raziskovalno-razvojni nalogi preverjanja uporabnosti akaricida v praksi, je 20.000 eurov.

VII. PODROBNEJŠA PRAVILA POSTOPKA
IN NAČIN PRIDOBITVE SREDSTEV

51. člen

(dodelitev sredstev)

(1) Sredstva po tej uredbi se dodelijo po postopku, ki ga določata zakon, ki ureja kmetijstvo, ter zakon, ki ureja javna naročila, in sicer:

- za ukrepa iz 8. in 12. člena te uredbe na podlagi odprtega javnega razpisa;
- za ukrepe iz IV., V. in VI. poglavja te uredbe in upravičence iz 21. člena te uredbe na podlagi vloge upravičenca po določbah te uredbe;
- izbranemu dobavitelju iz 17. člena te uredbe v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila.

(2) Z javnim razpisom so podrobneje opredeljeni pogoji za dodelitev sredstev, postopki, dokazila, upravičeni stroški ter način uveljavljanja in uporabe sredstev. Javni razpis se objavi na spletni strani, na kateri se objavi tudi obvestilo o njegovem zaprtju.

52. člen

(vloga in odločitev o vrstnem redu obravnave vlog)

(1) Vlagatelj pošlje vlogo na agencijo najpozneje do 31. avgusta 2010.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek vlagatelj iz ukrepov poglavja tehnične pomoči vlogo vlagajo v skladu z določili javnega razpisa iz prvega odstavka 7. člena te uredbe, za upravičenca iz drugega odstavka 20. člena te uredbe pa se glede vloge uporabljajo predpisi, ki urejajo javna naročila.

(3) Na ovojnici vloge morajo biti razvidni datum in čas (ura, minuta) oddaje vloge, ki ju označi pošta oziroma vložišče agencije, naslov vlagatelja ter oznaka ukrepa, na katerega se prijavlja.

(4) Agencija odpira in obravnava vloge ter zahteva odpravo njihovih pomanjklivosti po vrstnem redu oddaje vlog oziroma po vrstnem redu prejema popolnih vlog, ki izpolnjujejo

predpisane pogoje, do porabe razpisanih sredstev za posamezen ukrep. Če je skupna višina zaprosenih sredstev višja od razpisanih sredstev, agencija v primeru, da imata zadnji dve ali več popolnih in vsebinsko ustreznih vlog na ovojnici enak datum in čas (ura, minuta) oddaje popolne vloge, izvede žrebanje o določanju vrstnega reda prispelih vlog. Žrebu lahko prisostvuje tudi vlagatelj. O dnevu žrebanja so vlagatelji obveščeni pisno. Tričlansko komisijo, ki nadzira žrebanje, in osebo, ki vodi žrebanje, imenuje predstojnik agencije izmed javnih uslužbencev, zaposlenih na agenciji.

(5) Žrebanje se opravi v uradnih prostorih agencije. O žrebanju se sestavi zapisnik. Podpišejo ga člani komisije, ki nadzirajo žrebanje, oseba, ki je vodila žrebanje, in vlagatelj, če so prisotni.

53. člen

(obrnava vlog)

(1) Odpiranje vlog ni javno.

(2) V primeru nepopolne vloge se za datum in čas prejema dopolnitve vloge štejeta datum in čas (ura, minuta) oddaje dopolnitve na pošti ali oddaje v vložišču agencije. Ko agencija prejme dopolnjeno vlogo, se dopolnjena vloga ponovno pregleda.

(3) Popolna vloga se po vrstnem redu uvrsti na konec seznama popolnih vlog in dobi zaporedno številko.

(4) Poziv k dopolnitvi vloge zaradi manjkajočega pečata, številke uradnih dokumentov ali evidenc ne vpliva na uvrstitev na seznam prejetih ali popolnih vlog.

(5) Izpolnjevanje pogojev vloge se preverja po vrstnem redu časa oddaje popolne vloge.

(6) Vloga, ki je popolna in izpolnjuje predpisane pogoje, vendar razpoložljiva sredstva ne zadoščajo za dodelitev sredstev v celoti, se lahko odobri do višine razpoložljivih sredstev, če se vlagatelj s tem strinja.

54. člen

(izdaja odločbe)

(1) Sredstva se upravičencu odobrijo z odločbo, ki jo izda agencija.

(2) Sredstva agencija izplača na transakcijski račun upravičenca po opravljeni administrativni kontroli in nadzoru iz 59. člena te uredbe.

55. člen

(omejitev sredstev)

(1) Sredstva se ne odobrijo upravičencu, ki je za iste upravičene stroške, kot jih navaja v vlogi za pridobitev sredstev po tej uredbi, že prejel sredstva Evropske unije ali javna sredstva Republike Slovenije.

(2) Sredstva se ne dodelijo za dejavnosti zunaj območja Republike Slovenije.

56. člen

(obveznosti upravičenca in objava)

(1) Upravičenec mora agenciji, ministrstvu, revizijskemu organu ali drugim nadzornim organom omogočiti dostop do dokumentacije, ki je bila podlaga za pridobitev sredstev.

(2) Na spletni strani agencije se objavi seznam prejemnikov sredstev z navedbo imena in priimka oziroma firme, opisom dejavnosti in zneskom odobrenih sredstev za posamezen ukrep.

57. člen

(hramba dokumentacije)

Prejemniki sredstev, ki pridobijo sredstva na podlagi te uredbe, morajo vso dokumentacijo, ki je bila podlaga za pridobitev sredstev, hraniti še najmanj pet let od dneva zadnjega izplačila sredstev.

VIII. NADZOR NAD IZVAJANJEM UKREPOV**58. člen**

(administrativna kontrola in kontrola
na kraju samem)

(1) Agencija izvaja administrativne kontrole in kontrole na kraju samem pred izplačilom sredstev za posamezen ukrep.

(2) Služba za kontrolo agencije obvešča organizacijsko enoto agencije, odgovorno za posamezen ukrep, o ugotovitvah kontrole na kraju samem. Če se ugotovijo nepravilnosti, agencija sproži postopek za izterjavo morebitnih že izplačanih zneskov dodeljenih sredstev sofinanciranja.

(3) Agencija mora zagotoviti ločenost izvajanja nalog administrativnih kontrol in kontrole na kraju samem.

(4) Kontrole vlog oziroma zahtevkov na kraju samem pred izplačilom sredstev se izvajajo z obiski upravičencev in vključujejo najmanj 5 odstotkov skupne vrednosti javnih izdatkov odobrenih vlog za ukrepe po tej uredbi oziroma najmanj 10 odstotkov odobrenih vlog. Vzorec vlog za kontrolo na kraju samem določi agencija na podlagi ustreznega vzorčenja, pri čemer upošteva predvsem višino odobrenih sredstev. Pri teh kontrolah se pri posameznih upravičencih preverjajo tudi drugi posebni pogoji za dodelitev sredstev sofinanciranja po posameznem ukrepu.

**IX. KONČNA POROČILA IZVAJALCEV PROGRAMA
UKREPOV V ČEBELARSTVU ZA LETO 2010****59. člen**

(zagotavljanje namenske in upravičene porabe sredstev)

Ministrstvo oceni primernost posameznih ukrepov na podlagi programov in končnih poročil, ki so del vlog posameznih upravičencev (razen upravičencev pri ukrepu tehnične pomoči), ter ugotovitve upošteva pri predlogu Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2011–2013 zaradi zagotovitve namenske in upravičene porabe sredstev glede na potrebe čebelarstva.

X. KONČNI DOLOČBI**60. člen**

(začetek uporabe)

15. člen te uredbe se začne uporabljati po objavi vpisne številke izvzetja sheme pomoči iz 15. člena te uredbe na spletni strani Generalnega direktorata za kmetijstvo in razvoj podeželja Evropske komisije, s čimer se šteje, da je shema pomoči objavljena v skladu z Uredbo 1857/2006/ES. Ministrstvo o tem objavi obvestilo na svoji spletni strani.

61. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-29/2009/5
Ljubljana, dne 17. decembra 2009
EVA 2009-2311-0068

Vlada Republike Slovenije

Borut Pahor l.r.
Predsednik

Priloga 1 : VLOGA ZA UVELJAVLJANJE POVRAČILA STROŠKOV

UKREP (po katerem ukrepu iz uredbe vlagate vlogo za plačilo): _____

VIŠINA ZAHTEVKA: _____

1. Ime upravičenca: _____

2. Davčna številka : _____

2. a Matična številka:

/izpolni poslovni subjekt, tudi
s. p./

matična številka

enota v sestavi

3. Naslov:

Ulica/naselje: _____

hišna št.: _____

poštna številka

pošta

4. telefon: _____

omrežna sk.

telefonska številka

občina: _____

TRR (transakcijski račun)

Ime banke, pri kateri imate odprt TRR:

Poslovna enota banke, pri kateri imate odprt TRR:

Številka transakcijskega računa:

-

dan mesec leto

/ / 1 0

Datum:

Podpis (žig) upravičenca: _____

MINISTRSTVA

5078. Pravilnik o tehničnih zahtevah za gradnjo in obratovanje postaj za preskrbo motornih vozil z gorivi

Na podlagi 126. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo in 70/08), druge alineje drugega odstavka 10. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odl. US, 120/06 odl. US in 126/07) in 27. člena v zvezi s 23. členom Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za gospodarstvo v soglasju z ministrom za okolje in prostor ter ministrico za obrambo

P R A V I L N I K**o tehničnih zahtevah za gradnjo in obratovanje postaj za preskrbo motornih vozil z gorivi****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(1) Ta pravilnik določa minimalne tehnične zahteve za gradnjo ter zagotavljanje ljudem varnega in zdravlja ter okolju neškodljivega delovanja postaj za preskrbo motornih vozil z gorivi.

(2) Postaje za preskrbo motornih vozil z gorivi morajo v celoti upoštevati zakonodajo s področja urejanja prostora, graditve objektov, varstva okolja, varstva pred požarom, zagotavljanja varnosti in zdravja pri delu, protieksplzijske zaščite in pogoje tega pravilnika.

2. člen

(1) Za gradnjo in delovanje postaj za preskrbo motornih plovil z gorivi se smiselno uporabljajo določbe tega pravilnika, razen druge alineje 10. točke 3. člena tega pravilnika.

(2) Na območju bencinskega servisa se lahko zgradi in obratuje naprava za oskrbo motornih vozil z električno energijo iz omrežja, pri čemer je potrebno upoštevati drugi odstavek prejšnjega člena.

3. člen

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, pomenijo:

1. Postaja za oskrbo cestnih motornih vozil z gorivi (v nadaljnjem besedilu: bencinski servis) je določeno zemljišče oziroma območje, ki je opremljeno z ustreznimi nepremičnimi rezervoarji, točilnimi napravami za goriva in pripadajočo tehnološko napeljavo, objektom za zaposleno osebje in drugimi spremljajočimi objekti ter je namenjeno oskrbi cestnih vozil s tekočimi pogonskimi gorivi in utekočinjenim naftnim plinom ter oskrbi gospodinjstev s kurilnim oljem in utekočinjenim naftnim plinom.

2. Drugi spremljajoči objekti v smislu tega pravilnika so objekti za:

- skladiščenje in prodajo jeklenk utekočinjenega naftnega plina za gospodinjstvo uporabo,
- pranje vozil,
- hitri servis vozil,
- gostinstvo,
- prodajo blaga široke potrošnje,
- opravljanje drugih dejavnosti, ki ne povečujejo požarnega tveganja.

Objekti od druge do šeste alineje te točke se lahko združujejo v en objekt.

3. Goriva po tem pravilniku so: motorni bencin, dizelsko gorivo, kurilno olje za gospodinjstva (ekstra lahko kurilno olje), utekočinjeni naftni plin (UNP), svetilni petrolej, motorni petrolej,

biogorivo in mešanice z biogorivom. Ta pravilnik ne zajema drugih goriv, kot so etanol, zemeljski plin in vodik.

4. Interni servis za točenje goriv je bencinski servis, ki je namenjen izključno oskrbi lastnega parka vozil in strojev z dizelskim gorivom in ne javni uporabi. Kot interni servis se šteje tudi postaja za osnovno oskrbo novih, neregistriranih vozil.

5. Točilna naprava je naprava za točenje goriva, ki je pritrjena na tla. Vsi sestavni deli so obdani s skupnim zaščitnim ohišjem, ki ga pri uporabi ni treba odpirati.

6. Črpalno-merilna naprava za distribucijo goriva z razvozmom s cisternami je fiksno postavljena naprava pritrjena na tla ali na rezervoar.

7. Območje delovanja točilnih naprav obsega vodoravno površino, ki jo v delovni višini opiše za 1,0 m povečan doseg gibke cevi s točilno pipo in sega do tal, kot je določeno s sliko 1 v Prilogi 1, ki je kot priloga sestavni del tega pravilnika.

8. Območje delovanja naprav za polnjenje rezervoarjev obsega vodoravno površino, v smeri od polnilne cevi med priključkom na avtociisterni do priključka za polnjenje rezervoarjev ter je bočno omejena do razdalje 2,5 m okoli polnilne cevi kot je določeno s sliko 2 v Prilogi 1 tega pravilnika.

9. Bencinski servis brez osebja je bencinski servis, pri katerem točilne naprave aktivirajo in uporabljajo uporabniki brez prisotnosti prodajnega osebja na bencinskem servisu. Bencinski servis lahko zunaj delovnega časa obratuje kot bencinski servis brez osebja, če je prilagojen za tako obratovanje in v celoti izpolnjuje tehnične zahteve za bencinski servis brez osebja, določene s tem pravilnikom.

10. Zaprt sistem pretakanja je sistem pretakanja goriv, pri katerem se:

- pri polnjenju rezervoarjev bencinskega servisa hlapi goriv iz rezervoarjev po posebni cevi vračajo v avtomobilsko cisterno ali
- pri točenju goriv skupine I, II in III v rezervoarje vozil hlapi goriv iz rezervoarjev vozil z vakuumskimi črpalniki po posebno izvedenih točilnih pipah posesajo in vrnejo v rezervoarje bencinskega servisa.

11. Plamenišče je najnižja temperatura, pri kateri izhlapi tekočina v zadostni količini, da nastane nad tekočino eksplozivna zmes hlapov z zrakom, ki je sposobna trenutnega vžiga pri vnosu učinkovitega vira vžiga.

12. Cone eksplozijske nevarnosti na bencinskih servisih so odprti ali zaprti prostori, v katerih se lahko zaradi lokalnih ali obratovalnih razmer pojavijo eksplozijsko nevarne koncentracije vnetljivih plinov oziroma hlapov ali megle goriv z zrakom. Ti prostori so glede na verjetnost in trajanje eksplozivne atmosfere razdeljeni v cone 0, 1 in 2 ter so lahko določeni trajno ali le za posebne režime obratovanja.

13. Cona 0 je prostor, v katerem je plinska eksplozivna atmosfera, sestavljena iz zmesi zraka in vnetljivih snovi v obliki plina, hlapov ali megle prisotna stalno, za daljša obdobja ali pogosto.

14. Cona 1 je prostor, v katerem lahko pri normalnem delovanju občasno nastane plinska eksplozivna atmosfera, sestavljena iz zmesi zraka in vnetljivih snovi v obliki plina, hlapov ali megle. Normalno delovanje pomeni razmere, v katerih se naprave uporabljajo v skladu z načrtovanimi parametri.

15. Cona 2 je prostor, v katerem se pri normalnem delovanju plinska eksplozivna atmosfera, sestavljena iz zmesi zraka in vnetljivih snovi v obliki plina, hlapov ali megle, ne pojavi, če pa se že, se le za kratek čas.

16. Spodnja meja eksplozivnosti je koncentracija vnetljivega plina, hlapov ali megle vnetljive tekočine z zrakom, pod katero atmosfera ni eksplozivna.

17. Zgornja meja eksplozivnosti je koncentracija vnetljivega plina ali hlapov oziroma par vnetljive tekočine z zrakom, nad katero atmosfera ni eksplozivna.

18. Zelo lahko vnetljive tekočine (skupina I) so tekočine, ki imajo plamenišče pod 0 °C in vrelišče pod ali enako +35 °C.

19. Lahko vnetljive tekočine (skupina II) so tekočine, ki imajo plamenište pod +21 °C in vrelišče nad +35 °C.

20. Vnetljive tekočine (skupina III) so tekočine, ki imajo plamenište med +21 °C in +55 °C ter vrelišče nad +35 °C.

21. Dizelsko gorivo, ekstra lahko kurilno olje in mešanice goriv z biodizelskim gorivom se štejejo med vnetljive tekočine ne glede na svoje plamenišče.

22. Biodizelsko gorivo je čisto, 100-odstotno biodizelsko gorivo. Če gre za mešanico biodizelskega goriva z drugimi gorivi, mora biti to posebej navedeno. Določbe tega pravilnika za dizelsko gorivo, veljajo tudi za biodizelsko gorivo in mešanice z biodizelskim gorivom.

23. Centralna polnilna omara je namenjena daljinskemu polnjenju podzemnih rezervoarjev. Sestavljena je iz ohišja s pokrovom, ki ga je mogoče zakleniti, ter fiksnih priključkov rezervoarjev.

24. Protilomni ventil je ventil, ki ločuje posamezne dele naprave (rezervoarje ali cevovode), s tem, da zapre pretok goriva, če se pojavi lom pred njim, in se ne šteje za zaporni element.

25. Armature so sestavni del napeljav za pretok plinov ali tekočin in so namenjene za krmiljenje oziroma varovanje naprav.

26. Blodeči (izravnalni) tokovi so lahko:

- povratni tokovi postrojenj, ki uporabljajo enosmerno električno napajanje,
- tokovi zaradi napak v električnem omrežju,
- inducirani tokovi v bližini električnih postrojenj velikih moči ali visokih frekvenc in
- praznilni tokovi strel.

27. Plamenska zapora je naprava, ki preprečuje prehod plamena v rezervoarje in druge dele sistema za pretakanje in skladiščenje tekočih goriv.

28. Dihalni ventil je naprava, ki preprečuje nastanek nevarnega podtlaka ali nadtlaka v rezervoarju pri največjih volumskih pretokih polnjenja in praznjenja ter pri najhitrejših temperaturnih spremembah v rezervoarju.

29. Tehnološka kanalizacija bencinskega servisa je tisti del kanalizacije bencinskega servisa, ki je namenjen za odtok razlitih goriv. Sestavljena je iz lovilnih rešetk, kanalizacijskih cevi in lovilnik olj.

30. Lovilni bazen je tako zgrajena posoda, da zajame vso izteklo gorivo iz rezervoarja. Izdelan mora biti iz materiala nepropustnega za gorivo, in ne sme imeti vgrajenega odtoka.

31. Lovilni jašek ploščadi je zgrajena posoda brez odtoka (lovilna skleda) in mora imeti tako prostornino, da lahko zajame vse izteklo gorivo do zaprtja zapornega ventila na avtomobilski cisterni. Volumen lovilnega jaška (lovilne sklede) se izračuna kot zmnožek največjega mogočega pretoka goriva in predvidenega časa, v katerem se iztekanje goriva ustavi (6 minut). Pri volumnu lovilnega jaška (lovilne sklede) se upošteva seštevek prostornin jaška, cevi in lovilnega bazena.

32. Video nadzor rezervoarja je občasni pregled notranje površine rezervoarja s kamero skozi nadzorno odprtino.

33. Električna in neelektrična Ex-oprema so naprave, ki imajo lastne mogoče vire vžiga.

II. LOKACIJA BENCINSKEGA SERVISA

4. člen

Lokacija za postavitve bencinskega servisa mora biti taka, da so nevarnost in posledice požara in eksplozije, ki bi ogrožale življenje in zdravje ljudi ter lastnino na bencinskem servisu in v njegovi okolici, glede na izbrano tehnologijo zmanjšane na najnižjo mogočo raven.

5. člen

Postavitve bencinskega servisa mora biti takšna, da ob nevarnosti požara ali eksplozije omogoča vsem ljudem varen in hiter umik iz nevarnih območij.

6. člen

Uvoz na bencinski servis in izvoz z njega morata biti taka, da omogočata preglednost ter varno vključevanje v promet in

izključevanje iz njega skladno s predpisi o varnosti v cestnem prometu.

7. člen

Na zemljišču bencinskega servisa so lahko na predpisanih razdaljah glede na cone nevarnosti postavljeni še drugi spremljajoči objekti.

8. člen

Bencinski servis mora biti ločen od javne ceste z zaščitnim pasom. Najmanjša širina zaščitnega pasu je 0,5 m in mora varovati nevarna območja bencinskega servisa pred naleti vozil po celotni dolžini, za kar je treba zagotoviti ustrezne tehnične ukrepe, kot so ustrezno visoki robniki, odbojne jeklene ali betonske ograje, ali drug primeren način varovanja bencinskega servisa.

9. člen

Promet na območjih delovanja točilnih naprav bencinskega servisa mora biti enosmeren.

10. člen

Površine bencinskega servisa na območju delovanja točilnih naprav in naprav za polnjenje rezervoarjev morajo biti vodoravne. Dovoljen je naklon do 2%.

11. člen

Površine bencinskega servisa na območju delovanja točilnih naprav in naprav za polnjenje rezervoarjev morajo biti tesnejše, odporne proti delovanju goriv in mehanskim obremenitvam ter zadostno elektrostatično prevodne. Njihova velikost mora biti enaka območju delovanja naprave za polnjenje rezervoarjev ali večja od njega oziroma večja od združenih območij delovanja točilnih naprav. Izdelane morajo biti kot lovilne sklede z odvodom v lovilnik olj.

12. člen

Viri nevarnosti na bencinskem servisu, kot so točilne naprave, centralna polnilna omara, nadzemni rezervoarji, črpalno-merilne naprave za razvoz goriva in skladišče jeklenk utekočinjenega naftnega plina morajo biti oddaljeni vsaj 30 m od vhodov drugih objektov zunaj območja bencinskega servisa, v katerih je več kot 50 ljudi.

13. člen

Vozni radiji morajo biti projektirani in izdelani tako, da je brez dodatnega manevriranja omogočena normalna vožnja vozil na bencinski servis, po in z njega.

14. člen

(1) Razdalja med prometnimi otoki s točilnimi napravami morajo omogočati varen in neoviran izvoz vozil.

(2) Razdalja med zaporednimi prometnimi otoki mora biti vsaj 5,0 m. Razdalja med vzporednima prometnima otokoma mora biti vsaj 6,0 m, če je predvideno točenje goriva v dve vozili hkrati, oziroma vsaj 3,70 m, če je predvideno točilno mesto za eno vozilo.

(3) Pri hkratnem točenju goriva v dvostransko vgrajene rezervoarje tovornih vozil (iz točilne naprave in ločene enote) mora biti razdalja med vzporednimi otoki vsaj 4,0 m.

(4) Razdalja med prometnim otokom in zaščitnim pasom, na katerem se opravlja samo enostransko polnjenje rezervoarjev vozil, mora biti vsaj 3,5 m.

15. člen

(1) Vhodi ali druge odprtine objekta za zaposleno osebje bencinskega servisa morajo biti vsaj 1,0 m oddaljene od mesta, do koder lahko zapelje vozilo, ki se oskrbuje s tekočim gorivom.

(2) Točilna naprava mora biti postavljena v oddaljenosti vsaj 2,0 m od vhoda ali drugih odprtin objekta za zaposleno osebje. Točilna naprava, ki je postavljena na navedeni najmanjši razdalji, mora biti obrnjena tako, da so točilne cevi in točilne pipe na strani, ki je bolj oddaljena od vhoda ali drugih odprtin. Objekt za zaposleno osebje bencinskega servisa mora imeti požarni izhod na zadnji strani objekta.

(3) Vhodi v objekt na bencinskih servisih brez osebja se ne štejejo za vhod iz prvega odstavka tega člena.

16. člen

(1) Centralna polnilna omara rezervoarjev mora biti postavljena na takem mestu, da je omogočeno varovanje avtomobilске cisterne pred naletom vozila, ki vozijo po prometnih površinah bencinskega servisa.

(2) Ob nastanku požara mora biti avtomobilski cisterni omogočen neoviran umik.

17. člen

Pokrovi jaškov električnih napeljav in javne kanalizacije v conah nevarnosti morajo biti za plin nepropustni ali pa morajo biti jaški zasuti s peskom. Prehodi kablov v zaščitne cevi morajo biti zatesnjeni z ustreznim materialom in na način, ki omogoča, da so ti prehodi trajno nepropustni za plin.

18. člen

Zaščita točilnih naprav pred naletom vozila je zadostna, če točilne naprave varujejo robniki, odrivači, odbojniki ali podobni zaščitni elementi, visoki najmanj 0,15 m. Točilne naprave morajo biti od roba zaščitnih elementov bočno zamaknjene vsaj 0,20 m, kot je določeno s sliko 3 v Prilogi 1 tega pravilnika.

19. člen

(1) Jeklenke z do 10 kg utekočinjenega naftnega plina se morajo skladiščiti v posebnih objektih bencinskega servisa. Skladišče jeklenk z zmogljivostjo do 3000 kg utekočinjenega naftnega plina, ki je izdelano kot montažni objekt s stenami iz kovinske mreže ali pločevine, mora biti oddaljen od parcelne meje vsaj 5,0 m.

(2) Zidani objekt skladišča jeklenk utekočinjenega plina z zmogljivostjo do 3000 kg utekočinjenega naftnega plina, katerega stene so požarno odporne REI 120, in ima odprtino obrnjeno od parcelne meje ter ima lahko streho, mora biti od parcelne meje oddaljen vsaj 1,5 m. Cona eksplozijske nevarnosti ne sme segati zunaj območja bencinskega servisa.

III. REZERVOARJI IN TOČILNE NAPRAVE ZA TEKOČA GORIVA

20. člen

Na bencinskem servisu se sme skladiščiti največ 300 m³ tekočih goriv. V tej količini je lahko največ 150 m³ goriv skupine I, II in III, kamor se ne vštevajo: dizelsko gorivo, ekstra lahko kurilno olje in mešanice goriv z biodizelskim gorivom.

21. člen

Goriva so na bencinskem servisu lahko skladiščena v podzemnih ali nadzemnih rezervoarjih.

22. člen

(1) Polnjenje skladiščnih rezervoarjev bencinskega servisa iz avtomobilске cisterne hkrati s točenjem goriva v rezervoarje vozila je mogoče, če:

- prometne površine bencinskega servisa omogočajo hkratno točenje goriv v skladiščne rezervoarje in v rezervoarje vozila,
- prometne površine bencinskega servisa omogočajo nemoten promet in umik vozila ter dostop gasilnih vozil v primeru požara,

- je mogoče okoli aktivnih priključkov avtomobilskih cistern za pretakanje goriva zavarovati petmetrski varovalni pas, na katerega je med pretakanjem prepovedan dostop vozilom in nepooblaščenim osebam,

- je varovalni pas ograjen s prenosnimi zaprekami in označen z dobro vidnimi znaki za prepoved ter z opozorilnimi znaki ali napisi, ki opozarjajo na nevarnosti.

(2) Varovalni pas je mogoče zmanjšati na polovično razdaljo, če je zavarovan s požarno odpornim zidom REI 120 v velikosti, ki ustreza določeni coni eksplozijske nevarnosti.

(3) Pri polnjenju podzemnih rezervoarjev iz avtomobilskih cistern mora biti bencinski servis zaprt, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena. Ne glede na pogoje iz prvega odstavka je mogoče podzemne rezervoarje polniti iz avtomobilskih cistern tudi zunaj obratovalnega časa bencinskega servisa.

(4) Pred vsakim pretakanjem goriva iz avtomobilске cisterne v rezervoar mora odgovorna oseba preveriti, če je lovilni jašek prazen. Pretakanje goriva se ne sme izvajati, če lovilni jašek ni prazen.

23. člen

(1) Podzemni rezervoarji morajo biti z vseh strani prekriti z zemljo debeline vsaj 0,8 m. Če je nad rezervoarji vozna površina, morajo biti podzemni rezervoarji za tekoča goriva zavarovani z ustrežno razbremenilno konstrukcijo.

(2) Če so rezervoarji nameščeni v neprepustnem lovilnem bazenu se takšni rezervoarji, tudi če so zasuti z zemljo ali obso s peskom, skladno s tem pravilnikom štejejo za nadzemne rezervoarje.

24. člen

Podzemni rezervoarji morajo biti medsebojno oddaljeni vsaj 0,4 m.

25. člen

Podzemni rezervoarji morajo biti od objektov in parcelne meje oddaljeni vsaj 1,0 m, merjeno od gabarita rezervoarja.

26. člen

(1) Podzemni rezervoarji morajo biti oddaljeni vsaj 1,0 m od vodov javne infrastrukture. Vodi javne infrastrukture so: plinovod, vodovod, kanalizacijski vod, telekomunikacijski in električni kabli.

(2) Če so vodi javne infrastrukture izvedeni v ločenih betonskih kinetah je najmanjši odmik rezervoarjev od kinete 0,30 m, vendar mora izvedba kinete omogočati morebitne zamenjave ali druge posege na rezervoarjih, ne da bi se pri tem kineta poškodovala.

27. člen

(1) Podzemni rezervoarji morajo biti postavljeni na nosilno ležišče in zavarovani pred izplavanjem zaradi morebitnega vzgona talne vode, kot to zahteva geomehansko poročilo.

(2) Izdelava geomehanskega poročila je za vgradnjo podzemnih rezervoarjev obvezna.

28. člen

Podzemni rezervoarji morajo biti zaščitno električno izolirani. Obdani morajo biti z vsaj 0,15 m debelim slojem finega materiala, ki ščiti izolacijo rezervoarja pred mehanskimi poškodbami.

29. člen

Jaški podzemnih rezervoarjev morajo biti za goriva neprepustni tako, da je mogoče zajeti, ugotoviti in odstraniti že majhno razlivanje goriv.

30. člen

Jaški podzemnih rezervoarjev ne smejo biti v conah eksplozijske nevarnosti naprav z utekočinjenim naftnim plinom.

31. člen

Jaški podzemnih rezervoarjev s kurilnim oljem lastne rabe ne smejo biti:

- na območju delovanja točilnih naprav za goriva skupin I, II in III,
- na območju delovanja naprav za polnjenje skladiščnih rezervoarjev,
- v vseh drugih conah eksplozijske nevarnosti bencinskega servisa.

32. člen

Na notranji strani pokrova jaška podzemnega rezervoarja mora biti vidna oznaka vrste goriva, ki se skladišči v rezervoarju. Pokrov jaška mora imeti ključavnico ali drug mehanizem za zaklepanje in varovalo pred padcem.

33. člen

Podzemni rezervoar mora imeti dvojno steno in mora biti opremljen z nadzorno napravo, ki z zvočnimi in svetlobni znaki na delovnem mestu bencinskega servisa ali v nadzornem centru opozarja, če rezervoar ne tesni. Za rezervoar z dvojno steno in s prostornino do 100 m³ lovilni bazen ni potreben.

34. člen

Pri podzemnem rezervoarju so priključni nastavki lahko nameščeni samo na dostopnem delu temena rezervoarja oziroma na pokrovu vstopne odprtine rezervoarja.

35. člen

Podzemni rezervoarji z gorivi skupin I, II in III se lahko polnijo samo tako, da se pri tem uporablja centralna polnilna omara.

36. člen

Priključki gibkih polnilnih cevi na priključke stalne napeljave bencinskega servisa morajo biti neprepustni. Priključki morajo biti zunaj časa polnjenja zaprti s pokrovi, ki zagotavljajo popolno tesnost. Priključki morajo biti iz neiskrečega se materiala. Vsi priključki morajo biti zavarovani pred nepooblaščenim dostopom.

37. člen

Vsi rezervoarji morajo imeti vgrajena varovala pred prepolnitvijo. Varovala dovoljujejo prost pretok goriv do nivojev, ki ustrezajo 95 vol% prostornine rezervoarja in popolnoma zaprejo dotok goriv pri nivoju, ki ustreza 97 vol% prostornine rezervoarja. Omogočeno mora biti, da gorivo iz polnilne cevi odteče v rezervoar kljub popolnoma zaprtemu varovalu pred prepolnitvijo.

38. člen

Rezervoarji morajo imeti vstopno ali nadzorno odprtino za vstop v rezervoar oziroma njegov pregled. Vstopne odprtine morajo imeti svetli premer 600 mm. Nadzorna odprtina za video nadzor notranjosti rezervoarja mora imeti svetli premer vsaj 120 mm. Nadzorne odprtine za video nadzor notranjosti rezervoarja morajo biti na medsebojnih razdaljah, ki omogočajo videonadzor.

39. člen

(1) Podzemni cevovodi za pretakanje goriva morajo biti iz materiala, neprepustnega za goriva, zaščiteni pred korozijo in brez razstavljivih zvez. Položeni morajo biti vsaj 0,8 m pod površino zemljišča. Pred mehanskimi poškodbami morajo biti zavarovani z 0,15 m debelo plastjo finega materiala.

(2) Pri določanju globine polaganja cevovoda se morajo upoštevati vse predvidene obremenitve. Izjemoma se s posebnimi varnostnimi ukrepi varnostni odmiki in globina polaganja cevovodov lahko zmanjšajo, pri čemer mora biti razbremenilna rešitev projektantsko obdelana in potrjena.

40. člen

(1) Na bencinskem servisu se lahko tekoča goriva skladiščijo v nadzemnih rezervoarjih z dvema stenama, vgrajenih v popolnoma zaprta ohišja. Rezervoarji morajo biti opremljeni z nadzornimi napravami, ki z zvočnimi in svetlobnimi znaki opozorijo na iztekanje skladiščene tekočine zaradi netesnosti rezervoarjev.

(2) Največja dovoljena zmogljivost posameznega rezervoarja za posamezno vrsto goriva je 100 m³. Od objektov, v katerih so ljudje, in sosednjih zemljišč morajo biti oddaljeni vsaj 5,0 m.

41. člen

Vsak nadzemni rezervoar mora imeti svoje lastno ohišje. Sosednja nadzemna rezervoarja imata lahko skupno steno

ohišja. Stene in tla ohišja nadzemnega rezervoarja morajo biti izdelana iz vsaj 0,15 m debelega armiranega betona, ki vzdrži predvideni tlak zaradi eksplozije v rezervoarju.

42. člen

Ohišje nadzemnega rezervoarja mora zagotoviti požarno zaščito rezervoarja. Streha ohišja mora biti izdelana iz lahkega materiala, da deluje kot odprtina za sprostitev tlaka ob eksploziji v rezervoarju in preprečuje nabiranje deževnice v ohišju rezervoarja.

43. člen

Med ohišjem in nadzemnim rezervoarjem mora biti vsaj 0,8 m prostora, da sta omogočena nadziranje in vzdrževanje rezervoarja ter priključene opreme. Med rezervoarjem in ohišjem mora biti vsaj 0,1 m prostora, če je prostor zasut s peskom. Nadzor nad zasutim rezervoarjem se opravlja na enak način kot nadzor nad podzemnim rezervoarjem.

44. člen

Vse odprtine na nadzemnem rezervoarju morajo biti nad največjim dovoljenim nivojem goriva.

45. člen

(1) Zaprt prostor okoli rezervoarja mora biti prisilno prezračen z zmogljivostjo 0,3 m³/min/m², vendar ne z manj kot 4 m³/min. Prezračevanje mora biti stalno ali pa ga mora samodejno vklopiti detektor hlapov goriva. Ob izpadu prisilnega prezračevanja se mora samodejno izklopiti sistem za točenje goriva iz tega rezervoarja.

(2) Odprtine odsesovalnih kanalov morajo biti največ 0,3 m od tal. Prezračevanje poteka preko strehe.

(3) Prezračevanje ni potrebno, če je prostor okoli rezervoarja zasut s peskom. Vse armature rezervoarja morajo biti kljub zasutju rezervoarja stalno dostopne.

46. člen

V zračnem prostoru med nadzemnim rezervoarjem in ohišjem mora biti vgrajen senzor za odkrivanje nevarnih koncentracij hlapov goriv, ki pri dosegu 25% spodnje meje eksplozivnosti sproži zvočni in svetlobni znak na delovnem mestu bencinskega servisa, od koder se opravlja nadzor, oziroma v nadzornem centru bencinskega servisa brez osebja.

47. člen

V prostoru z nadzemnim rezervoarjem mora biti vgrajen senzor za prisotnost vode, če je ohišje z rezervoarjem postavljeno na mestu, na katerem bi lahko prišlo do vdora vode.

48. člen

Cevne napeljave od nadzemnega rezervoarja do točilnih naprav morajo biti položene podzemno.

49. člen

(1) Nadzemni cevovodi ne smejo imeti razstavljivih zvez med črpalno enoto za pogonsko gorivo in zapornim ventilom, ki ga krmili točilna naprava.

(2) Nadzemni cevovodi morajo biti zavarovani pred toplotnim sevanjem tako, da temperatura goriva ne more preseči 50 °C.

50. člen

(1) Ohišje točilne naprave mora vzdržati pričakovane mehanske obremenitve, staranje in vplive ognja. Pokrovi ohišja točilne naprave se smejo odpreti le s pomočjo orodja ali ključa.

(2) Točilne naprave morajo biti izdelane v skladu z veljavnim standardom za točilne naprave.

51. člen

(1) Točilne pipe za iztekanje goriv morajo imeti vgrajene samodejne zaporne ventile za zaustavitev točenja goriv, ko so rezervoarji vozil polni.

(2) Med gibko cevjo in točilno pipo za iztekanje goriv mora biti vgrajen protilomni ventil.

52. člen

Z vgradnjo plamenskih zapor v vse cevovode s hlapi goriv skupin I, II in III je treba preprečiti vdor plamena v rezervoar in obenem zagotoviti pretok hlapov.

53. člen

Rezervoarji morajo biti opremljeni z napravami, ki preprečujejo nevarni podtlak in nadtlak v notranjosti rezervoarjev.

54. člen

(1) Oddušni vodi rezervoarjev morajo biti narejeni iz materiala, ki je odporen proti hlapom skladiščenih tekočin, staranju, vplivu plamena, in morajo biti tako trdni, da pri namenski rabi ohranjajo obliko.

(2) Oddušni vodi rezervoarjev, ki so izvedeni zunaj zemlje, morajo biti kovinski. Speljani morajo biti tako, da izstopajoče eksplozivne zmesi zraka in hlapov goriv ne ogrožajo življenja in zdravja oseb, ki so na bencinskem servisu. Izstopne odprtine oddušnih vodov rezervoarjev z gorivi skupine I, II in III oziroma z dizelskim gorivom, ali kurilnim oljem morajo biti najmanj 4,0 m nad nivojem zemljišča.

(3) Pri skupni postavitvi oddušnih vodov morajo biti izpušne odprtine oddušnih vodov rezervoarjev z dizelskim gorivom ali kurilnim oljem postavljene najmanj 0,5 m višje od izpušnih odprtin oddušnih vodov rezervoarjev z gorivi skupine I, II in III.

55. člen

Izpušne odprtine oddušnih vodov rezervoarjev se morajo končati vsaj 2,0 m od zidu (od odprtin) z odprtinami kateregakoli objekta bencinskega servisa.

56. člen

Svetli premer oddušnega voda mora znašati polovico svetle širine polnilne cevi. Če je največja dovoljena zmogljivost polnjenja rezervoarjev do 1200 l/min, mora znašati najmanjša svetli premer oddušnega voda najmanj 40 mm.

57. člen

Več rezervoarjev ima lahko skupni oddušni vod, če se v njih skladišči goriva istega nevarnostnega razreda.

58. člen

(1) Oddušni vodi rezervoarjev ne smejo imeti vgrajenih zapornih armatur.

(2) V oddušnih vodih morajo biti vgrajeni dihalni ventili in plamenske zapore.

59. člen

(1) Pri polnjenju skladiščnih rezervoarjev bencinskega servisa in točenju goriv v rezervoarje vozil je potrebno zadostiti zahtevam o dovoljenih mejnih vrednostih izpustov hlapnih organskih spojin v zrak.

(2) Črpalna in merilna enota črpalno-merilne naprave mora biti izvedena tako, da je onemogočen poseg nepooblaščenih oseb.

60. člen

Oprema za polnjenje rezervoarjev na bencinskih servisu in točenje goriv skupin I, II in III v rezervoarje vozil mora zagotavljati, da ciljna vrednost letnih izgub ne presega predpisanih vrednosti.

61. člen

(1) Rezervoarji se morajo polniti v zaprtem sistemu pretakanja goriv.

(2) Dihalni ventili v oddušnih vodih rezervoarjev, ki so speljani na prosto, morajo biti nastavljeni tako, da so med pretakanjem goriva iz avtomobilске cisterne v rezervoarje zaprti. To ne velja za odprtine, ki jih določajo varnostne zahteve.

62. člen

Pri odvajanju tehnoloških odpadnih voda s površin iz 11. člena tega pravilnika je treba zagotoviti, da se odpadne vode pred izpustom zunaj območja bencinskega servisa odvajajo po predpisano izvedeni tehnološki kanalizaciji in preko predpisanih čistilnih naprav za odstranjevanje mineralnih olj in bencina (v nadaljnjem besedilu: lovilniki olj), katerih čistilni učinek mora biti v skladu s predpisi, ki urejajo odvajanje odpadnih vod v javno kanalizacijsko omrežje ali neposredno v vode.

63. člen

Lovilnik olj preko katerega se odvajajo tehnološke odpadne vode iz bencinskega servisa mora biti izveden in mora obratovati v skladu s predpisi, ki urejajo odvajanje tehnološke odpadne vode iz bencinskih servisov. Vrsta, velikost in pretočna zmogljivost lovilnika olj mora biti natančno določena in opisana v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja bencinskega servisa.

64. člen

Vstopne odprtine kanalizacije za odvod fekalnih in padavinskih vod ne smejo biti v conah eksplozijske nevarnosti. Za plin neprepustni pokrovi revizijskih jaškov so lahko v conah eksplozijske nevarnosti.

IV. BENCINSKI SERVIS BREZ OSEBJA

65. člen

Bencinski servis lahko obratuje le pod stalnim nadzorom. Za stalni nadzor se šteje, če je med obratovanjem bencinskega servisa prisotno osebje ali če so točilne naprave na bencinskem servisu stalno daljinsko nadzorovane z video napravami z nadzornega mesta. Nadzorno mesto mora biti organizirano v skladu s predpisom, ki ureja požarno varovanje. Pravna oseba mora imeti pripravljene postopke v skladu s predpisom, ki ureja požarno varovanje.

66. člen

Na bencinskih servisu brez osebja je dovoljena le namestitev točilnih naprav, ki so prirejene za tovrstno uporabo.

67. člen

(1) Točilna naprava na bencinskih servisu v režimu »bencinski servis brez osebja«, mora biti oddaljena vsaj 5,0 m od objekta za zaposleno osebje bencinskega servisa in 10,0 m od skladišča jeklenk utekočinjenega naftnega plina ter mora biti vidno (svetlobno) označena.

(2) Vhod v tehnološki prostor se ne šteje med vhode za zaposleno osebje.

68. člen

Na območju delovanja točilnih naprav na bencinskem servisu brez osebja mora biti dobro vidna, lahko dosegljiva in razumljivo označena naprava za alarmiranje, ki omogoča neposredno alarmiranje stalno zasedenega nadzornega centra. Naprava za alarmiranje mora biti pod prozornim pokrovom.

69. člen

Pri vsaki točilni napravi na bencinskem servisu brez osebja mora biti nameščena in jasno vidna tipka za izklop točilne naprave v sili.

70. člen

Točilna naprava, ki je nameščena na bencinskem servisu brez osebja, sme delovati le s črpalno v točilni napravi, ki sesa gorivo iz rezervoarja. Uporaba črpalke pri rezervoarju za potisk goriva iz rezervoarja do točilne naprave ni dovoljena.

71. člen

Točilna pipa točilne naprave za bencin na bencinskem servisu brez osebja ne sme imeti zaskočnega elementa. Točilna pipa za dizelsko gorivo lahko ima zaskočni element.

72. člen

Točilne naprave na bencinskih servisih brez osebja morajo izklopiti motor sesalne črpalke najpozneje 6 minut po začetku točenja goriva. Na točilni napravi mora biti dobro vidno opozorilo o časovni omejitvi točenja goriva.

73. člen

Točilna naprava mora delovati na način, da samodejno prekine točenje goriva skladno s prejšnjim členom ali po iztočenih največ 60 l goriva skupin I, II in III oziroma največ 480 l dizelskega goriva.

74. člen

Krmiljenje točilne naprave na bencinskem servisu brez osebja mora biti izdelano tako, da se v primeru odpovedi varnostnih omejitev iz 72. in 73. člena tega pravilnika točilna naprava samodejno izklopi. Skladnost z zahtevami za dele krmilnih sistemov v zvezi z varnostjo dokazuje dobavitelj z izjavo o skladnosti izvedbe z izbranim primernim standardom.

75. člen

Pri vsaki točilni napravi na bencinskem servisu brez osebja mora biti navodilo za uporabo v več jezikih, ki je dobro vidno in lahko razumljivo. Vsebovati mora navodilo za varen način uporabe točilne naprave in navodilo o pravilnem ukrepanju ob neizgodi.

76. člen

Prekinitvi delovanja video nadzora mora slediti takojšna samodejna prekinitev delovanja vseh točilnih naprav na bencinskem servisu brez osebja.

V. REZERVOARJI IN TOČILNE NAPRAVE ZA UTEKOČINJENI NAFTNI PLIN

77. člen

Območja delovanja točilnih naprav za utekočinjeni naftni plin se lahko prekrivajo z območji delovanja točilnih naprav za tekoča goriva skupin I, II in III oziroma za dizelsko gorivo ali kurilno olje.

78. člen

Točilne naprave za utekočinjeni naftni plin se lahko postavijo na območjih delovanja točilnih naprav za tekoča goriva skupin I, II in III oziroma za dizelsko gorivo ali kurilno olje.

79. člen

Nadzemni rezervoarji za utekočinjeni naftni plin morajo biti postavljeni zunaj območij delovanja točilnih naprav za tekoča goriva.

80. člen

Točilna naprava utekočinjenega naftnega plina mora imeti vgrajeno hitro dosegljivo in stalno dostopno stikalo za izklop v sili, ki prekine električni tok v tehnološkem delu bencinskega servisa, namenjenemu za utekočinjeni naftni plin.

81. člen

Točilna naprava za utekočinjeni naftni plin mora biti postavljena na prostem in ne sme biti postavljena v poglobljenem delu zemljišča.

82. člen

Točilna naprava utekočinjenega naftnega plina se ne sme postavljati v conah eksplozijske nevarnosti 1 rezervoarjev in črpalk za utekočinjeni naftni plin. Črpalke za utekočinjeni naftni plina so lahko postavljene v conah eksplozijske nevarnosti rezervoarjev za utekočinjeni naftni plin.

83. člen

Cone eksplozijske nevarnosti 1 in 2 okrog rezervoarjev in črpalk za utekočinjeni naftni plin ne smejo segati na vozne površine bencinskega servisa.

84. člen

Cone eksplozijske nevarnosti okrog rezervoarjev in črpalk za utekočinjeni naftni plin se ne smejo prekrivati z drugimi conami eksplozijske nevarnosti.

85. člen

(1) V conah eksplozijske nevarnosti naprav za utekočinjeni naftni plin ne sme biti nobenih odtokov in odprtih do podzemnih prostorov, kot so kleti, kinete, jaški in kanali, ki niso sestavni del točilnih naprav za utekočinjeni naftni plin in naprav, ki so namenjene skladiščenju utekočinjenega naftnega plina.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, so v conah eksplozijske nevarnosti lahko postavljeni jaški, če imajo vgrajene za plin neprepustne pokrove. Za take jaške je treba pripraviti poslovnik, s katerim se zagotavljajo redni pregledi takih jaškov glede neprepustnosti za plin.

(3) Najmanjša razdalja od mogočih virov puščanja naftnega plina do odtokov in odprtih podzemnih prostorov, ki niso neprepustni za plin, mora znašati vsaj 5,0 m.

86. člen

(1) Točilna pipa za utekočinjeni naftni plin mora samodejno prekiniti pretok utekočinjenega naftnega plina, če točilna pipa izpade iz polnilne odprtine rezervoarja vozila. Pred avtomatsko točilno pipo mora biti vgrajen protilomni ventil. Pred gibko polnilno cevjo s točilno pipo mora biti vgrajen ročni zaporni ventil.

(2) Točilne pipe morajo omogočati točenje utekočinjenega naftnega plina le, če so pravilno nameščene na vstopno odprtino plinskega rezervoarja vozil.

(3) Točenje je dovoljeno samo s točilnimi pipami, ki omogočajo točenje le v ob trdnem in za plin neprepustnem spoju točilne pipe z ustjem rezervoarja vozila. Pri samopostrežnem točenju utekočinjenega naftnega plina mora prodajalec zagotoviti, da je kupec seznanjen s pravilnim postopkom točenja goriva in vsemi potrebnimi varnostnimi ukrepi.

(4) Točenje utekočinjenega naftnega plina v prenosne jeklenke ni dovoljeno.

87. člen

(1) Na bencinskem servisu je mogoče postaviti nadzemne rezervoarje utekočinjenega naftnega plina s skupno prostornino do 15 m³.

(2) Med nadzemnim rezervoarjem utekočinjenega naftnega plina velikosti nad 5 m³ in:

- objekti bencinskega servisa, kjer so ljudje,
- javnimi površinami,
- prometnimi površinami bencinskega servisa ter
- mejo sosednjega zemljišča,

mora biti razdalja vsaj 15 m, če rezervoar ni obdan z varovalnim zidom.

(3) Za rezervoarje utekočinjenega naftnega plina s prostornino do 5 m³ je razdalja iz prejšnjega odstavka vsaj 3 m.

(4) Rezervoar utekočinjenega naftnega plina s prostornino nad 5 m³, ki ni obdan z varovalnim zidom, mora biti ograjen z vsaj 2,0 m visoko žično ograjo postavljeno na razdalji najmanj 5,0 m od rezervoarja oziroma na razdalji 1,0 m od rezervoarja s prostornino do 5,0 m³. Tla znotraj ograje ne smejo biti obrasla s travo in rastlinjem. V ograjenem delu ne sme biti drugih gorljivih ali nevarnih snovi.

(5) Če je nadzemni rezervoar obdan z varovalnim zidom, ki mora biti minimalno požarno odporen REI 120 in ki je vsaj 0,5 m višji od temena rezervoarja, so razdalje iz drugega odstavka tega člena 5,0 m oziroma razdalje iz tretjega odstavka tega člena 1,5 m. Varovalni zid mora biti oddaljen od rezervoarja vsaj 1,0 m in mora vzdržati tlak zaradi eksplozije rezervoarja.

88. člen

Gibka točilna cev za utekočinjeni naftni plin mora biti dolga vsaj 3,0 m in ne sme biti daljša od 5,0 m. Ustrezati mora zahtevam veljavnega standarda o tlačni trdnosti, elektrostatični prevodnosti in kemični obstojnosti.

89. člen

(1) Vsa plinska napeljava mora biti izdelana, preizkušena in vzdrževana v skladu s predpisi, ki urejajo instalacije utekočinjenega naftnega plina.

(2) Za vse vgrajene sestavne dele točilnih naprav za točenje utekočinjenega naftnega plina morajo biti izdane izjave ali certifikati o skladnosti.

90. člen

Na bencinskem servisu je lahko v podzemnih rezervoarjih skladiščenih do 30 m³ utekočinjenega naftnega plina. Odprti na oddušne cevi varnostnega ventila podzemnega rezervoarja mora biti vsaj 2,0 m nad nivojem tal.

91. člen

Med rezervoarjem za utekočinjeni naftni plin in njegovimi polnilnimi priključki ter točilnimi napravami, vstopnimi jaški podzemnih rezervoarjev za tekoča goriva ali polnilno omaro tekočih goriv mora biti razdalja vsaj 7,5 m.

92. člen

Med točilnimi napravami za utekočinjeni naftni plin in centralno polnilno omaro za tekoča goriva oziroma jaški podzemnih rezervoarjev za tekoča goriva mora biti razdalja vsaj 7,5 m.

VI. INTERNI SERVIS ZA TOČENJE GORIV

93. člen

(1) Interni servis za točenje goriv mora biti v sklopu zaprtega in varovanega območja uporabnika internega servisa, ki ima v posesti to zaprto območje.

(2) Interni servis za točenje goriv se ne sme uporabljati za prodajo tekočih goriv in se lahko uporablja izključno za točenje goriv v tista vozila lastnika internega bencinskega servisa, ki jih ta sam uporablja za opravljanje svoje registrirane dejavnosti. Lastnik internega servisa za točenje goriv mora izvesti ukrepe, ki zagotavljajo izpolnjevanje prvega in drugega odstavka tega člena ter nadzor nad njunim izpolnjevanjem. Dokazila o izpolnjevanju mora uporabnik hraniti najmanj tri mesece.

94. člen

Na internem servisu za točenje goriv se lahko skladišči dizelsko gorivo v podzemnih ali v nadzemnih rezervoarjih.

95. člen

Za postavitev podzemnih rezervoarjev veljajo enake zahteve kot pri bencinskih servisih za javno uporabo.

96. člen

(1) Nadzemni rezervoar za dizelsko gorivo ima lahko do 40 m³ prostornine in je lahko premičen.

(2) Nadzemni rezervoar ima lahko dve steni z vgrajeno nadzorno napravo, ki z zvočnim in svetlobnim znakom opozarja na netesnost rezervoarja. Če ima nadzemni rezervoar eno steno mora biti postavljen v lovilni bazen. Lovilni bazen ne sme imeti vgrajenega odtoka.

97. člen

Ploščad, ki je namenjena polnjenju nadzemnega rezervoarja oziroma točenju goriva v rezervoarje vozil mora biti ustrezne velikosti glede na območje delovanja. Tla ploščadi morajo biti narejena iz materiala, neprepustnega za dizelsko gorivo. Ploščad mora biti zgrajena kot lovilna skleda ustrezne zmogljivosti.

98. člen

Interni servis za točenje goriv z nadzemnim rezervoarjem mora biti – merjeno od sten rezervoarja – od stavb oddaljen vsaj 10,0 m, od javnih cest in od mej zemljišča ali gradbišča vsaj 9,0 m ter od lokalnih poti na gradbišču vsaj 3,0 m.

99. člen

Premični interni servis za točenje goriv mora biti postavljen na utrjenem zemljišču, ki ni na poplavnem področju in mora biti trdno pritrjen na podlago. Za ta namen se zgradi betonsko ploščad, na katero so podstavki rezervoarja fiksno pritrjeni. Ploščad mora biti zgrajena kot lovilna posoda ustrezne zmogljivosti, kar je treba računsko dokazati v projektni dokumentaciji.

100. člen

Premični interni servis za točenje goriv mora biti zavarovan pred naleti vozil oziroma delovnih strojev s postavitvijo na vsaj 0,15 m visoko ploščad ali zaščiten z drugimi gradbenimi elementi, ki zagotavljajo enako stopnjo zaščite pred naleti vozil.

101. člen

Na internem servisu za točenje goriv mora odgovorna oseba opravljati vsakodnevni nadzor nad nepoškodovanostjo vgrajenih naprav.

102. člen

Pri točilni napravi na internem servisu za točenje goriv mora biti jasno vidno stikalo za zasilni izklop točilne naprave (tipka STOP).

103. člen

Točilne naprave, ki so nameščene na internih servisih za točenje goriv, smejo delovati le s črpalko v točilni napravi, ki sesa gorivo iz rezervoarja. Uporaba črpalke pri rezervoarju za potisk goriva iz rezervoarja do točilne naprave ni dovoljena.

104. člen

Točilne pipe točilnih naprav za dizelsko gorivo na internih servisih imajo lahko zaskočne elemente.

105. člen

Aktiviranje točilne naprave na internem servisu za točenje goriv je mogoče le z uporabo posebne kartice ali ključa. Uporabniki internega servisa za točenje goriv morajo biti za delo s točilnimi napravami ustrezno usposobljeni.

VII. PROTIEKSPLOZIJSKA ZAŠČITA

106. člen

(1) Cone eksplozijske nevarnosti je mogoče zmanjšati s konstrukcijskimi ali gradbenimi ukrepi, ki preprečujejo širjenje eksplozivnih zmesi plinov, hlapov oziroma megle z zrakom.

(2) Vrste zaščitnih ukrepov za preprečitev eksplozije se določajo glede na opredeljene cone eksplozijske nevarnosti.

(3) Cone eksplozijske nevarnosti ne smejo segati zunaj bencinskega servisa.

(4) Oprema in zaščitni sistemi, ki so namenjeni za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah in zahteve za varnost in varovanje zdravja delavcev, ki so lahko ogroženi zaradi eksplozivnih atmosfer ter ukrepe za varno obratovanje in delo v potencialno eksplozivnih atmosferah morajo biti v skladu z zahtevami iz pravilnika, ki ureja protiekspluzijsko zaščito.

107. člen

(1) Cona 0 je v notranosti podzemnih rezervoarjev za tekoča goriva skupine I, II in III in v notranosti cevovodov za polnjenje rezervoarjev, za vračanje hlapov, oddušnih vodov, armatur ter delov naprav, ki niso stalno napolnjene s temi gorivi kot je prikazano na sliki 4 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(2) Cona 1 je v notranosti jaškov rezervoarjev z gorivi skupine I, II in III in v okolici izpušnih odprtih oddušnih vodov

do razdalje 0,5 m, kot je prikazano na sliki 5 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(3) Cona 1 je v notranjosti jaškov s črpalkami za zaprt sistem pretakanja goriv skupine I, II in III, razdelilnih jaškov in drugih podzemnih prostorov, ki so na območjih delovanja točilnih naprav za tekoča goriva skupine I, II in III.

(4) Cona 2 je v okolici jaškov s polnilnimi armaturami podzemnih rezervoarjev za tekoča goriva skupine I, II in III do višine 0,8 m od tal in vodoravne oddaljenosti 2,0 m od roba jaškov.

(5) Cona 1 je v notranjosti podzemnih rezervoarjih za dizelsko gorivo in kurilno olje pod pogojem, da je temperatura goriva nižja od +30 °C, in v notranjost cevovodov, armatur in delov naprav, ki niso stalno napolnjene s tem gorivom, kot je prikazano na sliki 6 v Prilogi 1, tega pravilnika.

(6) Cona 2 je v okolici izpušnih odprtin oddušnih vodov iz rezervoarjev za dizelsko gorivo in kurilno olje do razdalje 0,5 m ter v notranjosti jaškov s polnilnimi priključki, kot je prikazano na sliki 5 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(7) Cona 1 je v notranjosti centralne polnilne omare ob ustrezno izvedenem naravnem prezračevanju, kot je prikazano na sliki 7 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(8) Cona 2 je med pretakanjem goriva skupine I, II in III v okolici centralne polnilne omare do višine 0,8 m od tal in vodoravne oddaljenosti 4,0 m, kot je prikazano na sliki 8 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(9) Cona 0 je v notranjosti cevovodov za vračanje hlapov pri točilnih napravah goriv skupine I, II in III.

(10) Cona 1 je v notranjosti ohišij s črpalkami in razvodnimi armaturami ter v notranjosti sedežev točilnih pip točilnih naprav za goriva skupine I, II in III, kot je določeno s slikama 9 in 10 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(11) Cona 2 je okolica ohišij točilnih naprav za goriva skupine I, II in III do višine 0,05 m nad zgornjim delom ohišja z napeljavami za gorivo in do vodoravne oddaljenosti 0,2 m, ki se nato od višine 0,5 m poševno razteza do razdalje 4,0 m od dela ohišja točilne naprave z gibkimi cevmi, kot je določeno s slikama 9 in 10 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(12) Cona 2 je v notranjosti ohišij točilnih naprav za dizelsko gorivo in kurilno olje, kot je določeno s sliko 11 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(13) Cona 2 je v notranjosti dela ohišij točilnih naprav, kjer so nameščene gibke cevi in točilne pipe za točenje tekočih goriv, kot je določeno s slikama 9 in 10 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(14) Cona 0 je v jaških, kanalih in lovilniku olj sistema za odvajanje tekočin s površin opredeljenih v 11. členu tega pravilnika, kot je določeno s sliko 12 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(15) Cona 2 je do razdalje 0,5 m od odprtin sistema za odvajanje tekočin s površin opredeljenih v 11. členu tega pravilnika, kot je določeno s sliko 12 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(16) Cone eksplozijske nevarnosti v kabelske kanalizacije ni, če so vse vstopne odprtine v conah eksplozijske nevarnosti nepredušno zatesnjene s tesnilno maso, na način, ki je trajno odporen proti vplivom goriv.

(17) Cona 0 je v notranjosti avtomobilske cisterne in cevi za povratek hlapov goriv skupin I, II in III, kot je določeno s slikama 13 in 14 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(18) Cona 1 je okolica uporabljenih priključkov avtomobilske cisterne z gorivi skupin I, II in III do oddaljenosti 1,0 m. Cona 1 sega do tal, vendar le, če se na pretakališču bencinskega servisa pokrovi cisterne ne odpirajo, kot je določeno s slikama 13 in 14 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(19) Cona 1 iz prejšnjega odstavka je povečana, če se na pretakališču bencinskega servisa jemljejo vzorci skozi vstopne odprtine posameznih prekatov avtomobilske cisterne. Obsega prostor do višine 2,0 m nad zgornjo steno avtomobilske cisterne do vodoravne oddaljenosti 1,0 m od odprtin, kot je določeno s slikama 13 in 14 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(20) Cona 2 je okolica dihalnega ventila avtomobilske cisterne do oddaljenosti 1,0 m in okolica omarice z uporabljenimi priključki za polnjenje rezervoarjev bencinskega servisa z gorivi skupine I, II in III in vračanje hlapov avtomobilske cisterne do višine 1,0 m od tal in do vodoravne oddaljenosti 4,0 m, kot je določeno s slikama 13 in 14 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(21) Cona 2 je v notranjosti zaklenjenega zbiralnika za odpadno motorno olje. Cona eksplozijske nevarnosti 1 je v notranjosti nezaklenjenega zbiralnika za odpadno motorno olje.

(22) Cona 1 je v okolici vseh izhodnih odprtin nadzemnega rezervoarja utekočinjenega naftnega plina s prostornino do 5 m³ do razdalje 1,0 m oziroma za rezervoarje s prostornino nad 5 m³ do razdalje, ki jo določajo lastnosti varnostnih ventilov, kot je določeno s sliko 15 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(23) Cona 2 je v okolici nadzemnega rezervoarja utekočinjenega naftnega plina s prostornino do 5 m³, ki se tangencialno dotika cone eksplozijske nevarnosti 1 rezervoarja in doseže tla na razdalji 3,0 m od priključkov rezervoarja oziroma za večje rezervoarje do oddaljenosti, ki jo določa velikost vgrajenega varnostnega ventila, kot je prikazano na sliki 15 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(24) Cona 2 je v notranjosti rezervoarja utekočinjenega naftnega plina v primeru, ko je rezervoar pod atmosferskim tlakom.

(25) Cona 1 je pri pretakanju utekočinjenega naftnega plina do razdalje 1,0 m od priključka gibke cevi na rezervoar.

(26) Cona 2 je pri pretakanju utekočinjenega naftnega plina v prostoru, ki se širi tangencialno na cono nevarnosti 1 okoli priključka gibke cevi na rezervoar in doseže tla na razdalji 3,0 m, kot je določeno s sliko 16 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(27) Cona 1 je v notranjosti ohišja točilne naprave z napravami za utekočinjeni naftni plin ter v notranjosti sedežev točilnih pip točilne naprave za utekočinjeni naftni plin, kot je določeno s sliko 17 v Prilogi 1, ki je kot priloga sestavni del tega pravilnika.

(28) Cona 2 je v okolici ohišja točilne naprave z napeljavami za utekočinjeni naftni plin do višine 0,05 m nad zgornjim delom ohišja in do vodoravne oddaljenosti 0,2 m in se od te razdalje širi od višine 0,5 m pod kotom do tal, ki jih doseže na razdalji 6,0 m, kot je določeno s sliko 17 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(29) Cona 2 je v notranjosti skladiščnega prostora z jeklenkami utekočinjenega naftnega plina v celotni višini skladiščnega prostora ter v okolici skladišča od tal do višine 1,0 m in do razdalje 3 m od odprtin skladišča, kot je določeno s slikama 18 in 19 v Prilogi 1 tega pravilnika. Izjemoma se ta razdaja lahko zmanjša na podlagi elaborata požarne ogroženosti in elaborata eksplozijske ogroženosti z oceno tveganja.

(30) Cona 0 je v notranjosti nadzemnega rezervoarja z gorivom skupine I, II in III.

(31) Cona 1 je v notranjosti nezasutega lovilnega bazena nadzemnega rezervoarja za gorivo skupine I, II in III ob nadzorovani ventilaciji v odsesovalnem kanalu.

(32) Cona 1 je pri zaprtem sistemu pretakanja in vgrajenem dihalnem ventilu v okolici izpušnih odprtin oddušnih vodov nadzemnega rezervoarja z gorivi skupine I, II in III do razdalje 0,5 m.

(33) Cona 1 je na internem bencinskem servisu za točenje goriva v notranjosti nadzemnega rezervoarja z dizelskim gorivom, kot je določeno s sliko 20 v Prilogi 1, ki je kot priloga sestavni del tega pravilnika.

(34) Cona 1 je na internem bencinskem servisu za točenje goriva v notranjosti lovilnega bazena nadzemnega rezervoarja za dizelsko gorivo.

(35) Cona 2 je okolica vseh odprtin nadzemnega rezervoarja za dizelsko gorivo do razdalje 0,5 m in se širi do tal. Če cona nevarnosti sega do rezervoarja, se cona eksplozijske nevarnosti širi ob rezervoarju do razdalje 0,5 m.

(36) Cona 1 je v notranjosti omarice avtomobilske cisterne z utekočinjenim naftnim plinom z bobnom za gibko cev, transportno črpalko ter tehnološkimi in varnostnimi armaturami. Cona eksplozijske nevarnosti 1 je tudi v okolici varnostnega ventila avtomobilske cisterne do razdalje 1,0 m in do stene avtomobilske cisterne, kot je določeno s sliko 16 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(37) Cona 2 je okolica omarice avtomobilske cisterne z bobnom za gibko cev do vodoravne razdalje 3,0 m in višine 1,0 m od tal, kot je določeno s sliko 16 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(38) Cona 2 je v notranjosti rezervoarja avtomobilske cisterne in cevne napeljave za utekočinjeni naftni plin v primeru, kadar je rezervoar pod atmosferskim tlakom.

(39) Cona 1 je pri pretakanju utekočinjenega naftnega plina v notranjosti vstopnega jaška podzemnega rezervoarja in v okolici vstopnega jaška do razdalje 1,0 m, če se utekočinjeni naftni plin pretaka v zaprtem sistemu, kot je določeno s sliko 21 v Prilogi 1 tega pravilnika.

(40) Cona 2 pri pretakanju utekočinjenega naftnega plina v podzemni rezervoar utekočinjenega naftnega plina je v prostoru, ki se širi tangencialno na cono nevarnosti 1 okoli vstopnega polnilnega jaška rezervoarja in sega do tal na razdalji 3,0 m od roba jaška, če se utekočinjen naftni plin pretaka v zaprtem sistemu, kot je določeno s sliko 21 v Prilogi 1 tega pravilnika.

VIII. PRODAJALNA BLAGA ŠIROKE POTROŠNJE

108. člen

(1) V prodajalni in v ločenih (priročnih) skladiščih se lahko skladiščijo in prodajajo živila in pijače ter kosovni izdelki široke potrošnje, vnetljive tekočine in pline, maziva, olja, sredstva proti zmrzovanju, izdelki avtomobilske kozmetike in podobno.

(2) Vnetljive tekočine so lahko v prodajalni le, če:

- so shranjene v prvotni nepoškodovani embalaži na predvidenih prostorih, policah ali regalih,
- so razstavljene v prirejenih regalih z dvignjenimi robovi polic,
- če z njihovo postavitvijo niso oteženi ali onemogočeni prehodi in dostopi do električne opreme in gasilske opreme,
- so razstavljene vsaj 0,2 m od električnih in drugih napeljav oziroma vsaj 0,75 m od svetilk ter drugih električnih in grelnih naprav,
- so razstavljene tako, da je ob požaru mogoče gašenje.

109. člen

(1) Dovoljene količine vnetljivih tekočin in pločevink razpršilcev so:

- do 200 l vnetljivih tekočin skupine I, II in III, če se hranijo v sklopu prodajalne, vendar ne več kot 20 l v skupini posod na enem mestu v sklopu prodajalne in pod pogojem, da so oddaljene od drugega blaga vsaj 0,5 m;
- do 200 pločevink razpršilcev, ki vsebujejo vnetljive potisne pline pod pogojem, da so postavljene na enem mestu v sklopu prodajalne in da so oddaljene od drugega blaga vsaj 0,5 m;

(2) Vnetljive tekočine skupine I, II in III se smejo skladiščiti v posebnem prostoru v količini do 1000 l, če so zidovi požarno odporni vsaj REI 90, če je pod iz materiala, ki se ne iskri in če je streha iz lahkega materiala.

(3) Posode z vnetljivimi tekočinami morajo biti vidno označene z imenom tekočine in s simbolom za nevarnost. Posode in pločevinke razpršilcev z vnetljivimi tekočinami ali plini ne smejo biti izpostavljene sončnemu sevanju in ne smejo biti skladiščene ob vhodih ali drugih odprtinah prostora.

IX. ELEKTRIČNE NAPRAVE IN INSTALACIJE

110. člen

Električna napeljava in oprema na bencinskih servisih morata biti projektirani in izdelani ter vgrajeni v skladu s predpisi, ki urejajo električne instalacije.

111. člen

Električna napeljava z električno opremo v conah eksplozijske nevarnosti mora biti projektirana in izdelana v skladu s predpisi, ki urejajo protiekspluzijsko zaščito.

112. člen

Za električno in neelektrično Ex-opremo vgrajeno v conah eksplozijske nevarnosti morajo biti izdane ustrezne izjave o skladnosti.

113. člen

Vsi kovinski deli na bencinskih servisih morajo biti medsebojno galvansko povezani in primerno ozemljeni.

114. člen

Podzemni rezervoarji s pripadajočimi napeljavami se ne smejo uporabiti kot električna ozemljila.

115. člen

Za električno ozemljilo se morajo uporabljati taki materiali, ki ne povzročajo korozije rezervoarjev in pripadajočih napeljav.

116. člen

Nad conami eksplozijske nevarnosti ne smejo biti nameščeni električni vodi.

117. člen

Splošna osvetlitev površin bencinskega servisa mora biti vsaj 20 lukskov.

X. BLODEČI TOKOVI IN KATODNA ZAŠČITA

118. člen

Rezervoarji s pripadajočo tehnološko opremo morajo biti izdelani in vgrajeni tako, da med napravami in zemljo ne more nastati električna napetost.

119. člen

Če obstaja možnost pojava blodečih tokov, je treba izvesti katodno zaščito rezervoarjev. Sistem katodne zaščite je treba izvesti v skladu s predpisi, ki urejajo katodno zaščito podzemnih rezervoarjev.

120. člen

Pred ločitvijo cevovodov se mora izvesti električna premostitev mesta ločitve. Vsi posegi na katodno ščitene napeljavah morajo biti izvedeni v skladu z navodili za obratovanje in vzdrževanje teh napeljav.

XI. ELEKTROSTATIČNA ZAŠČITA

121. člen

Rezervoarji se morajo polniti z gorivi, ki so elektrostatično neprevodna tako, da ni nevarnosti zaradi elektrostatičnih nabojev.

122. člen

Rezervoarji, cevovodi in točilne naprave morajo biti elektrostatično povezani in ozemljeni. Odvodna upornost proti zemlji mora biti manjša od $10^6 \Omega$.

123. člen

Notranjost tehnološke kanalizacije, v kateri je določena cona eksplozijske nevarnosti 0, mora biti izdelana iz elektrostatično prevodnega materiala.

124. člen

Gibke cevi za pretok goriv morajo biti izdelane iz trajno obstojnega in elektrostatično prevodnega materiala ter neprepustnega za goriva.

125. člen

Tla v conah eksplozijske nevarnosti, morajo biti elektrostatično prevodna. Odvodna upornost tal proti zemlji v conah eksplozijske nevarnosti mora biti manjša od $10^8 \Omega$.

126. člen

Izpostavljene površine v conah eksplozijske nevarnosti morajo imeti površinsko upornost manjšo od $10^9 \Omega$ (pri 23 °C in 50-odstotni relativni vlažnosti). Dovoljena izpostavljena površina uporabljenih elektrostatično neprevodnih materialov je odvisna od vrste cone eksplozijske nevarnosti (0, 1, 2).

127. člen

Pred začetkom pretakanja goriva iz avtomobilske cisterne v rezervoar se mora izvesti ustrezna medsebojna galvanska povezava avtomobilske cisterne z ozemljitvenim sistemom bencinskega servisa.

XII. STRELOVODI

128. člen

(1) Nadzemni rezervoarji in drugi nadzemni objekti bencinskega servisa morajo biti povezani s strelvodno napeljavo.

(2) Strelvodna napeljava mora biti izdelana in vgrajena v skladu s predpisi, ki urejajo zaščito pred udarom strele.

129. člen

Vse električne napeljave, ki so v conah eksplozijske nevarnosti morajo biti ustrezno zaščitene pred prenapetostjo zaradi udara strele.

XIII. VARSTVO PRED POŽAROM

130. člen

(1) Požarne cone nevarnosti za goriva skupine I, II in III se prekrivajo s conami eksplozijske nevarnosti.

(2) Požarne cone nevarnosti za dizelsko gorivo in kurilno olje so enake požarnim conam goriva skupine I, II in III.

131. člen

Za gradnjo vseh objektov na bencinskem servisu se upoštevajo predpisi, ki določajo katere zahteve varstva pred požarom je treba upoštevati pri gradnji objektov.

132. člen

(1) Na bencinskem servisu mora biti na vidnem mestu ob točilni napravi izobešen izvleček požarnega reda, kot ga določa pravilnik, ki ureja požarni red.

(2) Na bencinskih servisih brez osebja in bencinskih servisih, ki zunaj delovnega časa osebja delujejo kot bencinski servisi brez osebja, je treba organizirati požarno varovanje, kot ga določa pravilnik, ki ureja požarno varovanje.

133. člen

(1) Na bencinskem servisu, ki zunaj delovnega časa osebja deluje kot bencinski servis brez osebja, je treba nad delujočimi točilnimi napravami in nad površino, na kateri stoji vozilo ob točenju goriva, namestiti vgrajeni gasilni sistem, ki se samodejno vključi preko detektorja plamena ali drugega ustreznega detektorja, nameščenega nad točilno napravo. Vgrajeni gasilni sistem mora biti izveden tako, da ga je mogoče vključiti tudi ročno.

(2) V spremljajočih objektih bencinskega servisa je treba namestiti napravo za javljanje požara. Izvedena mora biti popolna zaščita objekta. Samodejni javljalniki morajo biti vgrajeni v vseh prostorih, razen v prostorih brez požarne obremenitve.

(3) Ročni javljalniki morajo biti vgrajeni na evakuacijskih poteh. Pri glavnem vhodu mora biti ročni javljalnik požara nameščen na zunanji strani objekta z ustrezno IP zaščito.

(4) Na bencinskih servisih brez osebja in bencinskih servisih, ki zunaj delovnega časa osebja delujejo kot bencinski servisi brez osebja, se pri prenosu alarmnega znaka in napake upoštevajo določbe pravilnika, ki ureja požarno varovanje.

134. člen

Nadzemni rezervoar za tekoča ali plinasta goriva mora biti zavarovan pred čezmernim sevanjem zaradi sončnih žarkov in drugih toplotnih virov.

135. člen

Na vsakem bencinskem servisu morajo biti nameščeni ročni in prevozni gasilniki za požarne razrede ABC, kot določajo predpisi, ki urejajo namestitve gasilnih aparatov.

136. člen

(1) Ob vsaki drugi točilni napravi za tekoča goriva mora biti nameščen ročni gasilnik z najmanj 6 gasilnimi enotami.

(2) Ob točilni napravi za utekočinjeni naftni plin mora biti nameščen ročni gasilnik z najmanj 6 gasilnimi enotami.

137. člen

Pri polnjenju skladiščnih rezervoarjev bencinskega servisa mora v neposredni bližini stati najmanj en prevozni gasilnik z 48 gasilnimi enotami.

138. člen

Pri skladiščnem prostoru z do 10 kilogramskimi jeklenkami utekočinjenega naftnega plina morata biti nameščena najmanj dva ročna gasilnika, vsak s 6 gasilnimi enotami.

139. člen

Na bencinskem servisu mora biti zaradi morebitnega razlitja naftnih derivatov na voljo vsaj 20 kg absorpcijskega sredstva.

140. člen

V požarnih conah nevarnosti oziroma na požarno ogroženih območjih bencinskega servisa ne sme biti postavljeno ali razstavljeno prodajno blago, ki bi zaradi svoje narave ali količine lahko povzročilo ali širilo požar.

XIV. ČIŠČENJE IN VZDRŽEVANJE

141. člen

(1) Dela v zvezi z obratovanjem in čiščenjem in vzdrževanjem naprav in površin bencinskega servisa, ki so v conah eksplozijske nevarnosti, smejo opravljati le delavci, ki so starejši od 18 let in so ustrezno usposobljeni.

(2) Na bencinskem servisu, na katerem se prodaja utekočinjen naftni plin prek točilnih naprav, mora biti vsaj en delavec bencinskega servisa v posamezni izmeni usposobljen v skladu s pravilnikom, ki ureja preizkus znanja in usposobljenosti delavcev, ki upravljajo energetske naprave, kot za dela in naloge polnilca tehničnih plinov.

142. člen

Delavci morajo biti poučeni o nevarnostih, o zaščitnih ukrepih in o načinih reševanja.

143. člen

Pred začetkom del je treba na predpisani varnostni razdalji fizično in z znaki zavarovati območje dela. Cone eksplozijske nevarnosti bencinskega servisa se zaradi del lahko povečajo. Povečane cone eksplozijske nevarnosti zaradi vzdrževalnih del je treba določiti pred začetkom del.

144. člen

Dela v conah eksplozijske nevarnosti se lahko začnejo šele po izvedenih pripravljalnih zaščitnih ukrepih. Med opravljanjem del se morajo izvajati vsi zaščitni ukrepi, ki zagotavljajo varno delo ter požarno in eksplozijsko varnost.

145. člen

Dela v conah eksplozijske nevarnosti se morajo opravljati po postopkih iz predpisov, ki urejajo protiekspluzijsko zaščito.

146. člen

Vzdrževalna dela v conah eksplozijske nevarnosti in na požarno ogroženih območjih bencinskega servisa se lahko opravljajo le s pisnim dovoljenjem odgovorne osebe po zahtevah predpisov, ki urejajo protiekspluzijsko zaščito.

147. člen

Po končanih delih je treba ponovno vzpostaviti predhodno varnostno stanje. Vzpostavitev varnega stanja je treba dokumentirati.

148. člen

Upravljevec ali lastnik bencinskega servisa mora v skladu s predpisi, ki urejajo izpuste snovi pri odvajanju odpadnih vod, zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika lovilnika olj. Obratovalni dnevnik lovilnika olj mora biti izdelan in se mora voditi v skladu s tehničnimi zahtevami ter navodili za obratovanje lovilnika olj. Za nadzor nad delovanjem lovilnika olj in vodenjem obratovalnega dnevnika lovilnika olj skrbi s poslovníkom določena odgovorna oseba.

XV. TRAJNA USTAVITEV OBRATOVANJA
IN ZAPIRANJE BENCINSKEGA SERVISA

149. člen

Po prenehanju obratovanja bencinskega servisa je treba rezervoarje, točilne naprave in pripadajočo tehnološko napeljavo zavarovati tako, da ne pomenijo nevarnosti za okolje, življenje in zdravje zaposlenih ali tretjih oseb.

150. člen

Vse naprave in cevovode je treba izprazniti in toliko očistiti, da eksplozivna atmosfera ni več prisotna in da ne more več nastajati. Rezervoarje je treba ločiti od tehnološke napeljave.

151. člen

Pred dokončno odstranitvijo je treba rezervoarje zaščititi pred nepooblaščenim dostopom.

XVI. NAVODILA ZA VARNO UPORABO

152. člen

Na bencinskih servisih se smejo goriva polniti le v prvotne rezervoarje vozil in v certificirane prenosne posode.

153. člen

Naprave za točenje goriva morajo biti zunaj obratovalnega časa izključene in zaklenjene tako, da jih nepooblaščen osebe ne morejo uporabljati.

154. člen

Na območju bencinskega servisa nista dovoljena kajenje in uporaba odprtega ognja.

155. člen

Točenje pogonskih goriv je dovoljeno le pri izključenih motorjih vozil in njihovih napravah za dodatno ogrevanje. Vozila morajo biti zavarovana proti premiku.

156. člen

Za vse naprave, ki se uporabljajo na bencinskem servisu mora lastnik oziroma najemnik bencinskega servisa hraniti navodila za uporabo na mestu, dostopnem osebju.

157. člen

(1) Na bencinskem servisu mora lastnik oziroma najemnik bencinskega servisa zagotoviti vsakodnevni nadzor nad stanjem vgrajenih naprav. Za nadzor mora lastnik imenovati odgovorno osebo. Odgovorna oseba vodi pisno evidenco nadzora nad stanjem naprav.

(2) Nadzor nad stanjem vgrajenih naprav bencinskega servisa se lahko opravlja vsake tri dni, če je izveden daljinski nadzor nad napravami.

158. člen

Med nevihto ni dovoljeno pretakanje goriva iz avtomobilske cisterne v rezervoarje.

XVII. OPOZORILNI ZNAKI IN ZNAKI ZA PREPOVED

159. člen

Na bencinskem servisu morajo biti na vidnih mestih ogroženega območja v skladu s predpisi, ki urejajo znake, nameščeni opozorilni znaki, znaki obveznosti ter znaki ali napisi za prepoved, ki opozarjajo na:

- PREPOVEDANO UPORABO ODPRTEGA OGNJA;
- PREPOVEDANO TOČENJE GORIVA PRI DELUJOČEM MOTORJU ALI DELUJOČEM DODATNEM OGREVNEM AGREGATU;
- PREPOVEDANO TOČENJE GORIVA V NECERTIFICIRANE PRENOSNE POSODE;
- PREPOVEDANO PRETAKANJE GORIVA V SKLADIŠČNE REZERVOARJE BREZ UPORABE ZAPRTEGA SISTEMA PRETAKANJA;
- PREPOVED DOSTOPA NEPOOBLAŠČENIM OSEBAM;
- EKSPLOZIVNA SNOV;
- VNETHJIVOST;
- OBVEZNO UPORABO NEISKREČEGA ORODJA;
- OBVEZNOST POLNJENJA UNP LE V REZERVOARJE MOTORNIH VOZIL;
- NEVARNOST OZEBLIN PRI ODKLOPU TOČILNE PIPE ZA UNP;
- UPORABO MOBILNIH TELEFONOV LE POD POSEBNIMI POGOJI IZVEN CON NEVARNOSTI.

XVIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

160. člen

(1) Bencinske servise, ki so bili zgrajeni pred uveljavitvijo tega pravilnika, je treba z zahtevami tega pravilnika uskladiti, najpozneje v 15 letih po njegovi uveljavitvi, vendar morajo ves čas obratovanja ustrezati predpisom, po katerih so bili zgrajeni.

(2) Gradnja bencinskih servisov, ki se je ob uveljavitvi tega pravilnika že začela, se lahko dokonča po do zdaj veljavnih predpisih.

161. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o tehničnih zahtevah za gradnjo in obratovanje postaj za preskrbo motornih vozil z gorivi (Uradni list RS, št. 114/04 in 54/05).

162. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-14/2005

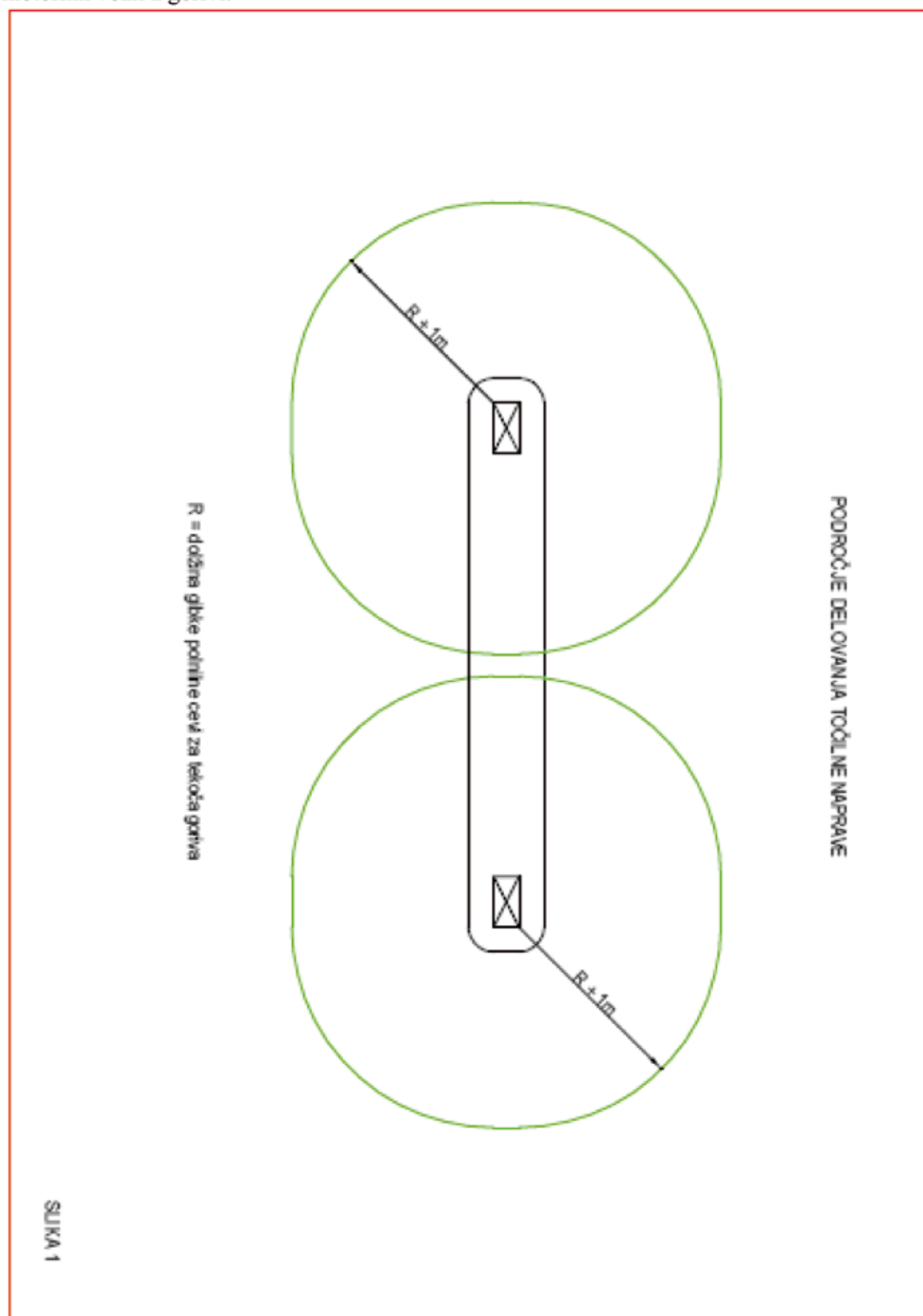
Ljubljana, dne 11. novembra 2009

EVA 2009-2111-0037

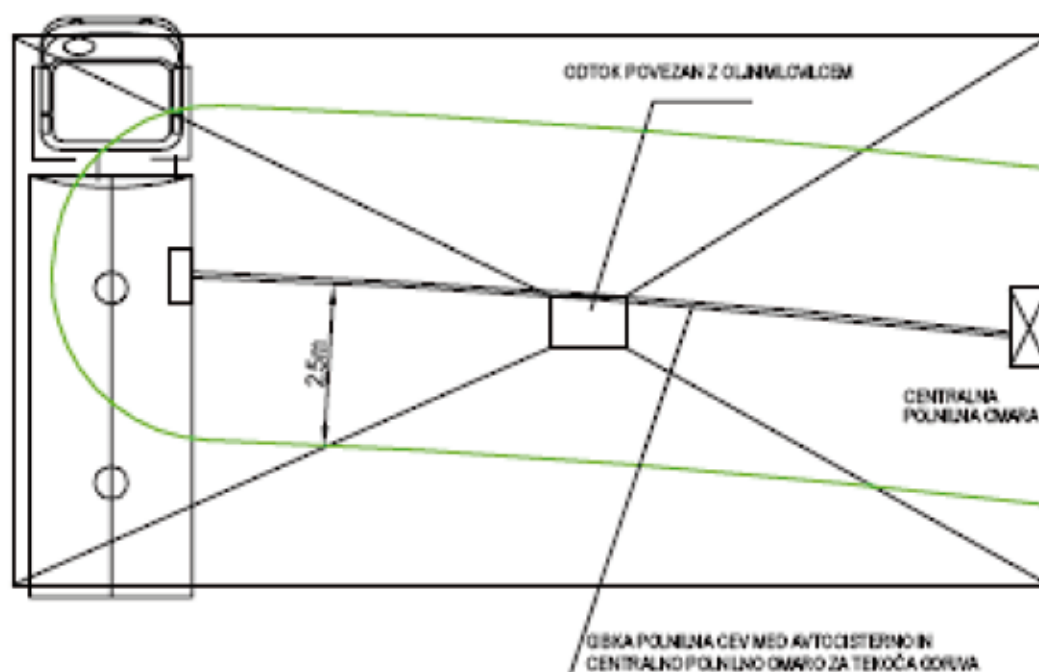
dr. Matej Lahovnik l.r.
Minister
za gospodarstvo

Soglašam!
Karl Erjavec l.r.
Minister
za okolje in prostor

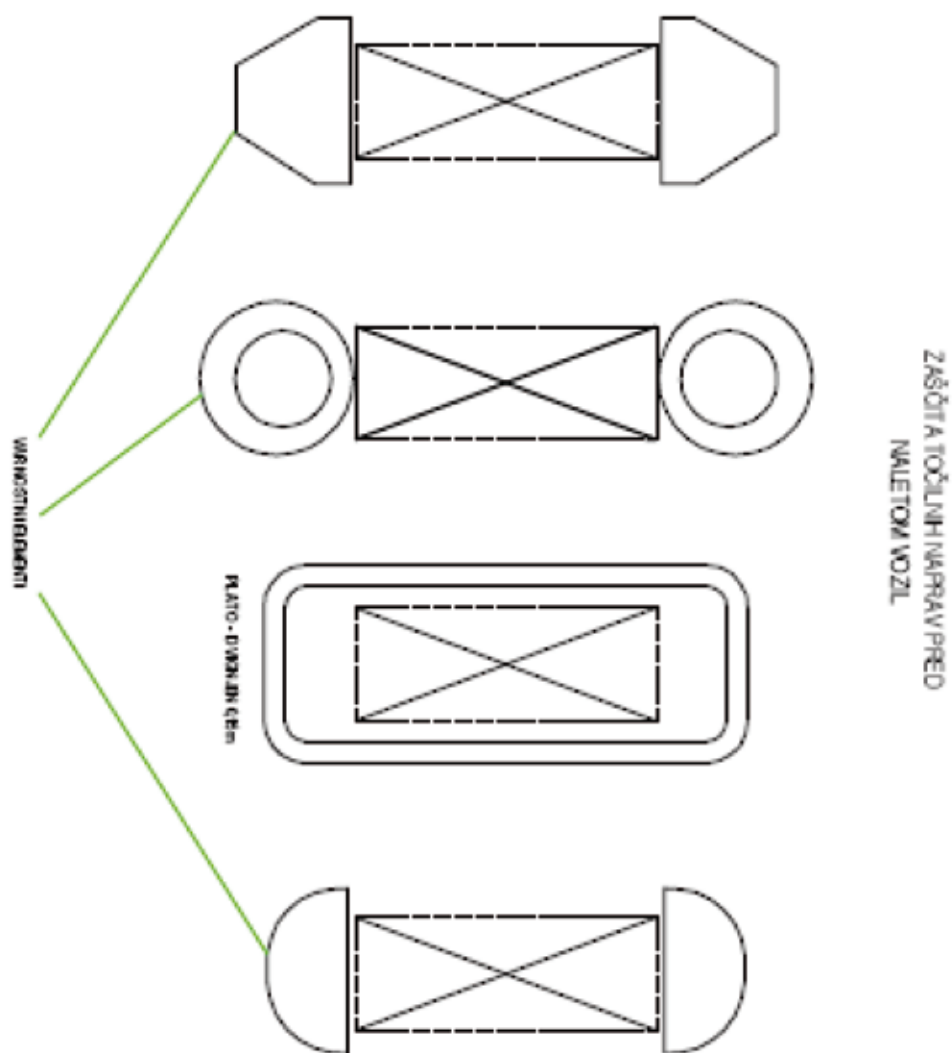
Soglašam!
dr. Ljubica Jelušič l.r.
Ministrica
za obrambo

PRILOGA 1 k pravilniku o tehničnih zahtevah za gradnjo in obratovanje postaj za preskrbo motornih vozil z gorivi.

PODROČJE DELOVANJA NAPRAVE
ZA POLNLENJE REZERVOARJEV

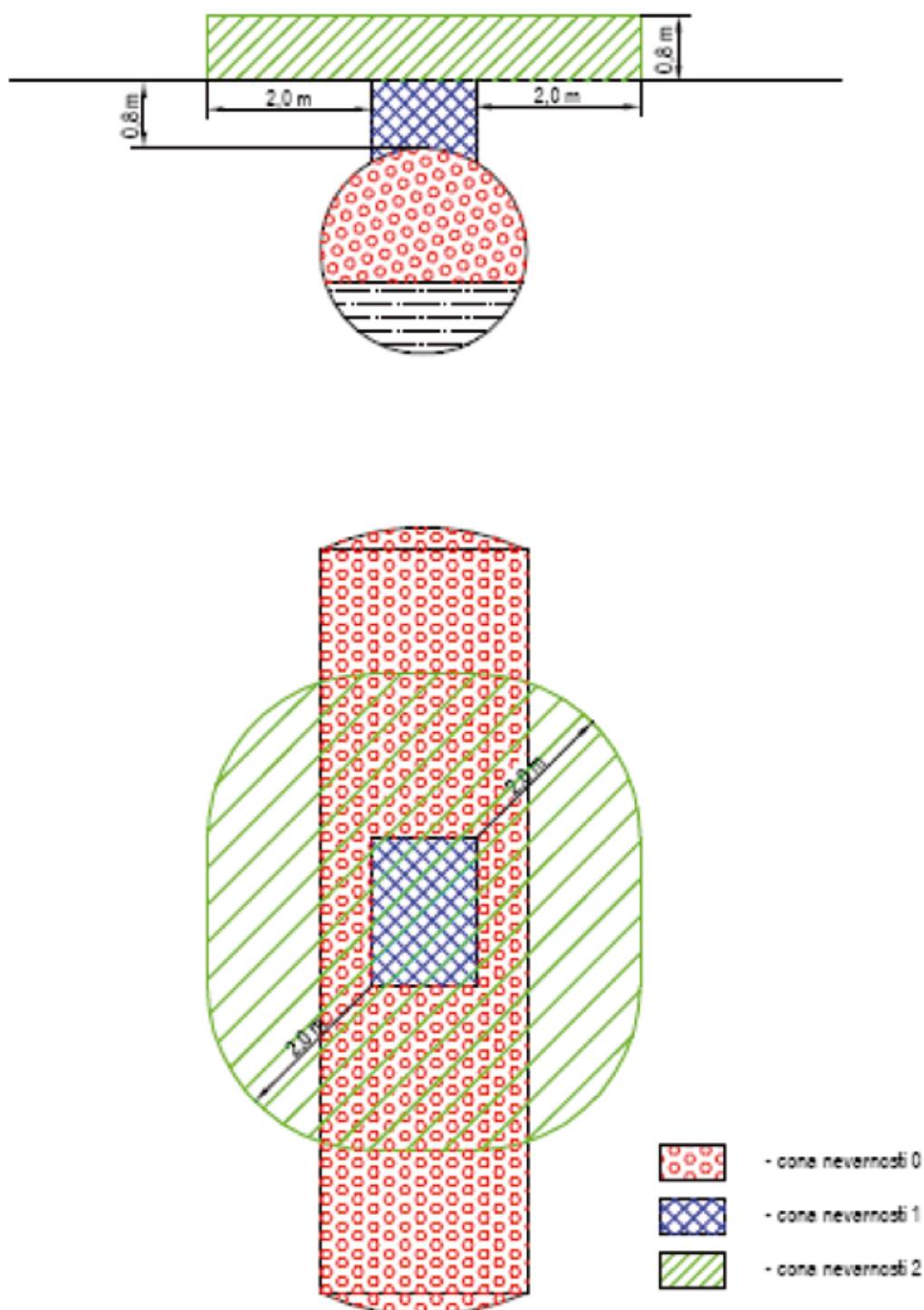

SLIKA 2

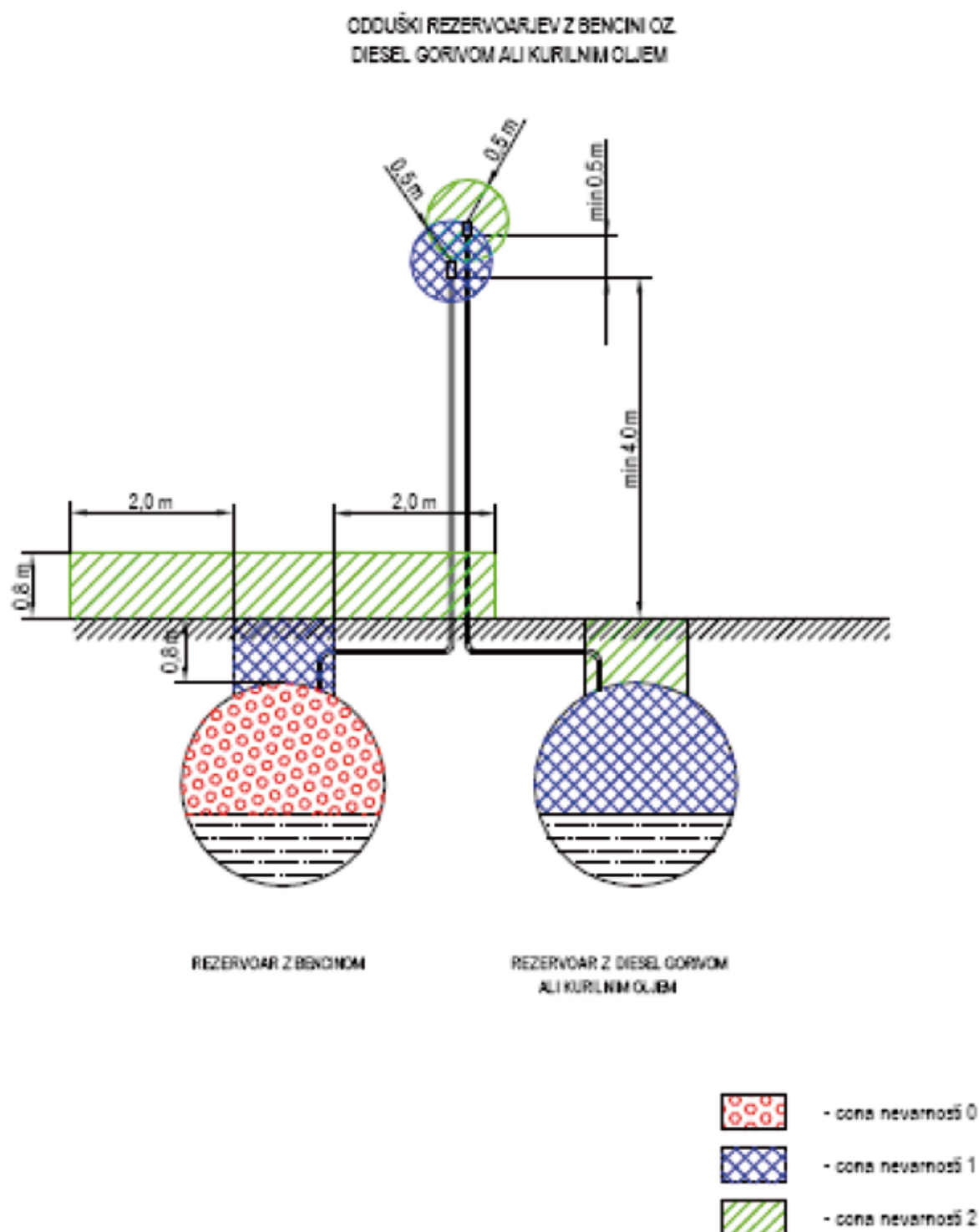

SLIKA 3

REZERVOAR Z BENCINOM IN CIPRTIM POKROVOM
VSTOPNEGA JAŠKA TER POLNENJEM PREKO POLNILNE OMARE

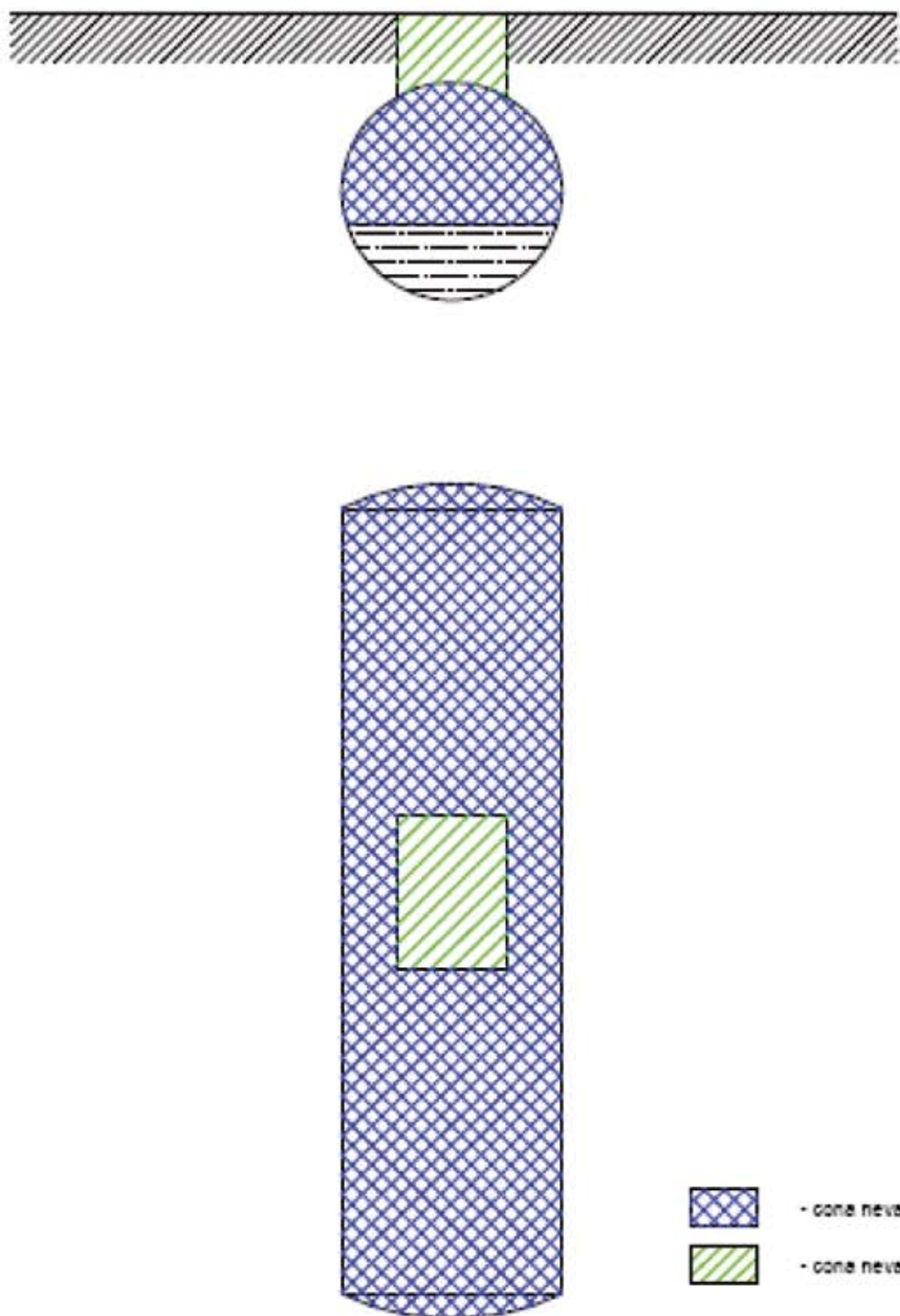

SLIKA 4

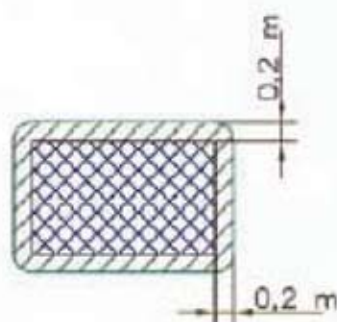
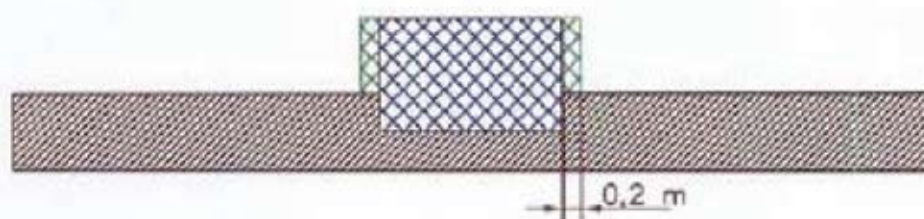
SLIKA 5

REZERVOAR Z VSTOPNIM JAŠKOM ZA DIZELSKO
GORIVO ALI KURILNO OLJE

SLIKA 6

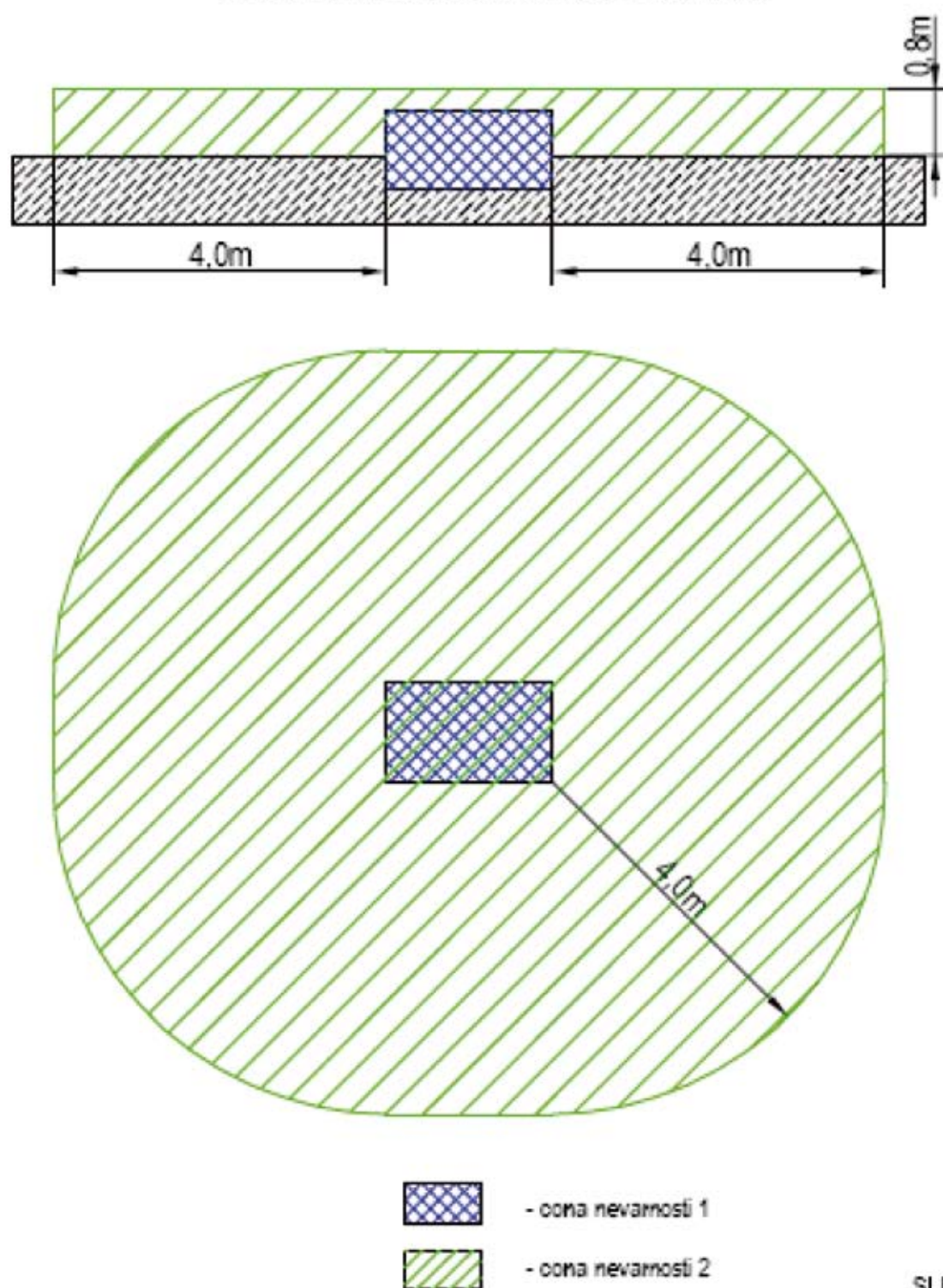
CENTRALNA POLNILNA OMARA V ČASU MIROVANJA

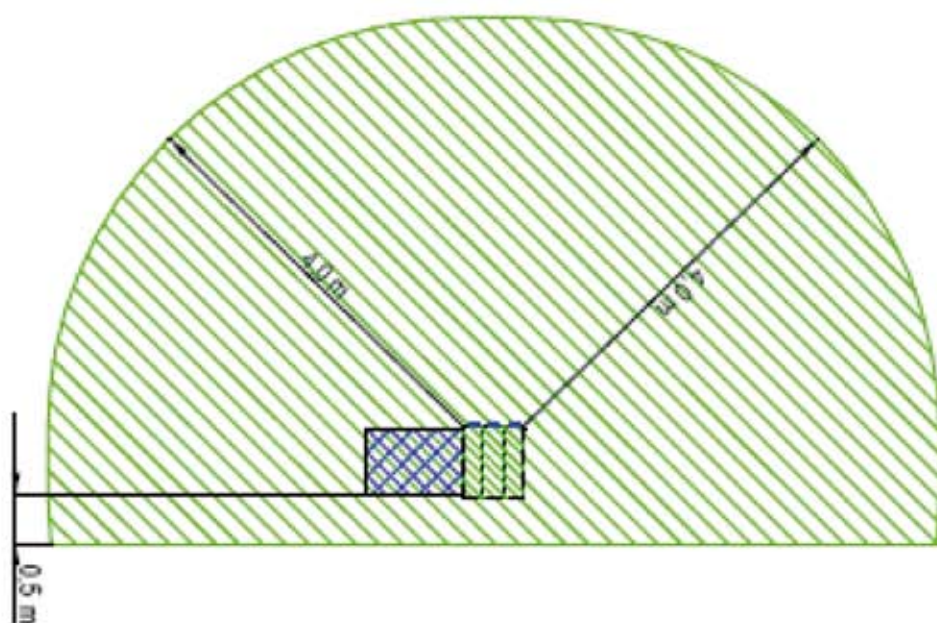
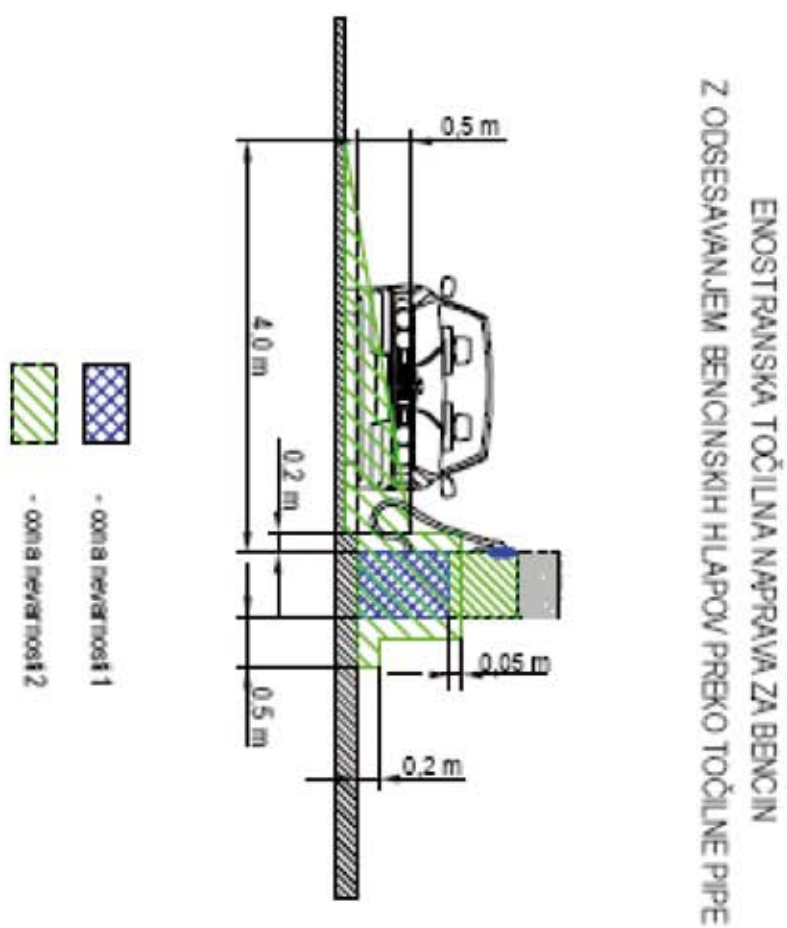
- – cona nevarnosti 1
- – cona nevarnosti 2

SLIKA 7

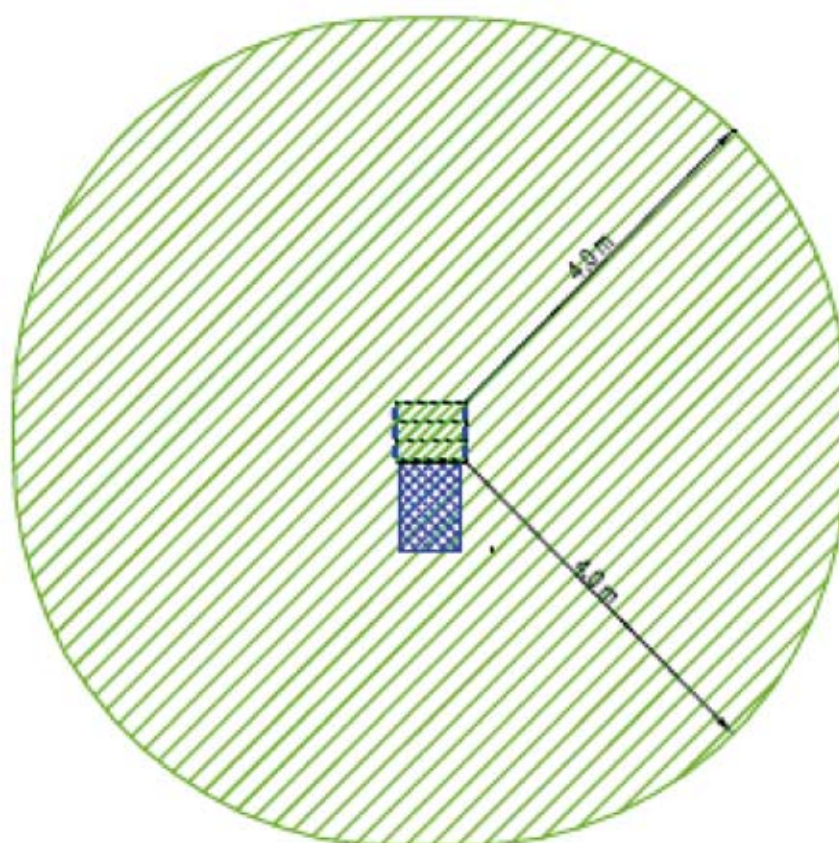
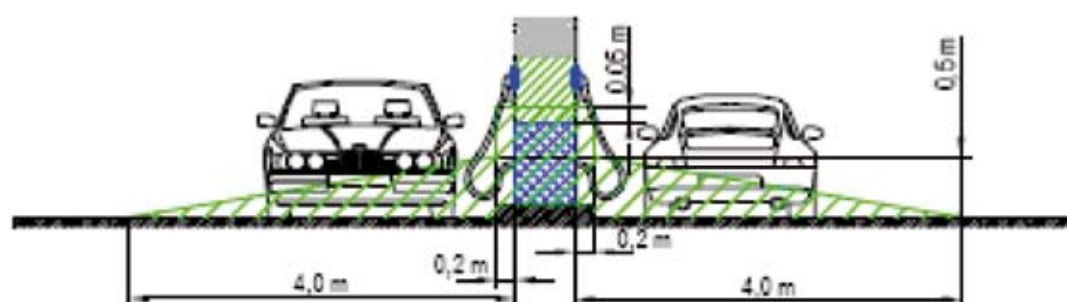
CENTRALNA POLNILNA OMARA V ČASU PRETAKANJA

SLIKA 8

DVOSTRANSKA TOČILNA NAPRAVA ZA BENCIN
Z ODSESOVANJEM BENCINSKIH HLAPOV PREKO TOČILNE PIPE

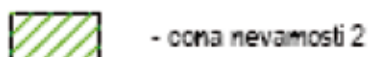
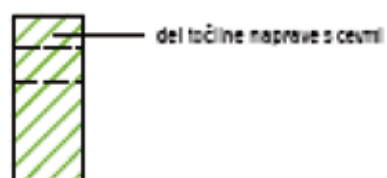
- zona nevarnosti 1

- zona nevarnosti 2

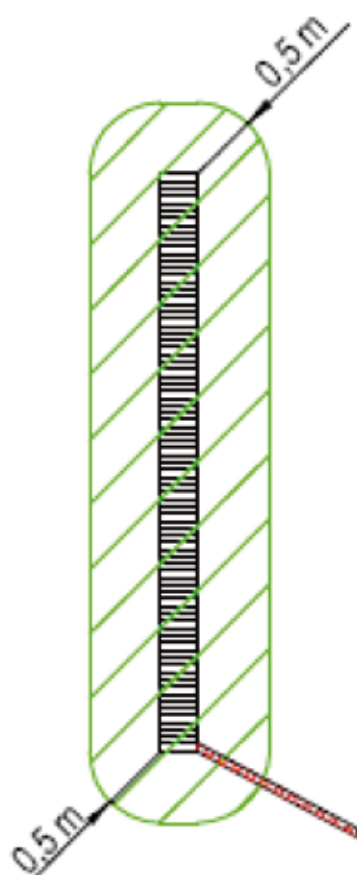
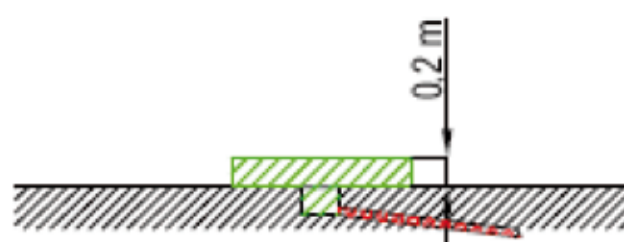
SLIKA 10

ENOSTRANSKA ALI DVOSTRANSKA TOČILNA NAPRAVA
ZA DIZELSKO GORIVO D2 ALI KURILNO OLJE EL

SLIKA 11

TALNA REŠETKA ALI KANALETA
MAJHNE GLOBINE IN CEV TEHNOLOŠKE KANALIZACIJE

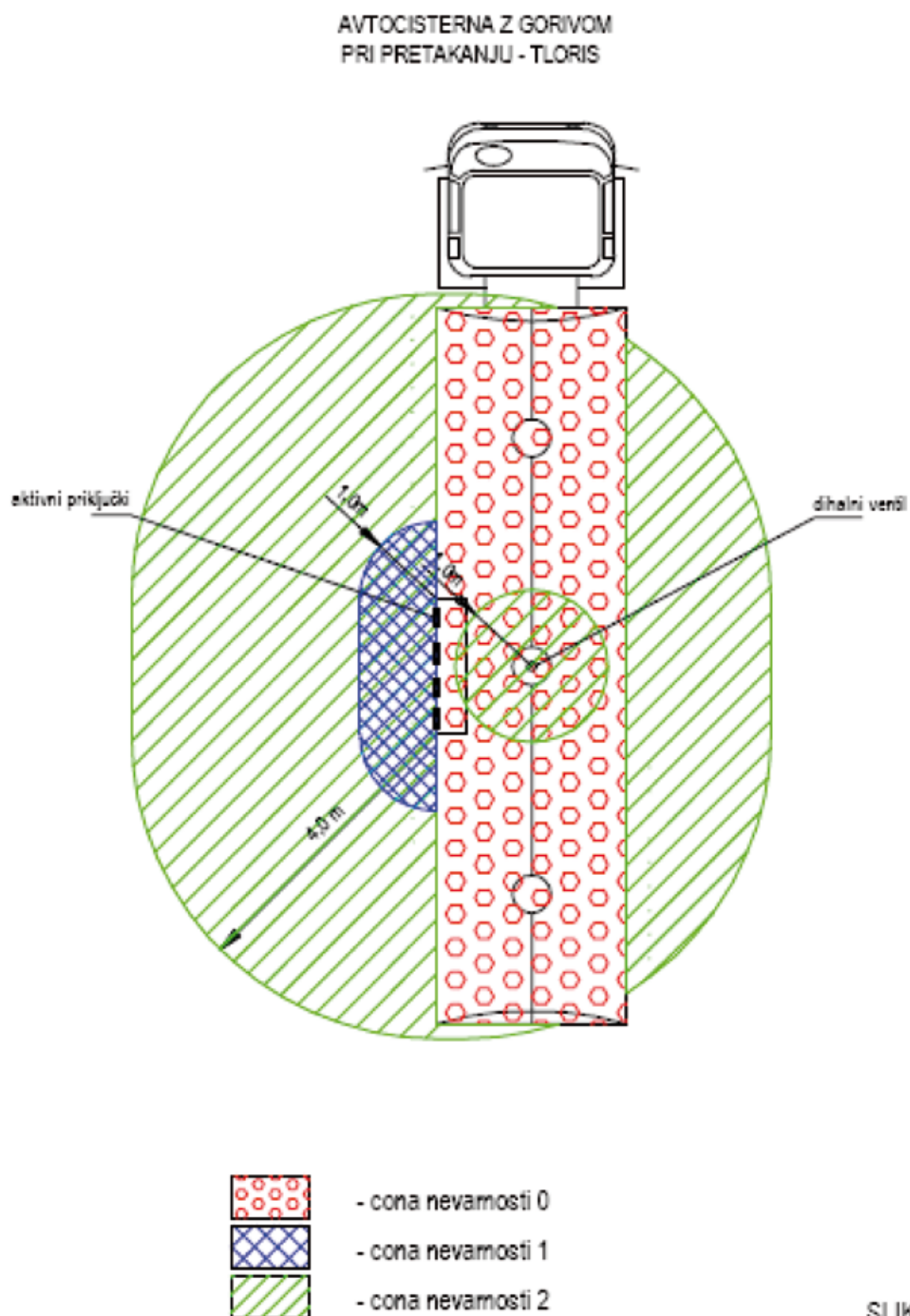

- cona nevarnosti 0

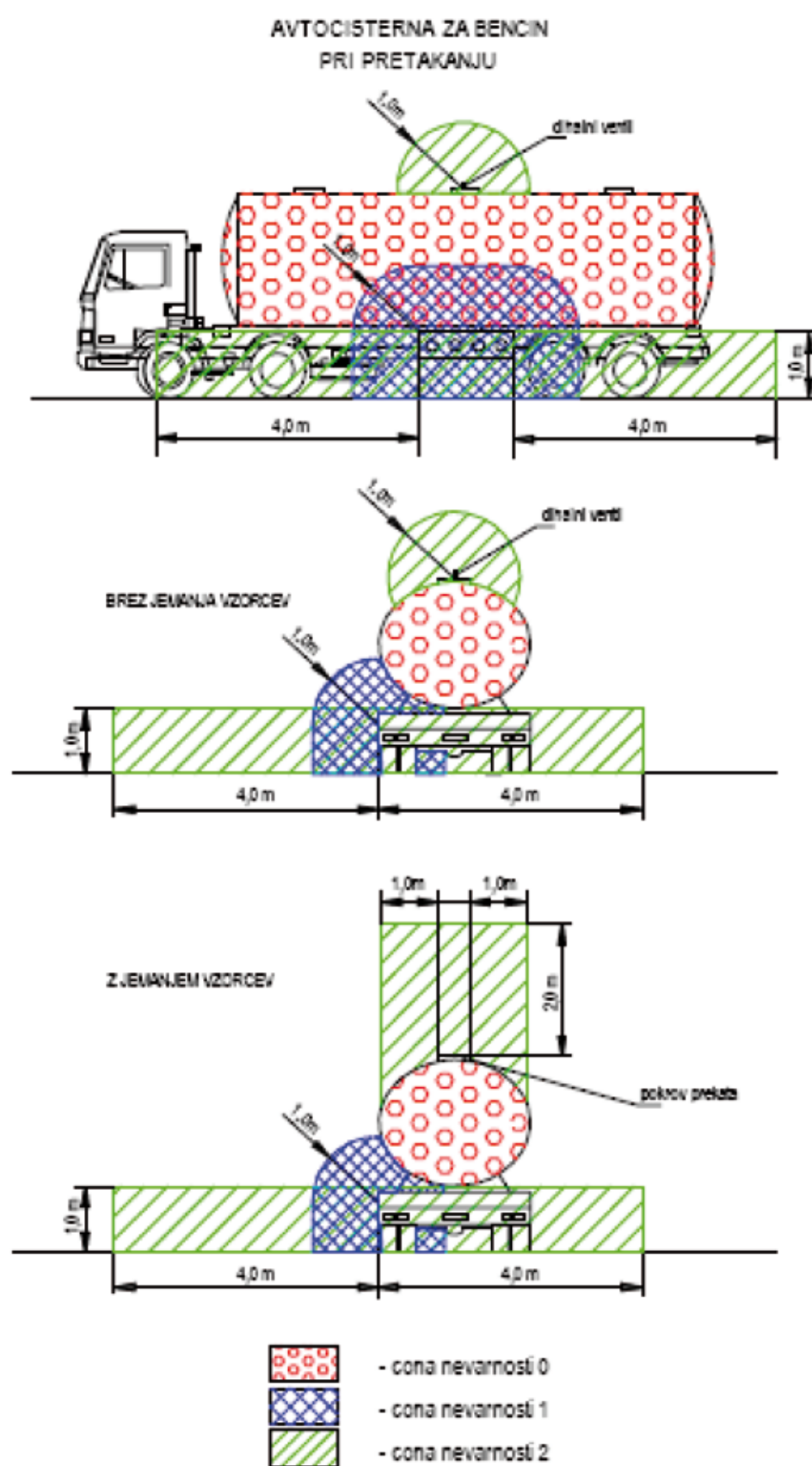

- cona nevarnosti 2

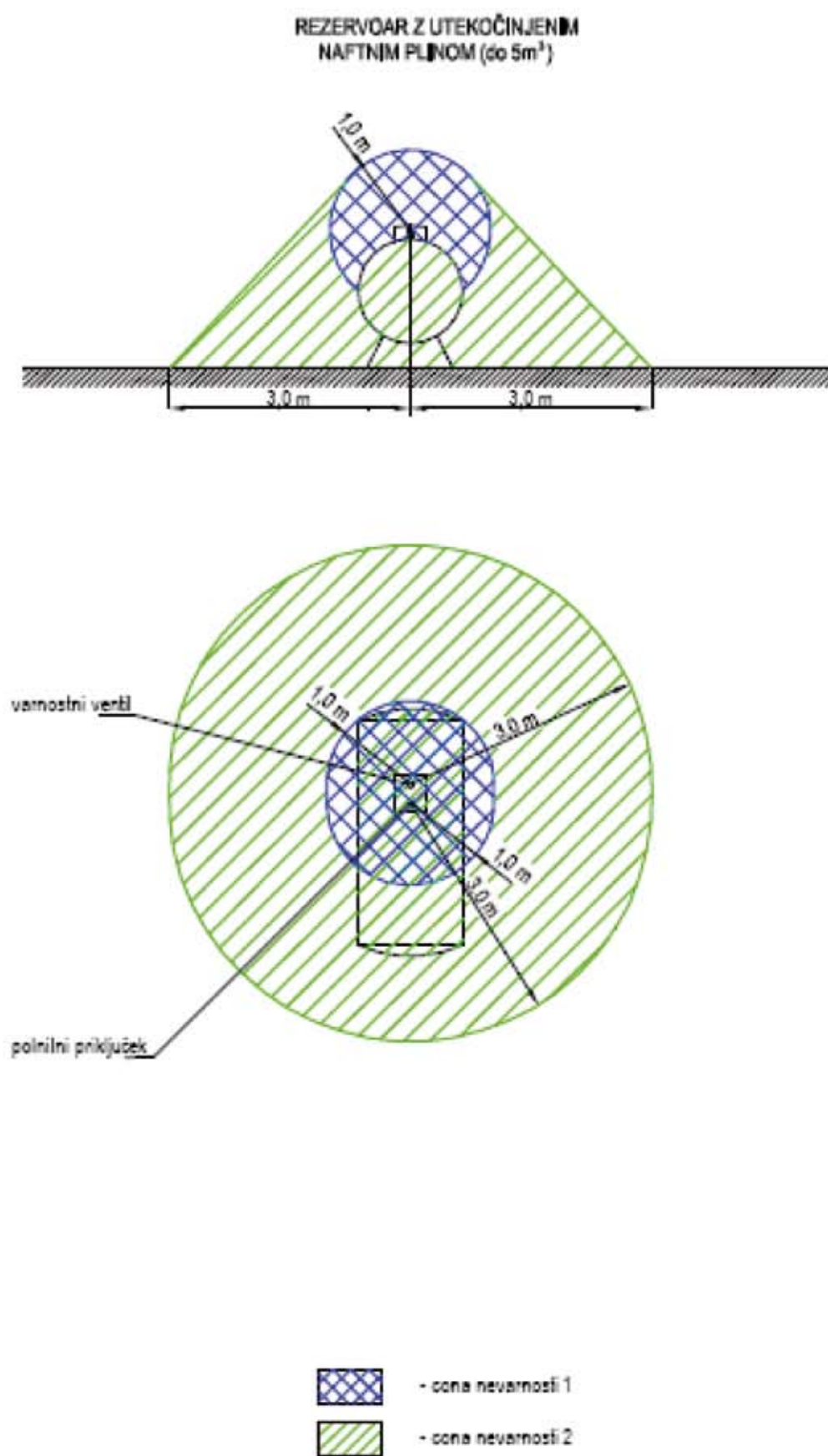
SLIKA 12

SLIKA 13

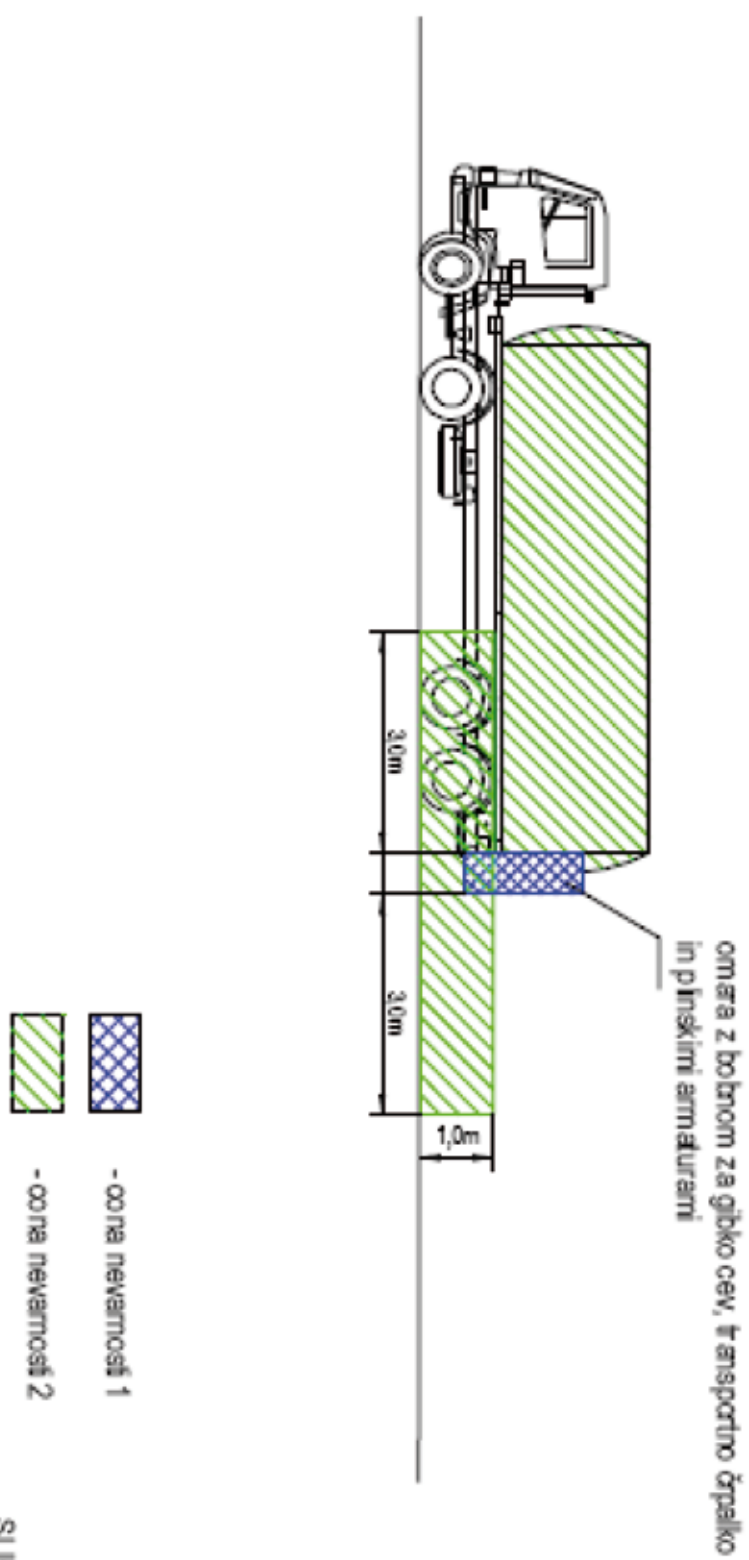

SLIKA 14

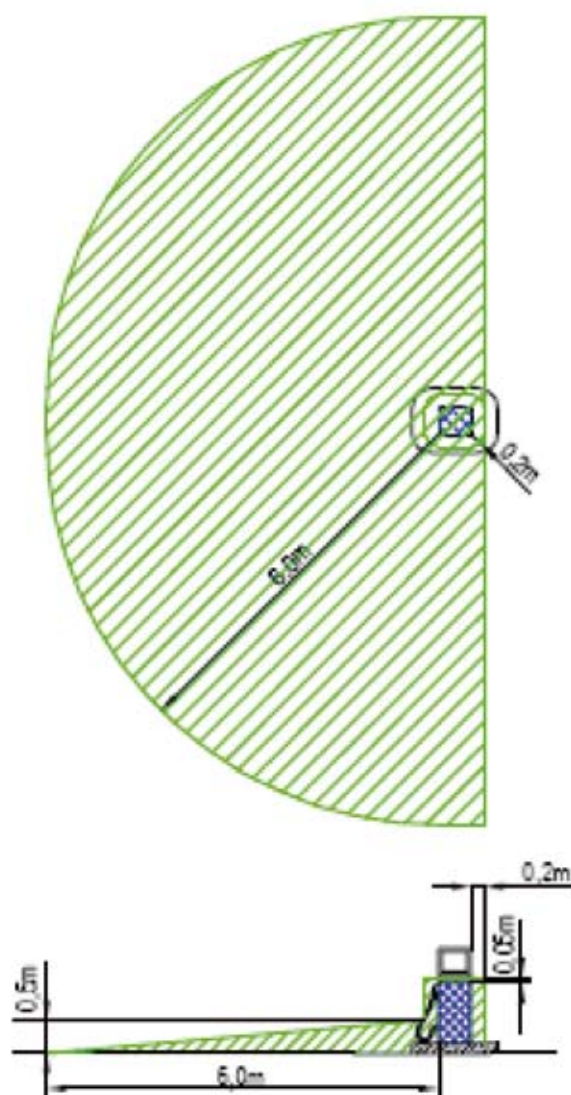

SLIKA 15

AVTOCISTERNA ZA PREVOZ UNP PRI PRETAKANJU

SLIKA 16

TOČILNA NAPRAVA ZA UTEKOČINJENI
NAFTNI PLIN

CONE EKSPLOZIJSKE OGROŽENOSTI

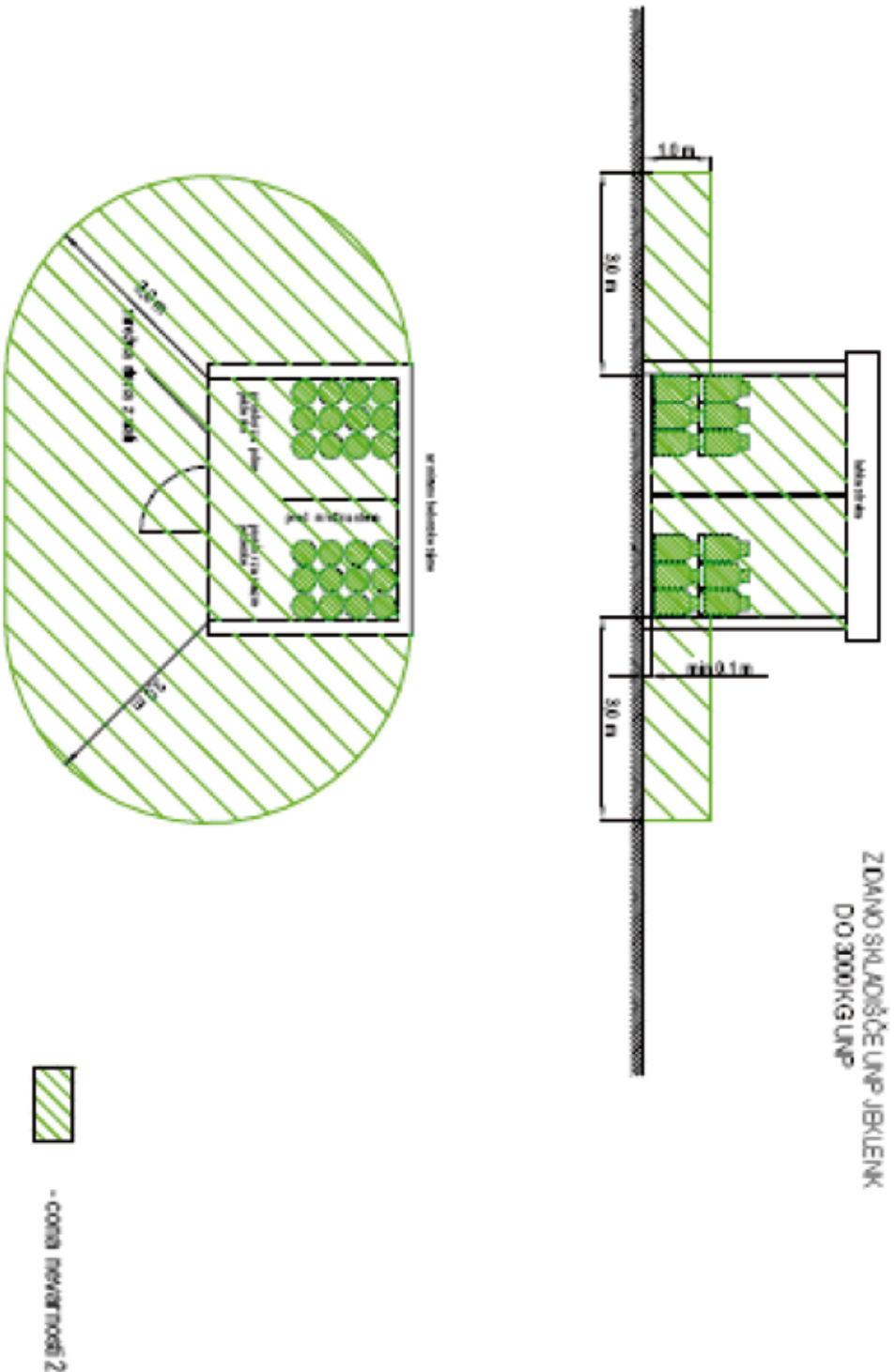

- cona nevarnosti 1

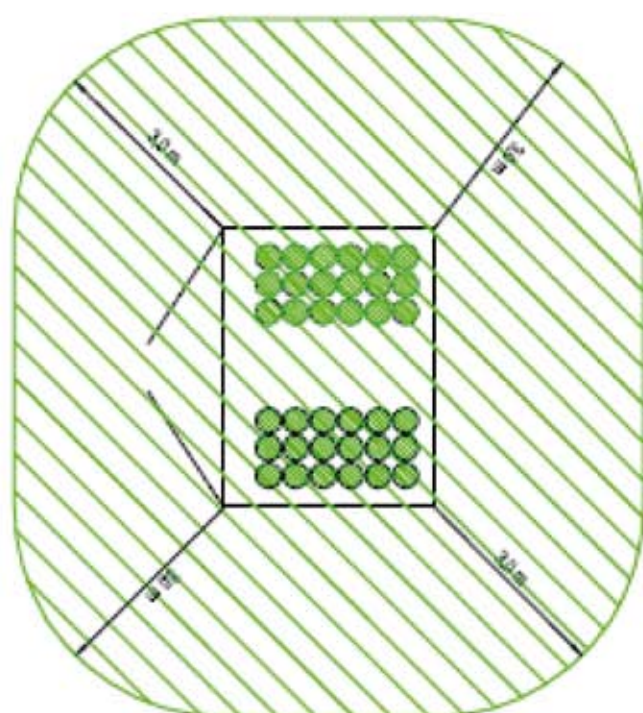
- cona nevarnosti 2

SLIKA 17

SLIKA 18

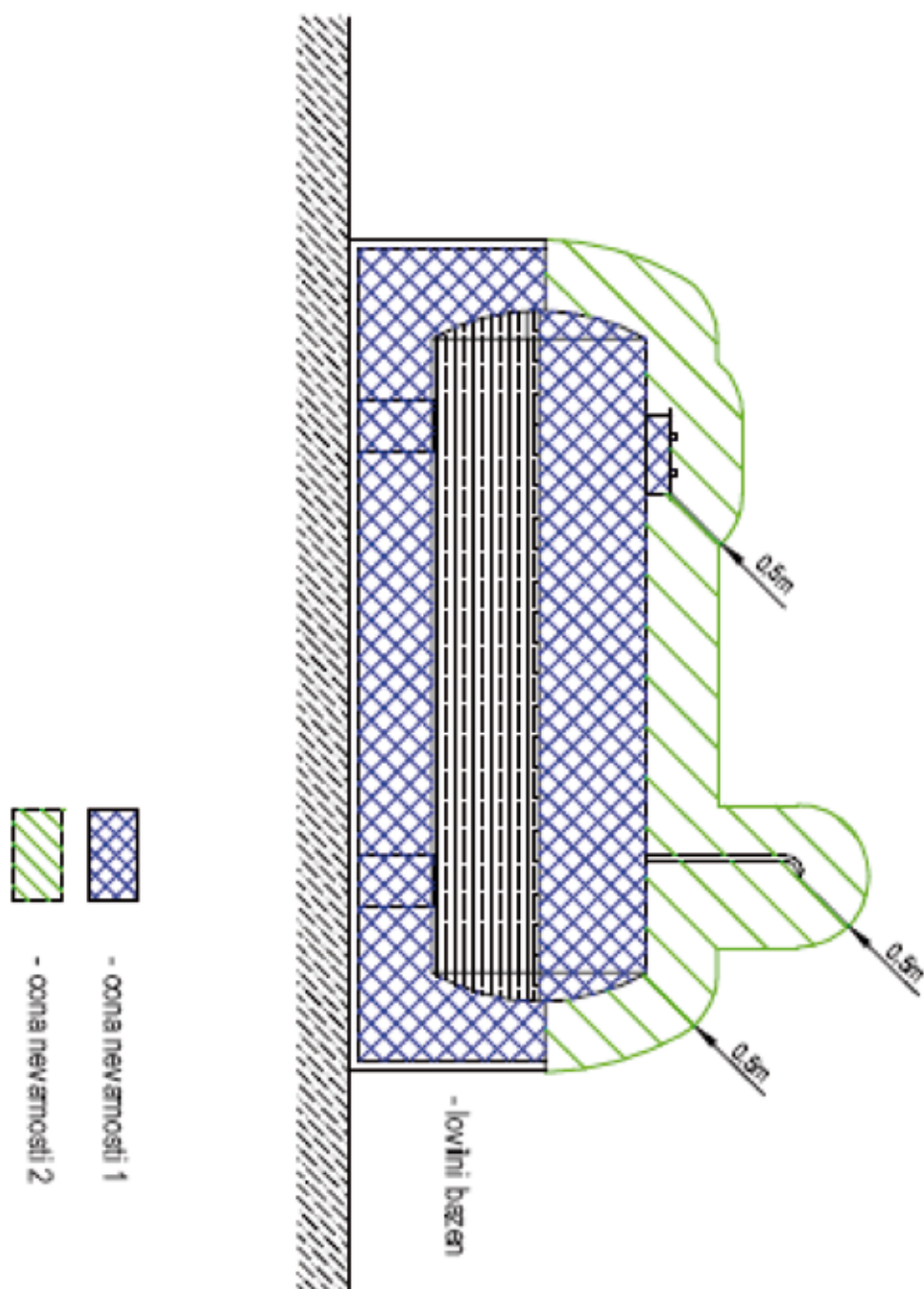
MONTAŽNI OBJEKT ZA SKLADIŠČE LUP JEKLENA
DO 3000 KG LUP

- zona prekrivanja

SLIKA 19

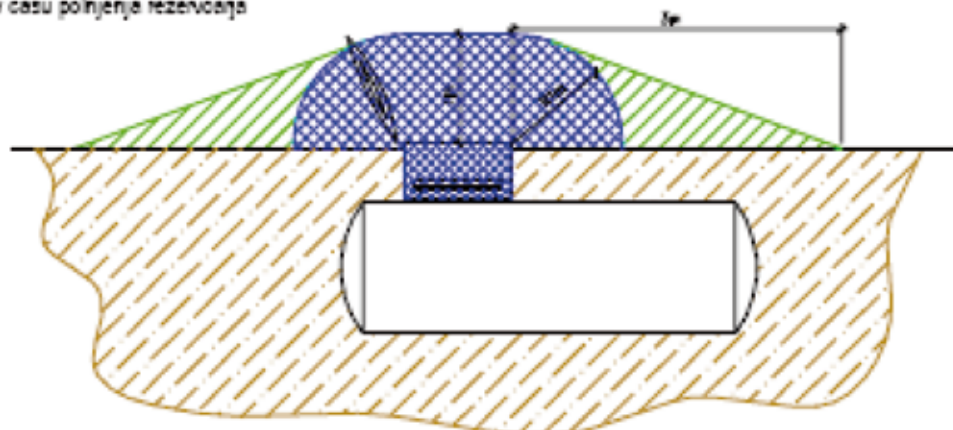
NADEŽNI REZERVUAR ZA DIZELSKO GORIVO
V LOVILNIH BAZENU

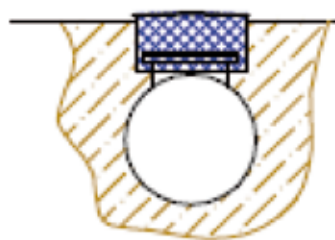
SLIKA 20

CONE NEVARNOSTI ZA UNP
(podzemni rezervoar)

- v času polnjenja rezervoarja

- v normalnem stanju

CONE NEVARNOSTI:

SLIKA 21

5079. Pravilnik o udeležbi vojaških vozil v javnem cestnem prometu

Na podlagi tretjega odstavka 124. člena in tretjega odstavka 138.a člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo in 58/09) izdaja ministrica za obrambo v soglasju z ministrico za notranje zadeve

P R A V I L N I K
o udeležbi vojaških vozil v javnem cestnem prometu

I. SPLOŠNE DOLOČBE**1. člen**

(vsebina)

(1) S tem pravilnikom se v skladu z Zakonom o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo in 58/09) ureja hitrost in označevanje vojaških vozil, način in pogoje za prevoz oseb in tovora z vojaškimi vozili, kategorijo vozniškega dovoljenja in vojaško usposobljenost voznikov, izredne prevoze ter način izvajanja prometa vojaških vozil v javnem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: promet).

(2) Določbe tega pravilnika veljajo za udeležbo vojaških vozil v prometu na javnih in nekategoriziranih cestah, ki so dane v uporabo za javni cestni promet.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

– organizirana kolona vojaških vozil je posebej označena skupina desetih ali več vozil, ki vozijo po istem prometnem pasu z določeno hitrostjo na predpisani razdalji in katere premik odredi pristojno poveljstvo;

– skupina vojaških vozil je skupina treh do devetih vojaških vozil, ki vozijo po istem prometnem pasu z določeno hitrostjo in na predpisani razdalji;

– vojaška spremljevalna vozila so vozila z rumeno utripajočo lučjo, ki se uporabljajo za spremstvo organiziranih kolon ali skupin vojaških vozil;

– prevoz oseb v prometu je prevoz pripadnikov Slovenske vojske in drugih oseb z vojaškim vozilom;

– vojaška vozila so motorna vozila Slovenske vojske v predpisani barvi in z oznakami Slovenske vojske oziroma civilna vozila, označena z oznakami pripadnosti Slovenski vojski;

– bojna vojaška vozila so oklepna vozila na gosenicah ali kolesih, nosilci raket, pontonskih mostov, samovozna artilerijska in druga transportna sredstva, namenjena za bojno delovanje, ki se ne uporabljajo za civilne namene;

– nebojna vojaška vozila za posebne namene so taktična vozila Slovenske vojske, ki so namensko izdelana za potrebe vojske ter po konstrukciji in namenu lahko prevažajo tovor, osebe ali oborožitev, s posebno osvetlitvijo v skladu z vojaškimi standardi in opremo za samoizvleko;

– nebojna vojaška vozila za splošne namene so motorna in priklopna vozila Slovenske vojske, ki ne spadajo v kategorijo bojnih vojaških vozil in ne v kategorijo nebojnih vojaških vozil za posebne namene;

– poveljnik kolone je vojaška oseba, ki organizira kolono vojaških vozil, ji poveljuje in je odgovorna za varno vožnjo vojaške kolone;

– vodja vojaškega vozila je oseba, ki jo določi nadrejeni in ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornega vozila najmanj B kategorije.

3. člen

(tahograf)

Tahograf v vojaškem vozilu se uporablja v skladu s splošnimi prometnimi predpisi, razen pri opravljanju vojaških in drugih nalog izven države v mednarodnih operacijah in misijah, pri izvajanju vojaške obrambe oziroma pri usposabljanju za te naloge ter v izrednem in vojnem stanju.

II. PREVOZI Z VOJAŠKIMI VOZILI**4. člen**

(organizirana kolona ali skupina)

(1) Organizirano kolono in skupino vojaških vozil spremlja vojaška policija, če je to potrebno zaradi prometnih, varnostnih ali drugih razmer. Organizirano kolono in skupino vojaških vozil lahko namesto vojaške policije spremljajo druga spremljevalna vozila.

(2) Vsi udeleženci v vojaški organizirani koloni in skupini vojaških vozil morajo, če jih spremlja vojaška policija, med premikom upoštevati navodila vojaških policistov. Pri zagotavljanju varnosti prometa vojaški policisti sodelujejo s policisti.

(3) Kadar kolone ali skupine vojaških vozil ne spremlja vojaška policija, so vozniki v koloni ali skupini dolžni upoštevati navodila poveljnika kolone ali skupine vojaških vozil.

**Označevanje organizirane kolone
in skupine vojaških vozil**

5. člen

(označevanje z lučmi)

(1) Organizirana kolona in skupina vojaških vozil, ki je udeležena v prometu, mora biti osvetljena in označena z rumeno utripajočo lučjo.

(2) Prvo in zadnje vozilo v organizirani koloni in skupini vojaških vozil se označita z najmanj eno rumeno utripajočo lučjo, tako da je luč vidna vsem udeležencem v prometu.

(3) Vojaška spremljevalna vozila, ki spremljajo organizirano kolono ali skupino vojaških vozil, morajo biti označena z dvema rumenima utripajočima lučema, tako da sta vidni vsem udeležencem v prometu.

6. člen

(označevanje z zastavicami)

(1) Organizirana kolona in skupina vojaških vozil mora biti označena z zastavicami, in sicer:

– prvo vozilo v organizirani koloni in skupini vojaških vozil se označi z modro zastavico;

– vozilo poveljnika organizirane kolone in skupine vojaških vozil se označi z belo-črno zastavico;

– vozilo, ki predstavlja nevarnost, se označi z rdečo zastavico;

– zadnje vozilo v organizirani koloni ali skupini vojaških vozil se označi z zeleno zastavico.

(2) Vozila iz prejšnjega odstavka se označijo z zastavicami na prednji levi strani vozila, razen vozila iz četrte alineje prejšnjega odstavka, ki se z zastavico označi na zadnjem levem delu vozila.

(3) Velikost in oblika zastavic iz tega člena sta določeni v prilogi št. 1, ki je sestavni del tega pravilnika.

(4) Prvo in zadnje vozilo v koloni iz prvega odstavka tega člena morata biti označeni na prednjem vetrobranskem steklu tudi s številko kolone, ki jo določi pristojno poveljstvo.

Hitrost vožnje vojaških vozil**7. člen**

(hitrost vožnje posameznega vozila)

(1) Hitrost vožnje posameznega vojaškega motornega vozila mora biti v skladu s splošnimi prometnimi predpisi oziroma hitrostmi, določenimi s prometno signalizacijo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je omejena:

– hitrost vožnje posameznega osebnega terenskega vojaškega vozila in tovornega terenskega vojaškega vozila do skupne mase 3500 kg na 110 km/h;

– hitrost vožnje posameznega bojnega vojaškega vozila na 80 km/h.

(3) Hitrost vožnje posameznega nebojnega vojaškega vozila za posebne namene pri prevozu skupine oseb je omejena na največ 60 km/h.

8. člen

(hitrost kolone in skupine)

(1) Hitrost vožnje organizirane kolone in skupine vojaških vozil je omejena na največ 80 odstotkov hitrosti, dovoljene s splošnimi prometnimi predpisi, oziroma hitrosti, določene s prometno signalizacijo.

(2) Največja dovoljena hitrost organizirane kolone in skupine vojaških vozil pri prevozu oseb glede na kategorijo ceste se dodatno omeji na:

1. za avtoceste in hitre ceste:

– 80 km/h za osebna terenska vojaška vozila,

– 70 km/h za bojna vojaška kolesna vozila,

– 60 km/h za tovorna vojaška vozila;

2. za druge ceste, rezervirane za motorna vozila:

– 70 km/h za vojaške avtobuse, v katerih vse osebe sedijo na sedežih;

– 70 km/h za osebna terenska vojaška vozila;

– 60 km/h za bojna vojaška kolesna vozila;

– 50 km/h za vojaške avtobuse, v katerih se vozi več oseb, kot je sedežev, in za tovorna vojaška vozila;

3. za ceste z voziščem iz drobljenca ali gramoza:

– 50 km/h za vojaške avtobuse, v katerih vse osebe sedijo na sedežih, in osebna terenska vojaška vozila ne glede na nosilnost,

– 40 km/h za vojaške avtobuse, v katerih se vozi več oseb, kot je sedežev, tovorna vojaška vozila in bojna vojaška vozila;

4. za nekategorizirane ceste s slabim voziščem:

– 40 km/h za vojaške avtobuse, v katerih vse osebe sedijo na sedežih, ter terenska vojaška vozila ne glede na nosilnost;

5. za ceste v naselju:

– 40 km/h za tovorna vojaška in bojna vojaška kolesna vozila.

Prevoz oseb in tovora z vojaškimi vozili

9. člen

(voznik in vodja vozila)

(1) Kadar se z vojaškim vozilom prevaža osebe ali nevarne snovi, se poleg voznika določi tudi vodjo vozila.

(2) Vodja vozila iz prejšnjega odstavka spremlja delo in postopke voznika ter ga opozarja na možne nevarnosti. Skrbi za postanke, počitke in zamenjavo voznika. Nadzoruje izvajanje predpisanih nalog voznika ter določa potrebne ukrepe za varnost vozila, tovora in oseb, še zlasti med njihovim izstopanjem ali vstopanjem.

(3) Vodja vozila je lahko tudi voznik, če izpolnjuje predpisane pogoje.

10. člen

(pogoji za prevoz oseb)

(1) V prometu se z vojaškimi vozili lahko prevažajo osebe v skladu s splošnimi prometnimi predpisi, če s tem pravilnikom ni drugače določeno.

(2) Z nebojnim vojaškim vozilom za posebne namene se lahko prevažajo osebe ne glede na omejitve, določene s splošnimi prometnimi predpisi, če so izpolnjeni dodatni pogoji glede vojaškega vozila, določeni s tem pravilnikom.

(3) V organizirani koloni in skupini vojaških vozil, ki jo spremlja vojaška policija, se lahko prevažajo več oseb, kot je to predpisano s splošnimi prometnimi predpisi.

(4) Z bojnim vojaškim vozilom se lahko prevažajo toliko oseb, kot je predpisano v prometnem dovoljenju oziroma tehnični knjižici bojnega vojaškega vozila.

(5) Z vojaškim vozilom se lahko hkrati prevažajo osebe in tovor.

(6) Če se na vojaškem vozilu hkrati prevažajo osebe in tovor, osebe med prevažanjem ne smejo stati v tovrnem zaboji niti sedeti na njegovih stranicah, na nestabilnem tovoru ali na tovoru, ki je višji od stranic tovrnega zaboja.

(7) Z vojaškimi vozili se smejo prevažati tudi civilne osebe, ki niso zaposlene v Slovenski vojski ali Ministrstvu za obrambo, če to pisno odobri poveljnik bataljona, njemu enake ali višje enote oziroma pri izvrševanju mednarodnih obveznosti države poveljujoči enote ali druge sestave, ki je bila napotena izven države.

(8) Med usposabljanjem pripadnikov Slovenske vojske za vožnjo vojaških vozil v vozilu ni dovoljeno voziti drugih oseb.

11. člen

(prevoz oseb v tovrnem zaboji)

(1) Z vojaškim vozilom se lahko prevažajo osebe v tovrnem zaboji, če ima tako vozilo:

– sedeže oziroma klopi, pritrjene v tovrnem zaboji (kesonu) v skladu s proizvajalčevo konstrukcijsko rešitvijo;

– najmanj 60 cm visoke stranice tovrnega zaboja, kjer sedijo osebe;

– ponjavo, postavljeno na tovrnem zaboji, ki je lahko na zadnji strani tovrnega zaboja tudi odprta;

– stopnice za vstop oziroma izstop iz tovrnega zaboja.

(2) Število oseb, ki se lahko prevažajo na način in pod pogoji iz prejšnjega odstavka, se določi tako, da se nosilnost vojaškega vozila v tonah pomnoži s 5, vendar je ne glede na dobljeni izračun na tak način dovoljeno prevažati največ 25 oseb v posameznem vojaškem vozilu.

12. člen

(izjeme pri prevozu v tovrnem zaboji)

(1) Pristojni poveljnik iz sedmega odstavka 10. člena tega pravilnika lahko izjemoma odobri prevoz oseb v tovrnem zaboji vojaškega vozila brez vgrajenih sedežev ali klopi, vendar morajo vse osebe sedeti na podu tovrnega zaboja vojaškega vozila.

(2) Število oseb, ki se lahko prevažajo na način in pod pogoji iz prejšnjega odstavka, se določi tako, da se nosilnost vojaškega vozila v tonah pomnoži s 5, vendar je ne glede na dobljeni izračun na tak način dovoljeno prevažati največ 25 oseb v posameznem vojaškem vozilu.

(3) Kadar se v skladu s tem členom vozi v tovrnem zaboji več kot pet oseb, se ne sme istočasno prevažati tudi tovor, razen osebnega orožja in osebne opreme oseb, ki se vozijo.

13. člen

(priklopna vojaška vozila)

Prepovedan je prevoz oseb v prostoru za tovor na priklopnih vojaških vozilih in vojaških vozilih z vgrajeno napravo za samorazkladanje.

14. člen

(prevoz tovora)

(1) Vojaška vozila se lahko pri prevažanju tovora obremenijo do predpisane nosilnosti, ki je vpisana v prometnem dovoljenju oziroma tehnični knjižici vozila.

(2) Nevarno blago se prevažajo le v posebej urejenih, namensko opremljenih vojaških vozilih.

(3) Vojaška vozila, s katerimi se prevažajo nevarno blago, morajo biti označena v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga, oziroma v skladu z vojaškimi standardi, ki se nanašajo na prevoz nevarnega blaga.

(4) Za prevoz nevarnega blaga, za katerega Slovenska vojska nima ustreznih vojaških vozil, se lahko najamejo namenska civilna vozila.

15. člen

(usposabljanje in prevoz tovora)

Med usposabljanjem pripadnikov Slovenske vojske za vožnjo vojaških vozil je dovoljeno prevažati tovor, razen nevarnega blaga in tovora, ki presega dovoljene dimenzije, če ima kandidat za voznika opravljenih najmanj deset učnih ur vožnje z vojaškim vozilom.

III. IZREDNI PREVOZI

16. člen

(vrste izrednih prevozov)

(1) Izredni prevoz po javni cesti je prevoz z vojaškim vozilom, ki samo ali skupaj s tovorom presega predpisano dovoljeno skupno maso, dimenzije (širina, dolžina ali višina vozila) ali osne obremenitve.

(2) Izredni prevoz je tudi vsak prevoz orožja, inženirskih strojev in drugih vojaških sredstev, ki imajo vgrajeno ali montažno podvozje in se lahko uporabljajo kot priklopna vozila ter presegajo največje dovoljene predpisane dimenzije, skupno maso ali osno obremenitev.

(3) Vojaški izredni prevozi se lahko izvajajo samo v skladu s splošnimi predpisi o varnosti cestnega prometa, o javnih cestah in o pogojih in načinu opravljanja izrednih prevozov po javnih cestah ter o tranzitnih smereh za izredne prevoze v Republiki Sloveniji.

(4) Če je pri izrednem vojaškem prevozu potrebno sodelovanje policije, izredni prevoz spremlja vojaška policija v sodelovanju s policijo.

(5) Najmanj deset dni pred izrednim vojaškim prevozom mora pristojno poveljstvo o izvedbi izrednega prevoza obvestiti upravljavca ceste in policijo ter uskladiti pogoje za izvedbo prevoza.

IV. KATEGORIJE VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA IN USPOSOBLJENOST VOJAŠKIH VOZNIKOV

17. člen

(usposobljenost vojaških voznikov)

(1) Vozniki vojaških vozil morajo imeti veljavno vozniško dovoljenje ustreznе kategorije, pridobljeno v skladu s splošnimi prometnimi predpisi, opravljeno specialistično usposabljanje za pridobitev vojaške evidenčne dolžnosti voznika in opravljeno dopolnilno vojaško strokovno usposabljanje za določen tip vojaškega vozila. Za posamezno formacijsko dolžnost se kategorija vozniškega dovoljenja in drugi pogoji določijo v skladu s tem pravilnikom s formacijami poveljstev, enot in zavodov Slovenske vojske.

(2) Za vožnjo bojnega vojaškega vozila, v katerem se vozi poleg voznika več kot osem oseb, mora imeti voznik vozniško dovoljenje C kategorije, vojaško evidenčno dolžnost voznika in opravljeno dopolnilno vojaško strokovno usposabljanje za tip vozila, ki ga upravlja.

(3) Prevoz oseb z nebojnim vojaškim vozilom za posebne namene lahko opravlja voznik, ki ima veljavno vozniško dovoljenje najmanj C kategorije, opravljen specialistični tečaj za pridobitev vojaške evidenčne dolžnosti voznika in opravljeno dopolnilno vojaško strokovno usposabljanje za tip vozila, ki ga upravlja.

(4) Prevoz oseb z nebojnim vojaškim vozilom za splošne namene lahko opravlja voznik, ki ima veljavno vozniško dovoljenje najmanj C kategorije in opravljen specialistični tečaj za pridobitev vojaške evidenčne dolžnosti voznika.

(5) Vojaško evidenčno usposobljenost za vojaškega voznika oziroma dopolnilno vojaško strokovno usposobljenost za določen tip vozila v skladu s tem pravilnikom izkazujejo vojaški vozniki s potrdilom o usposobljenosti za vožnjo vojaških vozil, ki ga izda pristojno poveljstvo Slovenske vojske na obrazcu PTR 01-2. Oblika, barva, velikost in vsebina obrazca PTR 01-2 je določena v prilogi št. 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

18. člen

(kategorije voznških dovoljenj in usposobljenost glede na vrsto vozil)

(1) Voznik vojaškega vozila mora imeti kategorijo voznškega dovoljenja in vojaško strokovno usposobljenost za vožnjo glede na vrsto vojaškega vozila, določeno v naslednji tabeli:

Vozilo oziroma kompozicija		Kategorija voznškega dovoljenja	Zahteva po voznškem dovoljenju	Specialistični tečaj za pridobitev vojaške evidenčne dolžnosti voznika	Dopolnilno usposabljanje za določen tip vozila (DVSU)
Dvokolesna vozila Lahka štrikolesa	L3e, L6e	A	V skladu s splošnimi prometnimi predpisi		DA**
Štrikolo Osebna vozila	L7e, M1 M1+O1, (M1+O2)	B	V skladu s splošnimi prometnimi predpisi	DA***	DA**
Osebna vozila z prikolicami	L7, M1 M1+O1, M1+O2	B,E	V skladu s splošnimi prometnimi predpisi	DA***	DA**
Tovorna vozila Bojna vozila	N1, N2, N3 N1+O1, N2+O1, N3+O1 B1k, B2k, B3k B1k+O1, B2k+O1, B3k+O1 B1k, B2k, B3k	C	V skladu s splošnimi prometnimi predpisi In 17. členom tega pravilnika	DA	DA**

Vozilo oziroma kompozicija		Kategorija voznškega dovoljenja	Zahteva po voznškem dovoljenju	Specialistični tečaj za pridobitev vojaške evidenčne dolžnosti voznika	Dopolnilno usposabljanje za določen tip vozila (DVSU)
Tovarna vozila z prikolicami Bojna vozila z prikolicami	M1+O3, M1+O4 N1+O2, N1+O3, N1+O4 N2+O2, N2+O3, N2+O4 N3+O2, N3+O3, N3+O4 B1k+O2, B1k+O3, B1k+O4 B2k+O2, B2k+O3, B2k+O4 B3k+O2, B3k+O3, B3k+O4	C,E	V skladu s splošnimi prometnimi predpisi In 17. členom tega pravilnika	DA	DA**
Avtobusi	M2, M3 M2+O1, M3+O1	D	V skladu s splošnimi prometnimi predpisi	DA	DA**
Avtobusi z prikolicami	M2+O2, M2+O3, M2+O4 M3+O2, M3+O3, M3+O4	D,E	V skladu s splošnimi prometnimi predpisi	DA	DA**
Traktorji	T1, T2, T3, T4, T5 Vse kombinacije: T – R, T – S	F	V skladu s splošnimi prometnimi predpisi		
Motokultivatorji delavni stroji	Motokultivatorji in delavni stroji	G	V skladu s splošnimi prometnimi predpisi		

Pojasnilo:

(–) Potrebno upoštevati omejitve iz splošnih predpisov

DA** – Velja za vojaško vozilo za posebne namene in bojna vozila

DA*** – Velja za voznike, ki so na formacijski dolžnosti voznika vojaškega vozila za posebne namene

(2) Določeno vojaško vozilo lahko vozi tudi pripadnik Slovenske vojske, ki nima opravljenega specialističnega tečaja za pridobitev vojaške evidenčne dolžnosti voznika, ima pa ustrezno kategorijo voznškega dovoljenja in dopolnilno vojaško strokovno usposabljanje za določen tip vozila, predpisano s tem pravilnikom, in če ga za vožnjo vojaškega vozila s pisnim aktom poveljevanja določi poveljnik čete, njej enake ali večje enote.

(3) Pripadnik Slovenske vojske, ki ni na formacijski dolžnosti voznika, lahko vozi med opravljanjem vojaške službe osebno ali drugo vojaško vozilo, za katero ima ustrezno voznško dovoljenje v skladu s splošnimi prometnimi predpisi, za vožnjo takega vozila pa ni predpisano dopolnilno vojaško strokovno usposabljanje s tem pravilnikom.

V. NADZOR**19. člen**

(obseg in vrste nadzora)

(1) Nadzor varnosti vojaškega prometa obsega nadzor vojaških vozil in voznikov vojaških vozil v javnem cestnem prometu in na drugih površinah, ki so namenjene prometu vozil.

(2) V javnem cestnem prometu izvajata nadzor vojaškega prometa vojaška policija in policija.

(3) Na drugih površinah, ki so namenjene prometu vozil, opravlja nadzor nad varnostjo vojaškega prometa vojaška policija.

VI. KONČNI DOLOČBI**20. člen**

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o udeležbi vojaških vozil v javnem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 49/06).

21. člen

(uveljavitev)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-272/2009-13

Ljubljana, dne 23. decembra 2009

EVA 2009-1911-0020

dr. Ljubica Jelušič l.r.

Ministrica
za obrambo

Soglašam!

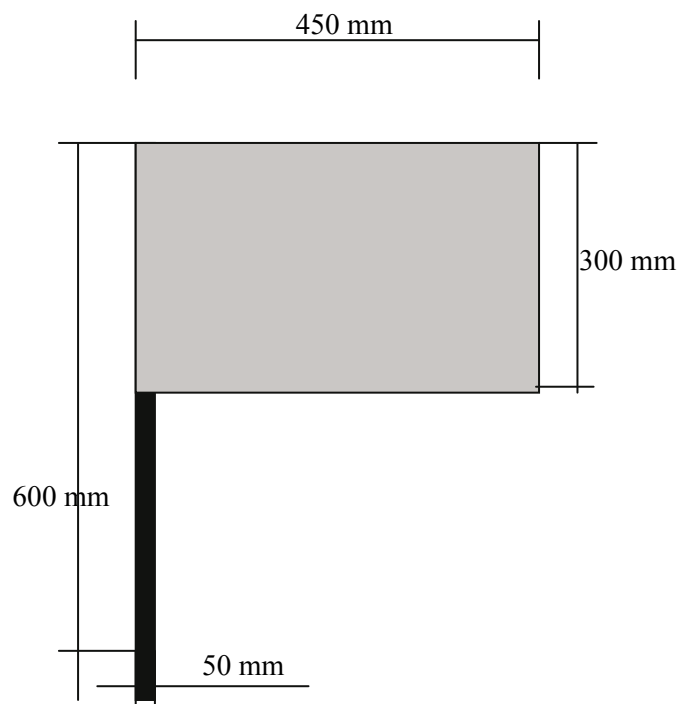
Katarina Kresal l.r.

Ministrica
za notranje zadeve

Priloga št. 1

ZASTAVICE ZA OZNAČEVANJE ORGANIZIRANE KOLONE IN SKUPINE VOJAŠKIH VOZIL

dimenzije zastavic iz 6. člena

Belo – črna zastavica

Priloga št. 2

OBRAZEC - PTR A 01-2

Obrazec PTR A 01-2

Obrazec je velikosti 222 mm x 105 mm in je bele barve.

Zunanja stran obrazca:

Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____ Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____ Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____	Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____ Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____ Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____	Obr. PTR A 01-2 REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA OBRAMBO SLOVENSKA VOJSKA POTRDILO O USPOSOBLJENOSTI ZA VOŽNJO VOJAŠKIH VOZIL Velja IZKLJUČNO z veljavnim vozniskim dovoljenjem ustrezne kategorije!
--	--	---

Notranja stran obrazca:

Priimek: _____ Ime: _____ Datum rojstva: _____ Ident. št. MORS: _____ Izdal: _____ V _____ dne: _____ Številka potrdila: _____ Podpis odg. osebe: _____ MP	Tip m/v: _____ Datum: _____ Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____ Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____	Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____ Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____ Tip m/v: _____ Datum: _____ MP Podpis odg. osebe: _____
--	--	--

**5080. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o registraciji in označevanju vozil,
zrakoplovov in vodnih plovil Ministrstva za
obrambo**

Na podlagi 41. in 101. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo), prvega odstavka 200. in 211.a člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP in 58/09), 30. člena Zakona o letalstvu (Uradni list RS, št. 113/06 – uradno prečiščeno besedilo, 68/08 – odl. US in 33/09), 52. člena v zvezi z 20. in 23. členom Zakona o plovbi po celinskih vodah (Uradni list RS, št. 30/02 in 110/02 – ZGO-1), 28. člena Zakona o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi (Uradni list RS, št. 67/94), 18. člena Uredbe o organiziranju, opremljanju in usposabljanju sil za zaščito, reševanje in pomoč (Uradni list RS, št. 92/07) ter za izvrševanje drugega odstavka 209. in drugega odstavka 217. člena Pomorskega zakonika (Uradni list RS, št. 120/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja ministrica za obrambo

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o registraciji in označevanju vozil,
zrakoplovov in vodnih plovil
Ministrstva za obrambo

1. člen

V Pravilniku o registraciji in označevanju vozil, zrakoplovov in vodnih plovil Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 116/07 in 21/09) se v celotnem besedilu besedna zveza »bojna vozila« v vseh sklonih nadomesti z besedno zvezo »bojna vojaška vozila« v ustreznem sklonu.

2. člen

V 1. členu se besedilo spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ta pravilnik ureja registracijo, tehnične preglede, označevanje in barvo motornih vozil ter traktorjev (v nadaljnjem besedilu: motorna vozila), priklopnih vozil ter traktorskih priklopnikov (v nadaljnjem besedilu: priklopna vozila), zrakoplovov in vodnih plovil (v nadaljnjem besedilu: plovila) Ministrstva za obrambo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), motornih in priklopnih vozil, bojnih vojaških vozil, nebojnih vojaških vozil za posebne namene in nebojnih vojaških vozil za splošne namene Slovenske vojske, motornih in priklopnih vozil ter plovil Civilne zaščite ter označevanje motornih in priklopnih vozil, delovnih in drugih strojev ter plovil iz popisa, ki se uporabljajo za obrambne potrebe oziroma za zaščito, reševanje in pomoč.

(2) Vojaško vozilo je po tem pravilniku bojno ali nebojno motorno ali priklopno vozilo v predpisani barvi in z oznakami Slovenske vojske.

(3) Bojna vojaška vozila so oklepna vozila Slovenske vojske na gosenicah ali na kolesih, nosilci raket, pontonskih mostov, samovozna artilerijska in druga transportna sredstva, namenjena za bojno delovanje, ki se ne uporabljajo za civilne namene.

(4) Nebojna vojaška vozila za posebne namene so taktična vozila Slovenske vojske, ki so namensko izdelana za potrebe vojske ter po konstrukciji in namenu lahko prevažajo tovor, osebe ali oborožitev, s posebno osvetlitvijo v skladu z vojaškimi standardi in opremo za samozvleko.

(5) Nebojna vojaška vozila za splošne namene so motorna in priklopna vozila Slovenske vojske, ki ne spadajo v kategorijo bojnih vojaških vozil in ne v kategorijo nebojnih vojaških vozil za posebne namene.

(6) Če posamezno vprašanje v zvezi z registracijo in tehničnimi pregledi vojaških vozil ni urejeno s tem pravilnikom ali posebnimi predpisi o tehničnih pregledih vojaških vozil, se uporabljajo splošni predpisi.«.

3. člen

V 2. členu se v prvem odstavku za besedo »bojna« doda besede »in nebojna vojaška«.

V petem odstavku se besedilo spremeni tako, da se glasi:

»(5) V Slovenski vojski naloge določene s tem pravilnikom ter notranjimi pravili opravljajo organizacijske enote, pristojne za vojaški promet in transport.«.

4. člen

V 3. členu se v drugem odstavku za deveto alinejo doda nova deseta alineja, ki se glasi:

»– izjavo o skladnosti vozila kot celote ali posameznih sklopov oziroma certifikat;«.

Dosedanja deseta alineja postane enajsta alineja.

Tretji, četrti in peti odstavek se spremenijo tako, da se glasijo:

»(3) Evidenco iz prejšnjega odstavka sestavljajo evidenčni listi motornih vozil, ki so v elektronski obliki. Dokumentacijo, ki je podlaga za vpis v evidenco motornih vozil, vodi organizacijska enota ministrstva, pristojna za splošne zadeve, v listinski obliki.

(4) Za bojna vojaška vozila se vodi ločena evidenca listinske dokumentacije, ki je podlaga za vpis in označena s stopnjo tajnosti INTERNO.

(5) Vozilo se kategorizira in registrira v skladu s Tabelo kategorizacije vojaških vozil, ki je sestavni del tega pravilnika.«.

5. člen

V 4. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Vozilo se registrira na predlog uporabnika. Predlogu se priloži:

– dokazilo o izvoru in lastništvu vozila oziroma posameznih delov vozila, ki so bili naknadno vgrajeni (šasija, motor itd.);

– dokazilo o tehnični brezhibnosti vozila;

– dokazilo o skladnosti vozila s tehničnimi predpisi, ki urejajo področje vozil, ki ni pogoj za registracijo vojaškega vozila, če je bilo izdelano do konca leta 1996.

(2) Potrdilo o tehnični brezhibnosti vojaškega vozila, ki se uporablja med izvajanjem nalog Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah oziroma drugih nalog izven države, se izda po opravljenem tehničnem pregledu v skladu s tem pravilnikom.«.

6. člen

5. in 6. člen se spremenita tako, da se glasita:

»5. člen

(1) Vozila ministrstva in Civilne zaščite uporabljajo registrske tablice, ki so določene s splošnimi predpisi.

(2) Registrske tablice vojaških vozil se po obliki in namenu razlikujejo za:

- bojna vojaška vozila,
- nebojna vojaška vozila za posebne namene,
- nebojna vojaška vozila za splošne namene,
- priklopna vozila,
- motorna kolesa,
- traktorje in traktorske priklopnike.

6. člen

(1) Bojna vojaška vozila Slovenske vojske se označujejo z registrsko oznako "SV" ter dvo- in trimestno številko, ki sta med seboj ločeni s pomišljajem. Velikost oznake je enaka velikosti registrske tablice za motorna vozila Slovenske vojske. Črke in številke so bele barve. Na sprednjem in zadnjem delu bojnega vojaškega vozila je registrska oznaka obrobljena z belim robom. Na bočnih površinah bojnega vojaškega vozila se lahko označijo le številčne oznake v beli barvi in z višino števil 15 cm.

(2) Registrska tablica za nebojna vojaška vozila za posebne namene in priklopna vozila Slovenske vojske je olivno zelene barve (RAL 6014-F9), obrobljena je z belo črto. Na njej sta z belo barvo izpisani črki "SV". Za njima je oznaka pripadnosti Slovenski vojski, dve beli črki ali številki ter tri številke bele barve.

(3) Registrska tablica za motorna kolesa Slovenske vojske je praviloma bele barve. Obrobljena je s črno črto. Na njej sta s črno barvo vpisani črki "SV". Za njima je oznaka pripadnosti Slovenski vojski. Spodaj sta dve črni črki ali številki, sledi pomišljaj ter dve številki črne barve. Za motorna kolesa je dovoljena tudi registrska tablica iz prejšnjega odstavka.

(4) Registrska tablica za traktorje je bele barve. Obrobljena je s črno črto. Na njej sta s črno barvo vpisani črki "SV". Za njima je oznaka pripadnosti Slovenski vojski. Spodaj sta dve črni črki ali številki, sledi pomišljaj in dve številki črne barve.

(5) Registrska tablica za ostala motorna in priklopna vozila Slovenske vojske je bele barve. Obrobljena je s črno črto. Na njej sta s črno barvo vpisani črki "SV". Za njima je oznaka pripadnosti Slovenski vojski, dve črni črki ali številki ter tri številke črne barve.

(6) Oblika in mere za registrske tablice za motorna vozila in priklopna vozila iz drugega, tretjega, četrtega in prejšnjega odstavka tega člena, so določene na risbah št. 1, 3, 4, 5, 6 in 7, ki so sestavni del tega pravilnika. «.

7. člen

Črtata se 7. in 8. člen.

8. člen

V 11. členu se črta drugi odstavek.

9. člen

V 13. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Uporabnik mora organizacijski enoti iz prejšnjega odstavka brez odlašanja prijaviti vsako spremembo, ki vpliva na spremembo podatkov v prometnem dovoljenju.«.

10. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Tehnične preglede motornih in priklopnih vozil ministrstva in Civilne zaščite opravljajo pooblaščenice organizacije za opravljanje tehničnih pregledov.

(2) Tehnične preglede vojaških vozil opravljajo:

– pooblaščenice organizacije za opravljanje tehničnih pregledov;

– enote Slovenske vojske za opravljanje tehničnih pregledov, ki jih za to določi minister na predlog načelnika Generalštaba Slovenske vojske.

(3) Tehnične preglede vojaških vozil, ki se uporabljajo med izvajanjem nalog Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah oziroma nalog izven države, lahko opravljajo tudi:

– pripadniki Slovenske vojske usposobljeni za vzdrževanje vozil ter opravljanje tehničnih pregledov;

– pripadniki ali enote vojska zavezniških držav na podlagi predhodnih dogovorov v zvezi z zagotavljanjem vzdrževanja vojaških vozil ter drugo podporo.

(4) Tehnični pregledi motornih in priklopnih vozil ministrstva in Civilne zaščite ter nebojnih vojaških vozil za splošne namene se opravljajo po splošnih predpisih. Opravljanje tehničnih pregledov vojaških vozil, ki jih izvajajo enote Slovenske vojske za opravljanje tehničnih pregledov oziroma roke in način opravljanja tehničnih pregledov bojnih vojaških vozil na kolesih ter nebojnih vojaških vozil za posebne namene, se uredi s posebnimi predpisi. «.

11. člen

Za 14. členom se dodata nova 14.a in 14.b člena, ki se glasita:

»14.a člen

(1) Enote Slovenske vojske za izvajanje tehničnih pregledov morajo imeti za opravljanje tehničnih pregledov vojaških vozil preizkuševalne prostore, predpisano opremo in naprave ter strokovno usposobljene pripadnike.

(2) Preizkuševalni prostori iz prejšnjega odstavka obsegajo:

– eno ali več preizkuševalnih stez s kanali, ustreznimi dvigali in dovoznimi potmi,

– prostor za pripadnike Slovenske vojske, ki opravljajo tehnične preglede in za shranjevanje opreme,

– druge potrebne prostore za opravljanje tehničnih pregledov.

(3) Predpisana oprema in naprave iz prvega odstavka tega člena, obsegajo:

– napravo za merjenje emisije izpušnih plinov,

– fonometer za merjenje hrupa vozil,

– napravo za kontrolo nastavitve žarometov,

– napravo za merjenje zavornih sil po obodu koles,

– napravo za merjenje pojemkov,

– napravo za merjenje vrelišča zavorne tekočine,

– napravo za funkcionalno kontrolo električnih priključkov za vlečna in priklopna vozila,

– napravo za merjenje globine profila v pnevmatikah in manometer za merjenje tlaka v pnevmatikah,

– druge potrebne naprave in opremo za opravljanje tehničnih pregledov.

(4) Pripadniki Slovenske vojske iz prvega odstavka tega člena morajo opraviti preizkus usposobljenosti za izvajanje tehničnih pregledov.

(5) Oprema in naprave iz tretjega odstavka tega člena morajo biti pregledane, tipsko odobrene in overjene. Merilne naprave za katere ni predpisanih meroslovnih zahtev, morajo biti kalibrirane v akreditiranem kalibracijskem laboratoriju v skladu s splošnimi predpisi.

14.b člen

(1) Tehnični pregledi za bojna vojaška vozila na gosenicah za podaljšanje veljavnosti prometnega dovoljenja se opravijo najmanj enkrat letno na način določen z navodili proizvajalca in tehnološko tehnično dokumentacijo Slovenske vojske.

(2) Za motorna in priklopna vozila ministrstva in Civilne zaščite ter nebojna vojaška vozila za splošne namene, se opravljajo tehnični pregledi za podaljšanje veljavnosti prometnega dovoljenja v rokih in na način, kot je določeno s splošnimi predpisi. «.

12. člen

V 15. členu se tretji odstavek nadomesti z novim tretjim in četrtim odstavkom, ki se glasita:

»(3) Za ugotavljanje tehnične brezhibnosti vojaških vozil, ki se uporabljajo med izvajanjem nalog Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah oziroma drugih nalog izven države, se pri podaljšanju veljavnosti prometnega dovoljenja upošteva:

– potrdilo o tehnični brezhibnosti vozila, ki ga izda na podlagi tehničnega pregleda vozila pooblaščenica organizacija za izvajanje tehničnih pregledov;

– potrdilo o tehnični brezhibnosti vozila, ki ga izda pripadnik ali enota vojske zavezniške države na podlagi predhodnih dogovorov v zvezi z vzdrževanjem vozil in zagotavljanjem druge podpore ali

– potrdilo o tehnični brezhibnosti vozila, ki ga izda povejujoči enoti na podlagi pregleda, ki ga je izvedel pripadnik Slovenske vojske, usposobljen za vzdrževanje vozil in opravljanje tehničnih pregledov v skladu s tem pravilnikom, če ni mogoče opraviti tehničnega pregleda v pooblaščenici organizaciji za izvajanje tehničnih pregledov oziroma v enoti Slovenske vojske za opravljanje tehničnih pregledov.

(4) Oblika potrdila o tehnični brezhibnosti vozila iz tretje alineje prejšnjega odstavka je enaka, kot je predpisana s splošnimi predpisi o tehničnih pregledih motornih in priklopnih vozil. «.

13. člen

Črta se 16. člen.

14. člen

V 19. členu se v prvem odstavku za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– vozila vojaške veterine se označijo z znamenjem modrega križa na belem polju;«

Dosedanje tretja, četrta in peta alineja postanejo četrta, peta in šesta alineja.

Četrty odstavek se črta.

15. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Bojna vojaška vozila Slovenske vojske so pobarvana z maskirno barvo, ki je sestavljena iz olivno zelene barve RAL 6014-F9 kot osnovne barve, srebrno zelene RAL 6031-F9 ter usnjeno rjave barve RAL 8027-F9 kot pokrivne barve. Maskirna barva je zaščiteni in je drugi lastniki motornih vozil ne smejo uporabljati z razporeditvijo, kot je določena s tem pravilnikom.

(2) Nebojna vojaška vozila za posebne namene so pobarvana z maskirno barvo ali z enotno olivno zeleno barvo RAL 6014-F9.

(3) Nebojna vojaška vozila za splošne namene so pobarvana z maskirno barvo ali z enotno olivno zeleno barvo RAL 6014-F9.

(4) Maskirna barva posameznih sklopov motornih in priklopnih vozil ter bojnih vojaških vozil je lahko sestavljena tudi iz drugih barv kot so navedene v prvem odstavku tega člena, če so določene v maskirni shemi, ki je sestavni del tehničnih zahtev za barvanje in jo odobri načelnik Generalštaba Slovenske vojske.

(5) Motorna in priklopna vozila ter bojna vojaška vozila Slovenske vojske, ki se uporabljajo pri izvajanju mednarodnih obveznosti, prevzetih v mednarodnih organizacijah in z mednarodnimi pogodbami, so lahko pobarvana v barvah, kot so določene za posamezno mednarodno operacijo ali misijo, če je barva določena v maskirni shemi in jo odobri načelnik Generalštaba Slovenske vojske.«.

16. člen

V 23. členu se v prvem odstavku besede »z 20. členom« nadomestijo z besedilom »ali enotne olivno zelene barve v skladu z drugim odstavkom 20. člena«.

17. člen

V 56. členu se besedi »te uredbe« nadomestita z besedama »tega pravilnika«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA**18. člen**

Do izdaje posebnih predpisov o rokih in načinu opravljanja tehničnih pregledov bojnih vojaških vozil na kolesih in nebojnih vojaških vozil za posebne namene, se uporabljajo splošni predpisi.

19. člen

Pristojna poveljstva, enote in zavodi Slovenske vojske izdelajo v skladu s tem pravilnikom tehnološko tehnično dokumentacijo za opravljanje tehničnih pregledov.

20. člen

Tabela kategorizacije vojaških vozil iz 3. člena tega pravilnika se začne uporabljati z dnem, ko bo dopolnjena programska podpora razvrstitve motornih in priklopnih vozil ter traktorjev in traktorskih priklopnikov po vrsti in obliki ali namenu karoserije ali kategorije, določena s splošnimi predpisi, pri organizacijah, ki opravljajo tehnične preglede.

21. člen

Registrske tablice za priklopna vozila, ki so določene na risbi št. 2 v prilogi pravilnika, ostajajo v uporabi do odjave posameznega vozila iz prometa. Za novo registrirana priklopna vozila se uporabljajo registrske tablice, določene na risbi št. 1 v skladu s 6. členom pravilnika.

22. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-42/2009-11

Ljubljana, dne 23. decembra 2009

EVA 2009-1911-0019

dr. Ljubica Jelušič l.r.

Ministrica
za obrambo

TABELA KATEGORIZACIJE VOJAŠKIH VOZIL

Vrsta vozil	Oblika nadgradnje	Dodatni opis
L3e - dvokolesno vozilo - vojaško vozilo	SG – vozilo za posebne namene	- Vojaška policija
L6e - lahko štirikolo - vojaško vozilo	SG – vozilo za posebne namene	-
L7e - štirikolo - vojaško vozilo	SG – vozilo za posebne namene	-
M1 ali M1G - osebni avtomobil - vojaško vozilo	AA – limuzina	- Odprt (samo pri terenskih)
	AB – vozilo z dviznimi vrati zadaj	-
	AC – karavan	-
	AD – kupe	-
	AE – kabriolet	-
	AF – večnamensko vozilo	-
	SA – bivalno vozilo	-
	SB – neprebojno vozilo	-
	SC – reševalno vozilo	-
	SG – vozilo za posebne namene	- Avto šola
		Gasilsko
		Vojaška policija
		Za zveze
M2, M2G, M3 ali M3G - avtobus - vojaško vozilo	CA do CW*	- -
	SB – neprebojno vozilo	-
	SG – vozilo za posebne namene	- Avto šola
N1 ali N1G - tovorno vozilo - vojaško vozilo	BA – keson	- Prekucnik S podaljšano kabino
		Prekucnik s podaljšano kabino
		-
	BB – furgon	S podaljšano kabino
	SB – neprebojno vozilo	-
N2 ali N3 N2G ali N3G - tovorno vozilo - vojaško vozilo	BA – keson	- Prekucnik S podaljšano kabino Prekucnik s podaljšano kabino Z dvigalom Prekucnik z dvigalom
	BB – furgon	- S podaljšano kabino
	BC – sedlasti vlačilec	-
	SB – neprebojno vozilo	-
	SF – avto-dvigalo	-

N1, N1G, N2, N2G, N3 ali N3G - tovorno specialno vozilo - vojaško vozilo	SG – vozilo za posebne namene	-
		Radar
		Bivalno vozilo
		Avto šola
		Laboratorij
		Cisterna za pitno tekočino
		Za živila
		Cisterna
		RKBO vozilo
		Cisterna za nevarno blago
		Črpalka
		Delavnica
		Elektroagregat
		Taktično operativni center
		Nosilec mosta
		Sanitarno
		Gasilsko
		Meteo postaja
		Komunalno
		Plato
		Policijsko
		Za dviganje vozil
		Za kontejnerje
		Za zveze
		Za živali
	BB/SG - furgon/vozilo za posebne namene	-
		ATP
		Reševalno vozilo
	BA – keson	Za nevarno blago
	BB/SG - furgon/vozilo za posebne namene	Za nevarno blago
	BA – keson	-
	BB – furgon	-
	SB/SG - neprebojno vozilo/vozilo za posebne namene	-
N2, N2G, N3 ali N3G - tovorno specialno vozilo - vojaško vozilo	SG – vozilo za posebne namene	-
		Damper
		Dvigalo
		Mešalec
O1 - priklopno vozilo - vojaško vozilo	DC – priklopnik s centralno osjo	-
	SG – vozilo za posebne namene	-

O2, O3 ali O4 - priklopno vozilo - vojaško vozilo	DA – polpriklopnik	Furgon
		Keson
		Plato
		Prekucnik
	DB – priklopnik z vrtljivim ojesom	Furgon
		Keson
		Plato
		Prekucnik
	DC – priklopnik s centralno osjo	Furgon
		Keson
		Plato
	SE – bivalna prikolica	-
	DA - polpriklopnik, DB - priklopnik z vrtljivim ojesom ali DC/SG - priklopnik s centralno osjo/vozilo za poseb	-
		ATP
		Cisterna
		Gasilsko
		Cisterna za nevarno blago
		Damper
		Delavnica
		Dvigalo
		Elektroagregat
		Furgon
		Kompresor
		Komunalno
		Kuhinja
		Sanitarno
		Vojaško policijsko
		Prodajalna
		Za zveze
		Za kontejnerje
		Za čolne
		Za nevarno blago
		Za živali
T1, T2, T3 ali T4 - traktor - vojaško vozilo	FA – kmetijski	-
	FB – gozdarski	-
	SG – vozila za posebne namene	-
T5 - traktor - vojaško vozilo	FA – kmetijski	-
	SG – vozila za posebne namene	-
R1, R2, R3 ali R4 (a ali b**)traktorski priklopnik - vojaško vozilo	DA – polpriklopnik	Keson
		Plato
		Prekucnik
	DB – priklopnik z vrtljivim ojesom	Keson
		Plato
		Prekucnik
	DC – priklopnik s centralno osjo	Keson
		Plato
	SG – vozila za posebne namene	-
		Cisterna
		Za prevoz oseb
		Za živali

S1 ali S2 (a ali b**) - vlečni stroj - vojaško vozilo	DA – polpriklopnik	-
	DB – priklopnik z vrtljivim ojesom	-
	DC – priklopnik s centralno osjo	-
	SG – vozila za posebne namene	-
B1k, B2k, B3k*** - bojno vojaško vozilo - kolesnik - vojaško vozilo	SG – vozila za posebne namene	Za prevoz oborožitvenih sistemov
		Za prevoz ljudi
		Reševalno vozilo
		Vojaško policijsko
		RKBO vozilo
		Za prevoz bojnih tovorov
B1g, B2g, B3g*** - bojno vojaško vozilo - goseničar - vojaško vozilo	SG – vozila za posebne namene	Za prevoz oborožitvenih sistemov
		Za prevoz oseb
		Za prevoz bojnih tovorov

POJASNILO:

* Tip nadgradnje za motorna vozila kategorije M2 in M3, od CA do CW:

Vozila razreda I	Vozila razreda II	Vozila razreda III
Vozila razreda I (avtobusi, načrtovani s prostori za stoječe potnike, in ki omogočajo pogosto izmenjevanje potnikov)	Vozila razreda II (avtobusi, načrtovani predvsem za prevoz sedečih potnikov in prirejeni tako, da dopuščajo tudi prevoz stoječih potnikov v sredinskem prehodu in/ali v prostoru, ki ne sme presegati prostora za dva dvojna sedeža)	Vozila razreda III (avtobusi, načrtovani izključno za prevoz sedečih potnikov)
CA – enonivojski	CI – enonivojski	CQ – enonivojski
CB – dvonivojski	CJ – dvonivojski	CR – dvonivojski
CC – zgibni enonivojski	CK – zgibni enonivojski	CS – zgibni enonivojski
CD – zgibni dvonivojski	CL – zgibni dvonivojski	CT – zgibni dvonivojski
CE – nizkopodni enonivojski	CM – nizkopodni enonivojski	
CF – nizkopodni dvonivojski	CN – nizkopodni dvonivojski	
CG – zgibni nizkopodni enonivojski	CO – zgibni nizkopodni enonivojski	
CH – zgibni nizkopodni dvonivojski	CP – zgibni nizkopodni dvonivojski	
Vozila razreda A	Vozila razreda B	
(avtobusi za prevoz do 22 potnikov, načrtovani za prevoz sedečih in stoječih potnikov)	(avtobusi za prevoz do 22 potnikov, načrtovani za prevoz samo sedečih potnikov)	
CU – enonivojski	CW – enonivojski	
CV – nizkopodni enonivojski		

** Tip nadgradnje za traktorske priklopnike in vlečne stroje:

a – za priklopnike in zamenljive vlečene stroje z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo 40 km/h ali manj

b – za priklopnike in zamenljive vlečene stroje z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo večjo od 40 km/h

*** Vrsta bojnih vojaških vozil:

Kategorija B1k: Kolesno bojno vojaško vozilo, katerega največja masa ne presega 3.500 kg
 Kategorija B2k: Kolesno bojno vojaško vozilo, katerega največja masa presega 3.500 kg, vendar ne presega 12.000 kg

Kategorija B3k: Kolesno bojno vojaško vozilo, katerega največja masa presega 12.000 kg

Kategorija B1g: Gosenično bojno vojaško vozilo, katerega največja masa ne presega 3.500 kg

Kategorija B2g: Gosenično bojno vojaško vozilo, katerega največja masa presega 3.500 kg, vendar ne presega 12.000 kg

Kategorija B3g: Gosenično bojno vojaško vozilo, katerega največja masa presega 12.000 kg

OBČINE

METLIKA

5081. Odlok o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju Občine Metlika

Na podlagi 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04, 17/06 – ORZVO187, 20/06, 28/06 – sklep US RS, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US RS, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A in 70/08), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLS-UPB2, 27/08 – odločba US RS, 76/08 in 79/09), 3., 7. in 35. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO in 127/06 – ZJZP), 3. in 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 3/07 – ZP-1-UPB4, 17/08, 21/08 – popr.), 3. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Metlika (Uradni list RS, št. 22/94 in 90/07), Pravilnika o nalogah, ki se izvajajo v okviru obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode (Uradni list RS, št. 109/07, 33/08) ter 11. in 19. člena Statuta Občine Metlika (Uradni list RS, št. 14/09) je Občinski svet Občine Metlika na 23. redni seji dne 23. 12. 2009 sprejel

O D L O K

o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju Občine Metlika

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(javna služba)

Ta odlok določa način opravljanja obvezne lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode (v nadaljevanju: javna služba) na območju Občine Metlika (v nadaljevanju: občina).

2. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se določajo način in pogoji izvajanje javne službe, ki obsega:

1. organizacijsko zasnovano opravljanje javne službe,
2. naprave in objekte uporabnikov in izvajalca,
3. pogoje za priključitev na javno kanalizacijo,
4. način priključitve na javno kanalizacijo,
5. prevzem objektov in naprav javne kanalizacije za izvajanje javne službe,
6. meritve odvoda porabljene vode in onesnaženosti odpadne vode,
7. odvajanje tehnoloških odpadnih voda,
8. odvajanje padavinskih voda,
9. odvajanje komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območjih, kjer ni sistemov javnega kanalizacijskega omrežja,
10. uporaba javne kanalizacije,
11. prekinitev odvajanja komunalne odpadne vode,
12. viri financiranja in oblikovanje cen storitev javne službe,
13. obveznosti izvajalca in uporabnikov javne službe.

3. člen

(uporaba predpisov)

Za vprašanja v zvezi z izvajanjem javne službe iz prvega člena tega odloka, ki niso posebej urejena s tem odlokom se uporabljajo veljavni predpisi.

4. člen

(opredelitev pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem odloku, imajo naslednji pomen:

1. komunalna odpadna voda je komunalna odpadna voda v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo;

2. padavinska odpadna voda je padavinska odpadna voda v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo;

3. industrijska odpadna voda je industrijska odpadna voda v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo;

4. komunalna čistilna naprava je komunalna čistilna naprava v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav;

5. mala komunalna čistilna naprava je mala komunalna čistilna naprava v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;

6. nepretočna greznica je nepretočna greznica v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;

7. greznica je greznica v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;

8. obstoječa greznica je obstoječa greznica v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;

9. populacijski ekvivalent (v nadaljnjem besedilu: PE) je enota za obremenjevanje vode, določena s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo;

10. obdelava blata iz komunalnih čistilnih naprav je obdelava blata pred njegovo uporabo v kmetijstvu ali pred odstranjevanjem, z odlaganjem ali sežiganjem, to je stabiliziranje, kondicioniranje, sušenje in dezinfekcija blata. Za obdelavo blata se štejejo tudi vsi drugi postopki predelave ali odstranjevanja blata, če se izvajajo na območju komunalne čistilne naprave v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki;

11. območje izvajanja javne službe je območje celotne ali dela občine, za katero morata biti s predpisi občine določena način in obseg izvajanja javne službe;

12. javna površina je površina objekta ali dela objekta občinske gospodarske javne infrastrukture, ki ima status grajenega javnega dobra po predpisih o graditvi objektov;

13. javna kanalizacija so infrastrukturni objekti in naprave kanalizacije, namenjeni izvajanju javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode;

14. kanalizacijski priključek je del interne kanalizacije in poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijo do vključno prvega revizijskega jaška na parceli, na kateri stoji stavba ali več stavb, ki so priključene na javno kanalizacijo ali do zunanje stene stavbe, če revizijskega jaška ni možno postaviti;

15. primarno kanalizacijsko omrežje javne kanalizacije (v nadaljnjem besedilu: primarno omrežje) so kanali ter z njimi povezani tehnološki sklopi (npr. črpališča in druge naprave za prečrpavanje odpadnih voda v takšnih kanalih oziroma vodih), ki so namenjeni odvajanju komunalne odpadne in padavinske vode iz dveh ali več sekundarnih kanalizacijskih omrežij na posameznih območjih naselja, lahko pa tudi za odvajanje industrijske odpadne vode iz ene ali več naprav, ki so na območju takšnega naselja in ki se zaključijo v komunalni ali skupni čistilni napravi;

16. sekundarno kanalizacijsko omrežje javne kanalizacije (v nadaljnjem besedilu: sekundarno omrežje) je sistem kanalov in jarkov ter z njimi povezanih tehnoloških sklopov (npr. peskologi, lovilci olj in maščob, črpališča za prečrpavanje odpadne

vode in podobno), ki so namenjeni odvajanju komunalne odpadne in padavinske vode v naselju ali njegovem delu. Sekundarno omrežje se zaključi v mali komunalni čistilni napravi ali z navezavo na primarno kanalizacijsko omrežje;

17. kataster gospodarske javne infrastrukture je evidenca o objektih gospodarske javne infrastrukture;

18. zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture je evidenca zbirnih podatkov o objektih gospodarske javne infrastrukture, ki jo vodi Geodetska uprava Republike Slovenije.

Drugi pojmi uporabljeni v tem odloku imajo enak pomen kot je določeno v zakonih in v podzakonskih predpisih, ki so izdani na njihovi podlagi.

II. ORGANIZACIJSKA ZASNOVA OPRAVLJANJA JAVNE SLUŽBE

5. člen

(izvajalec javne službe)

Javno službo zagotavlja Občina Metlika v obliki javnega podjetja Komunala Metlika d.o.o. (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) na območju Občine Metlika v obsegu in pod pogoji, določenimi s tem odlokom.

6. člen

(vrste in obseg zagotavljanja javne službe)

Občina Metlika z javno službo zagotavlja odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode v naseljih občine Metlika ali delu naselja.

Storitve javne službe v naselju ali delu naselja, ki je opremljeno z javno kanalizacijo, so:

1. upravljanje, vzdrževanje in čiščenje objektov javne kanalizacije,
2. odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, skladno s predpisi o komunalnih čistilnih napravah,
3. čiščenje peskolovov, lovilcev olj in maščob na javnih površinah,
4. prevzem blata komunalnih čistilnih naprav ter obdelava blata,
5. prevzem in obdelava gošč iz premičnih suhih stranišč,
6. obratovalni monitoring za male komunalne čistilne naprave,
7. prevzem blata iz pretočnih greznic,
8. prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav in
9. obratovalni monitoring za male komunalne čistilne naprave iz prejšnje alineje.

Storitve javne službe so tudi:

1. izdelava načrta ravnanja z blatom, ki nastaja na vsem območju izvajanja javne službe,
2. ravnanje z blatom komunalnih čistilnih naprav in odpadki iz peskolovov, lovilcev olj in maščob, skladno z načrtom iz prve alineje tega odstavka,
3. vzdrževanje in čiščenje kanalizacijskega omrežja za odvajanje padavinske vode.

S storitvami javne službe iz tega člena se zagotavlja čiščenje komunalne in padavinske vode (v nadaljnjem besedilu: odpadna voda), da se prepreči onesnaženje voda, tal in zraka ter preprečijo okužbe skladno s predpisi o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode.

7. člen

(čiščenje odpadne vode)

Čiščenje odpadne vode se na območju občine Metlika prostorsko zagotavlja:

1. v centralni čistilni napravi Metlika:
 - za čiščenje komunalne odpadne in padavinske vode, ki se odvaja preko kanalizacijskega omrežja iz območij, ki so nanj priključena,

– za sprejem blata iz malih čistilnih naprav in odpadnih vod iz greznic,

2. v krajevnih komunalnih čistilnih napravah za komunalne odpadne vode, ki se odvajajo preko kanalizacijskih omrežij iz območij, ki so priključene nanje,

3. v malih čistilnih napravah do 50 PE, ki niso v upravljanju javne službe.

8. člen

(greznice in male čistilne naprave)

Na območjih, kjer javna kanalizacija še ni zgrajena in na območjih, na katerem v skladu z veljavno zakonodajo, ni predpisano odvajanje komunalne odpadne vode v javno kanalizacijo, se lahko komunalna odpadna voda odvaja v:

1. male komunalne čistilne naprave,
2. v greznice brez iztoka, za katere mora biti redno praznjenje zagotovljeno v okviru javne službe,
3. odvaja v kanalizacijo, ki nima statusa javne kanalizacije in čisti v mali komunalni čistilni napravi manjši od 50 PE, ki je namenjena skupnemu čiščenju in je v lasti in upravljanju lastnikov stavb.

Odvajanje komunalne odpadne vode v pretočne greznice ni dovoljeno, razen če gre za obstoječo greznico in še ni potekel rok iz predpisov, ki urejajo emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav in emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav.

Čiščenje greznic izvaja izvajalec javne službe v skladu s programom praznjenja greznic.

Padavinske vode ne smejo biti speljane v greznico. Odvedene morajo biti v vodotoke in ponikovalnice, kjer je to mogoče ali v kanalizacijo padavinskih voda.

9. člen

(vodovarstvena območja)

Na vodovarstvenih območjih je potrebno odvajanje in čiščenje odpadnih komunalnih, industrijskih in padavinskih voda urediti v skladu z veljavno zakonodajo za vodovarstvena območja.

10. člen

(tehnični pravilnik)

Izvajalec sprejme tehnični pravilnik o pogojih ter načinu odvajanja odpadnih in padavinskih voda na območju Občine Metlika v roku šestih mesecev po sprejemu tega odloka.

Tehnični pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

S pravilnikom izvajalec določa sekundarno in primarno omrežje, objekte in naprave skupne ter individualne rabe, tehnične normative in postopke za projektiranje in gradnjo kanalizacije, za priključevanje in čiščenje odpadnih voda, vzdrževanje in zaračunavanje stroškov, za upravljanje in uporabo kanalizacije ter način nadzora.

11. člen

(kataster javne kanalizacije)

S tem odlokom se izvajalcu podeli javno pooblastilo za uskladitev obstoječega, delno vzpostavljenega katastra in vodenje katastra komunalnih naprav (v nadaljnjem besedilu: kataster), ki vsebuje baze podatkov o infrastrukturnih objektih, omrežjih in napravah namenjenih izvajanju javne službe. Podrobnejšo vsebino katastra določa Tehnični pravilnik.

Uskladitev obstoječega, delno vzpostavljenega katastra, vzdrževanje ter finančna razmerja v zvezi z uskladitvijo obstoječega, delno vzpostavljenega katastra in vzdrževanjem katastra ureja koncesijska pogodba.

Kataster z vsemi zbirkami podatkov je last Občine Metlika in se vodi skladno s predpisi, ki urejajo vodenje zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture, in usklajeno s standardi

in normativi geografskega informacijskega sistema ter Tehničnega pravilnika.

Kataster se vodi v obliki elektronske baze podatkov, ki mora biti občini neprekinjeno dostopna (»on-line«).

12. člen

(javna pooblastila)

Na podlagi tega odloka se izvajalcu javne službe podeljuje javno pooblastilo za odločanje v upravnih zadevah izdaje projektnih pogojev in soglasij k projektnim rešitvam v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov.

Na podlagi tega odloka se izvajalcu javne službe podeljuje javno pooblastilo za izdajanje smernic za načrtovanje predvidene prostorske ureditve in mnenj k dopolnjenimi predlogi prostorskih aktov v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje.

Občina in izvajalec se s posebno pogodbo dogovorita o načinu plačila storitev iz prvega in drugega odstavka tega člena.

III. NAPRAVE IN OBJEKTI UPORABNIKOV IN UPRAVLJALCA

13. člen

(objekti in naprave uporabnika)

Objekti in naprave uporabnika so:

1. kanalizacijski priključek, ki poteka od objekta do mesta priključitve na javno kanalizacijo,

2. interna kanalizacija s pripadajočimi napravami v objektu ali izven njega, vključno z napravami in objekti za predčiščenje odpadnih voda (greznice, peskolovi, oljni lovilci, male čistilne naprave ipd.).

Objekte in naprave iz prvega odstavka tega člena, ki se morajo graditi po enakih določilih kot veljajo za javno kanalizacijo, vzdržuje v skladu s predpisi uporabnik na svoje stroške.

Uporabnik je dolžan s temi napravami in objekti gospodariti in skrbeti za vodotesnost tako, da je omogočeno nemoteno odvajanje odpadne in padavinske vode.

Kanalizacijski priključek poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijo do prvega revizijskega jaška in mora biti vedno dostopen izvajalcu zaradi nadzora. Priključek na interno kanalizacijo je v zgradbi in na zemljišču uporabnika do priključka na javno kanalizacijo z vsemi objekti in napravami.

Naprave in objekti uporabnikov so tudi tiste, ki služijo za odvajanje in čiščenje odpadnih voda samo enemu uporabniku ali manjši skupini uporabnikov. Vključujejo:

1. interno kanalizacijo s pripadajočimi objekti in napravami v objektu,

2. spojni kanal z revizijskimi jaški,

3. naprave in objekte za predčiščenje odpadnih voda (nevtralizacijske naprave, peskolovi, lovilci olj), za akumulacijo in prečrpavanje ter nevtralizacijo odpadnih voda,

4. dvoriščno kanalizacijo,

5. interno cestno kanalizacijo s pripadajočimi objekti (lovilci peska, olj ...),

6. kanalizacijski priključek.

Te objekte in naprave financira uporabnik in so njegova last. Uporabnik je dolžan s temi napravami in objekti upravljati tako, da je mogoče normalno odvajanje odpadnih in padavinskih voda in voditi kataster interne kanalizacije z objekti in priključkom.

Kanalizacijski priključek na javno kanalizacijo mora biti izvajalcu javne kanalizacije vedno dostopen za nadzor.

14. člen

(objekti in naprave izvajalca)

Objekti in naprave izvajalca so:

1. primarno omrežje in naprave:

a) kanalski vodi za odvajanje odpadnih in padavinskih voda iz dvo ali večstanovanjskih hiš ali drugih območij v ureditvenem območju naselja (industrijskem, turističnem ...),

b) črpališča za prečrpavanje odpadne in padavinske vode s tlačnimi vodi iz večstanovanjskih in drugih območij v ureditvenem območju naselja,

c) naprave za čiščenje odpadnih voda za več stanovanjskih ali drugih območij v ureditvenem območju naselja;

2. sekundarno omrežje in naprave:

a) kanalizacija mešanega in ločenega sistema za neposredno priključevanje porabnikov na posameznem območju (stanovanjskem, industrijskem ...),

b) črpališča za preprečevanje odpadne in padavinske vode s tlačnim vodom na sekundarnem omrežju.

Sekundarno omrežje za neposredno priključevanje porabnikov mora omogočati gravitacijsko odvajanje odpadnih voda iz nivelete prostorov v pritličju.

IV. POGOJI ZA PRIKLJUČITEV NA JAVNO KANALIZACIJO

15. člen

(obveza priključitve)

Na območjih, kjer je zgrajena, se gradi, obnavlja ali preureja javna kanalizacija, je priključitev stavbe ali preureditev obstoječega priključka stavbe na javno kanalizacijo obvezna.

Izvajalec mora obvestiti bodočega uporabnika, da je priključitev njegove stavbe na javno kanalizacijo obvezna in mu posredovati pogoje za priključitev. Priključitev na javno kanalizacijo se mora, pod nadzorom izvajalca, opraviti v roku šest mesecev od prejema odločbe o priključitvi.

Stavba, iz katere se je do zgraditve javne kanalizacije odvajala odpadna voda v greznico ali malo komunalno čistilno napravo, se mora priključiti na javno kanalizacijo tako, da uporabnik na svoje stroške greznico ali malo komunalno čistilno napravo odstrani ali očisti in izključi iz sistema odvajanja odpadne vode obvezno pod nadzorom izvajalca.

16. člen

(dokumentacija vlog)

Za priključitev na javno kanalizacijo si mora uporabnik pridobiti soglasje izvajalca, ki ga izda v skladu z določili tega odloka.

Uporabnik mora pred pridobitvijo soglasja izvajalca za priključitev iz prejšnjega odstavka tega člena plačati komunalni prispevek v skladu z določili občine.

Uporabnik predloži naslednjo dokumentacijo:

1. k vlogi za pridobitev projektnih pogojev:

a) dokumentacijo, ki jo določa zakonodaja o graditvi objektov,

b) idejno zasnovo,

c) situacijo obstoječega stanja,

d) situacijo v merilu 1:500 z vrisanimi objekti ter vsemi komunalnimi napravami in objekti, ki se ali se bodo nahajali na lokaciji,

e) opis specifičnosti gradnje in namembnosti objekta s predvideno količino odpadnih komunalnih in padavinskih vod,

f) strokovno poročilo o vplivih na okolje v primerih, ko je to določeno s predpisi;

2. k vlogi za soglasje k projektnim rešitvam in projektni dokumentaciji za spremembo namembnosti, rekonstrukciji in odstranitvi objektov:

a) projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja z načrtom zunanje ureditve in s projektom za priključitev na javno kanalizacijo,

b) situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,

c) služnostno pogodbo uporabnika z lastnikom ali lastniki parcel, preko katerih bo potekal kanalizacijski priključek, oziroma ustrezní pravni akt, ki nadomesti služnostno pogodbo,

d) izvedbeni načrt interne kanalizacijske instalacije;

3. k soglasju za priključitev, novih in obstoječih objektov:

- a) pravnomočno gradbeno dovoljenje oziroma dokaz o pravici graditi v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov in urejanje prostora, oziroma dokaz o legalnosti gradnje (objekt zgrajen pred letom 1967),

- b) katastrski načrt (načrt parcele),

- c) situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,

- d) načrt strojne napeljave, s projektom za priključitev na javno kanalizacijo,

- e) soglasje za prekop cestišča oziroma javnih površin,

- f) služnostno pogodbo uporabnika z lastnikom ali lastniki parcel, preko katerih bo potekal kanalizacijski priključek, oziroma ustrezní pravni akt, ki nadomesti služnostno pogodbo,

- g) potrdilo o plačnem komunalnem prispevku v skladu z določili občine,

- h) pogodbo o izvedbi in vzdrževanju kanalizacijskega priključka.

17. člen

(izvedba priključka)

Priključek se izvede praviloma za vsak objekt posebej, lahko pa ima objekt tudi več priključkov.

Uporabnik je dolžan z objekti in napravami za odvod odpadnih voda gospodariti tako, da je omogočeno normalno odvajanje odpadne vode ter, da voda pred iztekom v javno kanalizacijo izpolnjuje zahtevane pogoje, skladno z veljavnimi predpisi in standardi.

Vsa dela na javni kanalizaciji in priključkih nadzira izvajalec. Priključek na javno kanalizacijo lahko izvede samo za to usposobljen in registrirani gradbinec pod nadzorom izvajalca. Nadzor nad deli pri priključitvi na javno kanalizacijo izvede izvajalec javne službe na stroške uporabnika. Izvajalec po priključitvi vpiše uporabnika v evidenco uporabnikov.

Če uporabnik priključi objekt oziroma izvede priključek na javno kanalizacijo brez soglasja izvajalca in priključek ni strokovno izveden, izvajalec lahko priključek izvede na stroške uporabnika tako, da je ta usklajen z določbami tega odloka.

18. člen

(ukinitve priključka)

Ukinitve uporabe priključka na javno kanalizacijo je mogoča le v primeru rušenja priključenega objekta. Priključek objekta odjavi uporabnik objekta, ki objekt ruši, najkasneje 14 dni pred ukinitvijo priključka. Strošek odklopa bremeni uporabnika.

Izvajalec po odjavi zbríše uporabnika iz evidence uporabnikov.

V. NAČIN PRIKLJUČITVE NA JAVNO KANALIZACIJO

19. člen

(tehnični pogoji priključitve)

Priključitev obstoječih in novih objektov na javno kanalizacijsko omrežje je obvezna, če je priključek tehnično izvedljiv in če je možna priključitev objekta na omrežje gravitacijsko do 150 m, tlačno do 100 m dolžine, z višino črpanja do 10 m. V primeru, da priključitev ni tehnično enostavno izvedljiva ali pa kanalizacijsko omrežje v bližini obravnavanega objekta ni zgrajeno, je lastnik do zgraditve javne kanalizacije dolžan interno omrežje za odpadne vode urediti na drug ustrezen način po navodilih pristojne inšpekcije, oziroma projektantske rešitve.

V primeru, da bi bili lahko ogroženi vodni viri ali druge dobrine, lahko izvajalec postavi višje zahteve.

Vsa dela na javni kanalizaciji in priključkih ter izvedbo hišnih priključkov, razen zemeljskih del, se lahko opravlja le s soglasjem in pod nadzorom izvajalca.

Priključitev hišne kanalizacije na javno kanalizacijo se izvede na stroške uporabnika.

Pri priključitvi sta uporabnik in izvajalec dolžna upoštevati pogoje, ki veljajo za nove objekte.

Priključitev priključnega kanala se izvede praviloma v revizijskem jašku javne kanalizacije. Uporabnik javne kanalizacije, ki je po tem odloku dolžan zgraditi kanalski priključek, si mora pred projektiranjem notranje kanalizacije pridobiti od izvajalca smernice za izgradnjo priključka.

20. člen

(začasni priključek)

Začasni priključek na javno kanalizacijo se izvede le za gradbišča, javne prireditve inčasne objekte in je mogoč pod pogojem, da to ne zahteva povečanih zmogljivosti obstoječe javne kanalizacije.

Za izvedbo začasnega priključka iz prvega odstavka je potrebno soglasje izvajalca javne službe. K vlogi za pridobitev začasnega priključka mora biti priložen dokument, ki utemeljuje začasno potrebo. Soglasje se izda za določeno dobo enega leta, ki se lahko iz utemeljenih razlogov podaljša še za eno leto.

21. člen

(tehnološke odpadne vode)

Uporabnik, ki odvaja v javno kanalizacijo odpadne tehnološke vode, mora izvajati kontrolo le-teh po pravilniku o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter pogojih za njegovo izvajanje ter po uredbi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz objektov in naprav posameznih panog, kolikor ta za določeno panogo obstaja. Rezultate analiz in vse spremembe, ki odstopajo od normativov, mora posredovati izvajalcu.

VI. PREVZEM OBJEKTOV IN NAPRAV JAVNE KANALIZACIJE

22. člen

(prevzem infrastrukture)

Za pogodbeni prevzem obstoječih objektov in naprav javne kanalizacije zaradi izvajanja javne službe morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

1. kanalizacijska mreža in naprave, ki se predajajo, morajo imeti vso potrebno dokumentacijo (uporabno dovoljenje, kataster, evidenco priključkov, evidenco osnovnih sredstev in njihove vrednosti, urejena lastninska razmerja itd.),

2. izračunani morajo biti stroški obratovanja in vzdrževanja kanalizacije, ki se predaja in stroški v zvezi s prevzemom,

3. postopek prevzema mora biti izpeljan dokumentirano z zapisniki o primopredaji: (dokumentacije, evidence knjigovodskih podatkov, blagajniških podatkov, listin o lastništvu, podatki o terjatvah ...),

4. prevzem mora potrditi pristojni občinski organ.

Občina mora po končani gradnji oziroma rekonstrukciji pogodbeno prenesti objekte in naprave v upravljanje in gospodarjenje izvajalcu zaradi izvajanja javne službe.

Investitor je dolžan izročiti vso tehnično dokumentacijo, uporabno dovoljenje, soglasje in kataster komunalnih naprav z evidenco priključkov. Izvajalcu mora biti s ceno odvajanja odpadne in padavinske vode zagotovljeno pokrivanje stroškov obratovanja in vzdrževanja.

VII. MERITVE ODVODA PORABLJENE VODE IN STOPNJE ONESNAŽENOSTI

23. člen

(količina odpadne vode)

Plačilo odvajanja odpadne vode se obračunava na osnovi količine odpadne vode. Količina odpadne vode se obračunava v kubičnih metrih. Uporabniki, ki uporabljajo vodo iz javnega vodovoda, plačujejo odvedeno vodo v m³ v enaki količini ter

v enakih razdobjih kot za porabljeno vodo, skladno z določili odloka o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Metlika.

Uporabniki, ki uporabljajo vodo iz lastnih vodnih virov ali vodovodov, ki niso v upravljanju pri izvajalcu gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo, plačujejo stroške odvedene vode v javno kanalizacijo v količini, kot jo porabijo. Količina porabljene vode se meri z vodomernom.

Uporabniki vode, ki nimajo vgrajenih vodomernov, plačujejo pavšal 4,5 m³ odvedene odpadne vode na osebo na mesec.

Če izvajalec ali uporabnik ugotavlja, da je obračunski vodomern v okvari ali je ugotovljen nedovoljen način rabe ali, če iz drugega razloga ni mogoče odčitati obračunskega vodomera, je osnova za obračun pavšalna poraba vode, opredeljena v prejšnjem odstavku, pri gospodarskih subjektih pa se upošteva povprečna poraba vode v preteklem obračunskem obdobju.

24. člen

(onesnaženost odpadne vode)

Stopnja onesnaženosti komunalnih odpadnih vod iz gospodinjstev in ostalih uporabnikov je določena na osnovi splošnih določil in predpisov, ki so podani s strani pristojnih ministrstev.

Za vse ostale odpadne vode izvaja meritve stopnje onesnaženosti uporabnik v skladu s pravilnikom o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 35/96).

V posebnih primerih lahko izvajalec predpiše dodatne pogoje za način vzorčenja, pogostnost meritev in analize parametre, ki so sicer določeni z veljavnimi predpisi in uredbami.

25. člen

(merilno mesto onesnaženosti)

Uporabnik iz 22. člena tega odloka, ki ima predpisano izvajanje meritve stopnje onesnaženosti odpadnih voda, mora izvajalcu predložiti v potrditev projekt za izvedbo merilnega mesta.

Uporabnik mora v roku 8 dni po izgradnji merilnega mesta pisno zaprositi izvajalca za nadzorni pregled merilnega mesta.

Uporabnik mora voditi obratovalni dnevnik merilnega mesta. Merilno mesto mora biti v vsakem času dostopno izvajalcu za pregled obratovalnega dnevnika, odvzem vzorcev odpadne vode in pregled delovanja merilnih naprav.

Merilno mesto in merilne naprave uporabnik vzdržuje na lastne stroške.

26. člen

(obveščanje izvajalca)

Uporabnik je dolžan obvestiti izvajalca o vseh spremembah kvalitete in količine odpadne vode, ki so trajnejšega značaja.

Uporabnik je dolžan takoj obvestiti izvajalca o nevarnih in škodljivih snoveh, ki so zaradi nesreče, okvare tehnološke opreme, malomarnosti ali višje sile odtekle v javno kanalizacijo.

Uporabnik je dolžan obvestiti izvajalca o izgradnji male čistilne naprave v roku 15 dni po začetku njene uporabe. Obvestilu mora priložiti tehnično dokumentacijo zgrajene naprave z dokazili o izpolnjevanju standardov čiščenja in drugimi dovoljenji in soglasji za uporabo.

VIII. ODVAJANJE TEHNOLOŠKIH ODPADNIH VODA V JAVNO KANALIZACIJO

27. člen

(vrsta tehnoloških vod)

V javno kanalizacijo se smejo odvajati tiste tehnološke odpadne vode, ki so določene v soglasju za kanalski priključek oziroma, ki so dovoljene po veljavnih standardih in predpisih

o emisijah snovi, ki se smejo odvajati iz virov onesnaženja v javno kanalizacijo.

28. člen

(čiščenje tehnoloških odpadnih vod pri uporabniku)

Uporabnik, ki odvaja tehnološko odpadno vodo, ki ni primerna za spuščanje v javno kanalizacijo, mora pred priključitvijo na javno kanalizacijo to vodo očistiti skladno z veljavnimi predpisi in uredbami.

Uporabnik uveljavlja take ukrepe in tehnične rešitve, ki zmanjšujejo količino in stopnjo onesnaženosti odpadne vode, ki odteka v javno kanalizacijo.

Kadar se koncentracija škodljivih snovi v odpadni vodi zaradi zmanjšanja porabe vode poveča nad dovoljeno vrednostjo, dnevna količina škodljivih snovi pa ostaja enaka ali se zmanjša, lahko izvajalec na podlagi strokovnega mnenja upravnemu organu, ki je izdal uporabno dovoljenje, predlaga spremembo le-tega.

Če pristojne inšpekcijske službe zahtevajo posebne oziroma dodatne postopke čiščenja, mora uporabnik predložiti izvajalcu tudi tehnološki projekt sanacije, izdelan v skladu s 66. členom zakona o varstvu okolja in ponovno zaprositi za izdajo soglasja za kanalski priključek.

IX. ODVAJANJE PADAVINSKIH VODA

29. člen

(odvajanje padavinskih voda)

Uporabnik (lastnik, investitor) objekta mora za padavinsko vodo zagotoviti odvajanje neposredno v vode ali ponikanje v tla, kadar je to izvedljivo.

Lastnik ali uporabnik površin, s katerih odteka toliko onesnažena padavinska voda, da se na podlagi določb podzakonskih aktov ne sme spuščati neposredno v vode, mora to vodo zajeti in očistiti.

X. ODVAJANJE KOMUNALNIH ODPADNIH IN PADAVINSKIH VODA NA OBMOČJIH, KJER NI SISTEMOV JAVNEGA KANALIZACIJSKEGA OMREŽJA

30. člen

(odvajanje odpadne vode v greznice in MČN)

Na območjih, kjer ni zgrajenih sistemov javne kanalizacije, je obvezna izgradnja lastnih – individualnih objektov za čiščenje odpadla (nepretočne greznice, male čistilne naprave).

Za gradnjo ustrezne greznice oziroma čistilne naprave si je povzročitelj obremenitve oziroma investitor dolžan pridobiti ustrezno dovoljenje. K temu dovoljenju mora izdati soglasje tudi izvajalec.

Padavinske vode ne smejo biti odvedene v greznico, speljati jih je treba v vode, meteorno kanalizacijo ali v ponikalnico.

Povzročitelji obremenitve morajo zagotoviti redno vzdrževanje in praznjenje greznic. Praznjenje greznic mora biti urejeno na predpisan način in se opravlja po potrebi.

XI. UPORABA JAVNE KANALIZACIJE

31. člen

(odvajanje odpadne vode v javno kanalizacijo)

Uporabniku se dovoljuje v javno kanalizacijo odvajati samo odpadne vode, ki ustrezajo veljavnim predpisom in uredbam.

V javno kanalizacijo ni dovoljeno odvajati podtalnice, dre-nažnih vod, odprtih vodotokov ter meteoritnih vod, kjer jih je možno speljati v ponikalnico ali vodotok.

Odpadne vode iz gnojničnih jam in zbiralnikov ter odpadkov z gnojšč ni dovoljeno odvajati v javno kanalizacijo. Pri ravnanju s temi odpadnimi vodami se upošteva veljavna zakonodaja.

32. člen

(prepoved odvajanja odpadnih vod)

Uporabnik ne sme v javno kanalizacijo odvajati ali izliti odpadno vodo, ki vsebuje snovi v takšnih koncentracijah, ki bi lahko:

1. povzročila požar ali nevarnost eksplozije,
2. povzročila korozijo ali kako drugače poškodovale kanal, naprave, opremo in ogrožale zdravje zaposlenega osebja,
3. povzročala ovire v kanalih ali kako drugače motile delovanje sistema zaradi odlaganja usedlin in lepljivih snovi,
4. stalno in občasno povzročala hidravlične preobremenitve in tako škodljivo vplivala na delovanje javne kanalizacije,
5. povzročala ogrevanje odpadne vode preko predpisane temperature,
6. povzročala, da bi v kanalih nastajali škodljivi plini,
7. zavirala tehnološke postopke na čistilni napravi,
8. povzročala onesnaženje z radioaktivnimi snovmi,
9. vsebovala drugo snov, ki se po predpisu šteje za nevarno in škodljivo snov in katere koncentracija je nad, s predpisi in uredbami dovoljenimi, mejnimi vrednostmi.

V primeru, da nastane na objektih in napravah javne kanalizacije škoda, zaradi nepravilnega ravnanja uporabnika, je ta dolžan izvajalcu poravnati stroške odprave škode.

XII. PREKINITEV ODVAJANJA KOMUNALNE ODPADNE VODE

33. člen

(prekinitev odvajanja odpadnih voda)

Izvajalec lahko na stroške uporabnika brez odjave prekine odvajanje odpadne ali padavinske vode s prekinitvijo dobave vode iz javnega vodovoda v naslednjih primerih:

1. če z odvodom odpadne vode povzroča nevarnost za vodni vir ali javni vodovod,
2. če odpadna voda uporabnika ogroža zdravje občanov in varno obratovanje javne kanalizacije,
3. če odpadna voda prekorači s predpisi določene dopustne količine škodljivih snovi,
4. če niso izpolnjeni pogoji soglasja za priključitev,
5. če uporabnik ne izpolnjuje obveznosti iz tega odloka,
6. če uporabnik ne poravnava računov stroškov upravljanja (kanalščina).

Odvajanje odpadne vode se prekine za čas, dokler ni odpravljen vzrok prekinitev. Uporabnik mora plačati stroške prekinitev in ponovne priključitve.

Uporabnik je dolžan poravnati škodo na vseh objektih, ki je nastala po njegovi krivdi ob izpustih neprimerne odpadne vode.

Izvajalec ima pravico prekiniti odvajanje odpadne in padavinske vode za krajši čas zaradi vzdrževalnih del na objektih in napravah javne kanalizacije, vendar mora o času trajanja prekinitev obvestiti uporabnike preko sredstev javnega obveščanja ali neposredno.

V primerih intervencije na objektih in napravah lahko izvajalec prekine odvajanje odpadne in padavinske vode, vendar mora o tem takoj obvestiti uporabnika in mu zagotoviti odvajanje na drug način.

V primerih višje sile kot so potres, požar, poplave povezano z nalivi, vdori in izlitjem škodljivih snovi v kanalizacijo, izpad električne energije, velike okvare, ima izvajalec pravico brez povračila škode prekiniti odvajanje odpadnih in padavinskih voda, vendar mora o tem obvestiti uporabnike in postopati skladno s sprejetimi načrti ukrepov za take primere.

XIII. VIRI FINANCIRANJA IN OBLIKOVANJE CEN STORITEV JAVNE SLUŽBE

34. člen

(viri financiranja)

Viri financiranja javne službe so:

1. plačila uporabnikov za storitev javne službe,
2. proračun Občine Metlika,
3. drugi viri, določeni s predpisi lokalne skupnosti ali zakonom.

35. člen

(cena storitve javne službe)

Cena storitve javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode se oblikuje, potrjuje in uveljavlja v skladu z zakonodajo.

36. člen

(plačevanje storitev javne službe)

Uporabniki javne kanalizacije so dolžni redno plačevati stroške odvajanja in čiščenja odpadnih voda na podlagi izstavljenega računa izvajalca. Uporabnik mora plačati račun najkasneje v 15 dneh od izstavitve.

XIV. OBVEZNOSTI IZVAJALCA IN UPORABNIKOV

37. člen

(obveznost izvajalca)

Obveznosti izvajalca pri odvajanju odpadne in padavinske vode:

1. redno kontrolira normalno vzdrževanje in obratovanje objektov in naprav javne kanalizacije ter čistilnih naprav, ki so v njegovem upravljanju,
2. redno kontrolira učinek čiščenja čistilnih naprav in drugih objektov ter naprav za predčiščenje odpadne vode ter vodi evidenco,
3. obvešča uporabnike o prekinitvi odvajanja odpadne vode preko sredstev javnega obveščanja ali neposredno,
4. vodi kataster objektov in naprav javne kanalizacije,
5. opravlja nadzor meritev in skrbi za obračun odvedene vode, ki jo uporabniki sami načrpajo,
6. izdaja soglasja v skladu z določbami tega odloka in omogoča priključitev na javno kanalizacijo,
7. organizira odvajanje odpadne vode v primerih višje sile ter o tem pravočasno poroča občinskim organom,
8. sistematično pregleduje objekte in naprave javne kanalizacije ter kanalizacijskih priključkov,
9. nadzira gradnjo objektov in naprav javne kanalizacije ter kanalizacijskih priključkov,
10. dolžan je pisno obvestiti uporabnika o vsaki spremembi pogojev priključevanja na javno kanalizacijo,
11. kontrolira nivoje olj in maščob v napravah za njihovo odstranjevanje,
12. kontrolira vodotesnost kanalov in objektov javne kanalizacije,
13. na svoje stroške je dolžan spremeniti priključek, v primeru spremembe pogojev odvajanja odpadne in padavinske vode na osnovi že izdanega soglasja.

38. člen

(obveznosti uporabnikov)

Uporabniki imajo obveznost, da:

1. zgradijo objekte in naprave interne kanalizacije skladno s tehnično dokumentacijo in pogoji izdanega soglasja izvajalca,
2. omogočijo izvajalcu pregled interne kanalizacije in sestavo odpadne vode v vsakem času tudi izven obratovalnega časa,

3. v primeru odvajanja odpadnih vod v greznico zagotavljajo varen dostop do greznice in normalno uporabo vozila za odvoz gošč (traktor s cisterno) na razdalji največ 15 m od dna greznice,

4. ravnajo z odpadnimi vodami v greznici v skladu z zakonodajo in dovolijo izvajalcu zakonsko določeno čiščenje greznic,

5. redno vzdržujejo interno kanalizacijo z vsemi objekti in napravami, priključek, interne čistilne naprave in vodijo dnevnik obratovanja posamezne interne čistilne naprave,

6. redno kontrolirajo sestavo in količino odpadne tehnološke vode in rezultate na zahtevo redno posredujejo upravljalcu,

7. pravočasno opozarjajo na ugotavljanje pomanjkljivosti na javni kanalizaciji,

8. obveščajo izvajalca o vseh spremembah pogojev za priključitev,

9. redno plačujejo odvajanje odpadne vode na podlagi izdanih računov,

10. odvajajo odpadno vodo, ki ne prekoračuje mejnih koncentracij, določenih v strokovnem navodilu o tem, katere snovi se štejejo za nevarne in škodljive snovi in o dopustnih temperaturah vode,

11. prijavijo izvajalcu vsako spremembo količine in kvalitete odpadne vode,

12. v primeru spremenjenih pogojev priključitve na lastne stroške prilagodijo hišni priključek, ne glede na prvotne pogoje priključitve. O spremenjenih pogojih so uporabniki dolžni obvestiti izvajalca, le-ta pa jim poda rok in pogoje ureditve glede na obseg potrebnih del,

13. kolikor odvajajo v javno kanalizacijo tehnološko odpadno vodo, morajo skladno z veljavnimi predpisi in uredbami predložiti izvajalcu analize odpadne vode, izdelane v skladu s strokovnim navodilom in obveščati izvajalca o vseh spremembah,

14. kolikor naprava za predčiščenje ne dosega predpisanih učinkov, pisno obvestijo izvajalca o spremembah obratovanja čistilne naprave ali o uvedbi dodatnih tehnoloških postopkov, ki bodo zagotovili doseganje zahtevanih učinkov predčiščenja,

15. opravljajo druge obveznosti v skladu s tem odlokom.

Uporabniki se ne smejo priključiti na javno kanalizacijo brez soglasja izvajalca.

Odpadne vode, ki ni primerna za spuščanje v javno kanalizacijo, ni dovoljeno pred spuščanjem v javno kanalizacijo redčiti z vodo (hladilno, pitno), da bi z redčenjem dosegli zahtevane lastnosti.

Uporabniki ne smejo prekiniti odvajanja odpadne vode drugemu uporabniku ali ga z nestrokovnim delom onemogočiti.

39. člen

(obveznost drugih izvajalcev)

Izvajalci del morajo pri vzdrževanju in rekonstrukcijah cest, ulic in trgov vzpostaviti kanalizacijsko omrežje in naprave v prvotno stanje. Vsi stroški bremenijo investitorja. Upravljavci drugih objektov in naprav (vodovodnega, elektro ...) morajo pri opravljanju del na svojih objektih in napravah zagotoviti, da ostanejo kanalizacijske naprave in omrežja nepoškodovana, v nasprotnem primeru morajo na lastne stroške vzpostaviti prvotno stanje.

XV. KAZENSKÉ DOLOČBE

40. člen

(globe za izvajalca)

Z globo 1.200 EUR se kaznuje za prekršek izvajalec javne službe, če:

1. ne vodi katastra kanalizacijskega omrežja (11. člen),

2. prekine odvajanje odpadne vode in padavinske vode v nasprotju z 33. členom tega odloka,

3. ne opravlja rednih kontrol normalnega vzdrževanja in obratovanja objektov in naprav javne kanalizacije ter čistilnih naprav, ki so v njegovem upravljanju (1. točka 37. člena),

4. ne opravlja rednih kontrol kvalitete odpadnih voda in učinek čiščenja čistilnih naprav in drugih objektov ter naprav za predčiščenje odpadne vode (2. točka 37. člena),

5. če ne obvesti uporabnika o prekinitvi odvajanja odpadne vode preko sredstev javnega obveščanja (3. točka 46. člena),

6. ne organizira odvajanja odpadnih voda v primeru višje sile (7. točka 37. člena),

7. ne pregleduje objektov in naprav javne kanalizacije ter kanalizacijskih priključkov (8. točka 37. člena),

8. ne obvesti pisno uporabnika o vsaki spremembi pogojev priključevanja na javno kanalizacijo (10. točka 37. člena),

9. ne kontrolira nivoja olj in maščob v napravah za njihovo odstranjevanje (11. točka 37. člena),

10. ne kontrolira vodotesnosti kanalov in objektov javne kanalizacije (12. točka 37. člena).

Z globo 400 EUR se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe – izvajalca.

41. člen

(globe za uporabnike)

Z globo 1.200 EUR se kaznuje za prekršek uporabnik – pravna oseba ali samostojni podjetnik, če:

1. ne skrbi za vodotesnost naprav in objektov, za katere je odgovoren, tako, da je omogočeno nemoteno odvajanje odpadne in padavinske vode ali z napravami in objekti ne ravna tako, da je mogoče normalno odvajanje odpadnih in padavinskih voda in če izvajalcu ne omogoči nadzora kanalizacijskega priključka na javno kanalizacijo (1. in 2. točka 38. člena),

2. če ravnajo z odpadnimi vodami v greznici v nasprotju z zakonodajo in ne dovolijo in omogočijo izvajalcu zakonsko določeno čiščenje odpadnih vod (3. in 4. točka 38. člena),

3. v javno kanalizacijo odvaja padavinske vode, kjer jih je možno speljati v vode ali ponikanje v tla (29. člen),

4. v javno kanalizacijo odvaja ali izlije odpadne vode v nasprotju z 32. členom tega odloka,

5. se ne priključi na javno kanalizacijo, kjer je priključitev obvezna, oziroma, če ne zgradi ustrezne greznice ali čistilne naprave, kjer priključitev na javno kanalizacijo ni mogoča (15. člen),

6. se priključi na javno kanalizacijo brez soglasja izvajalca (16. člen),

7. ne zaprosi izvajalca za nadzorni pregled merilnega mesta, ne vodi obratovalnega dnevnika ali če ne omogoči izvajalcu dostop do merilnega mesta za pregled obratovalnega dnevnika, odvzem vzorcev odpadne vode in pregled delovanja merilnih naprav (25. člen),

8. ne obvesti izvajalca o spremembah kvalitete in količine odpadne vode, ki so trajnejšega značaja ali o nevarnih in škodljivih snoveh, ki so zaradi nesreče, okvare tehnološke opreme, malomarnosti ali višje sile odtekle v javno kanalizacijo (26. člen),

9. odvaja v javno kanalizacijo tehnološko odpadno vodo, ki niso določene v soglasju za kanalizacijski priključek oziroma, ki odstopajo od standardov in predpisov o emisijah snovi (27. člen),

10. ravna v nasprotju z 31. in 32. členom tega odloka.

Z globo 400 EUR se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena odgovorna oseba pravne osebe – uporabnika.

Z globo 400 EUR se kaznuje za prekršek uporabnik – posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

XVI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

42. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe in pristojni organi Občine Metlika.

43. člen

(sprejem tehničnega pravilnika)

Tehnični pravilnik iz 10. člena sprejme Občinski svet Občine Metlika na predlog izvajalca v roku šestih mesecev po uveljavitvi odloka. Tehnični pravilnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

44. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda na območju Občine Metlika (Uradni list RS, št. 65/99).

45. člen

(pričetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se prične 1. januarja 2010.

Št. 354-99/2009

Metlika, dne 23. decembra 2009

Županja

Občine Metlika

Renata Brunskole l.r.

VSEBINA

VLADA

5077. Uredba o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2010 15185

MINISTRSTVA

5078. Pravilnik o tehničnih zahtevah za gradnjo in obratovanje postaj za preskrbo motornih vozil z gorivi 15194
5079. Pravilnik o udeležbi vojaških vozil v javnem cestnem prometu 15226
5080. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o registraciji in označevanju vozil, zrakoplovov in vodnih plovil Ministrstva za obrambo 15232

OBČINE

METLIKA

5081. Odlok o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju Občine Metlika 15240

Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 20/09

VSEBINA

95. Ureba o ratifikaciji ustreznih sporazumov v skladu z XXI. členom Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami (GATS) z Argentino, Avstralijo, Brazilijo, Kanado, Kitajsko, ločenim carinskim območjem Tajvana, Penghuja, Kinmena in Matsuja (Kitajski Tajpej), Kolumbijo, Kubo, Ekvadorjem, Kitajskim Hongkongom, Indijo, Japonsko, Korejo, Novo Zelandijo, Filipini, Švico in Združenimi državami Amerike o potrebnih kompenzacijskih spremembah, ki izhajajo iz pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Ciper, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Avstrije, Republike Poljske, Republike Slovenije, Slovaške republike, Republike Finske, Kraljevine Švedske k Evropski uniji, s priloženo prečiščeno listo specifičnih obvez Evropskih skupnosti in njihovih držav članic na področju storitev v okviru Svetovne trgovinske organizacije 1665

Obvestila o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb

96. Obvestilo o začetku veljavnosti Konvencije med Republiko Slovenijo in Kraljevino Norveško o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in prenehanju veljavnosti Sporazuma med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Kraljevino Norveško o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka in premoženja, s protokolom 2478

